

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 267

fjortionde årgången

30 september 1997

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- * Rådets förordning (EG) nr 1890/97 av den 26 september 1997 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av odlad atlantlax med ursprung i Norge 1
Rådets förklaring 18
- * Rådets förordning (EG) nr 1891/97 av den 26 september 1997 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av odlad atlantlax med ursprung i Norge 19
Rådets förklaring 45
- * Kommissionens förordning (EG) nr 1892/97 av den 29 september 1997 om fastställande av jordbruksomräkningskurser för vissa stöd i Sverige och Förenade kungariket samt därav följande maximala kompensationsstöd 46
- * Kommissionens förordning (EG) nr 1893/97 av den 29 september 1997 om undantag från förordning (EG) nr 1528/96 om övertagande av paddyris av interventionsorganen och fastställande av de korrigeringsbelopp, tillägg och avdrag som skall tillämpas, när det gäller det grekiska interventionsorganets övertagande för regleringsåret 1996/97 48
Kommissionens förordning (EG) nr 1894/97 av den 29 september 1997 om avisande av ansökningar om exportlicens för produkter inom nötköttssektorn 49
Kommissionens förordning (EG) nr 1895/97 av den 29 september 1997 om leverans av vegetabilisk olja som livsmedelsbistånd 50
Kommissionens förordning (EG) nr 1896/97 av den 29 september 1997 om ändring av förordning (EG) nr 1887/97 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 54

Pris: 19,50 ECU

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 1897/97 av den 29 september 1997 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter	56
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1898/97 av den 29 september 1997 om tillämpningsföreskrifter vad avser griskött för den ordning som fastställs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2698/93 och (EG) nr 1590/94	58
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1899/97 av den 29 september 1997 om tillämpningsföreskrifter vad avser fjäderfäkött och ägg för den ordning som fastställs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2699/93 och (EG) nr 1559/94	67
	Kommissionens förordning (EG) nr 1900/97 av den 29 september 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker	79

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

97/634/EG:

*	Kommissionens beslut av den 26 september 1997 om godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena rörande import av odlad atlantlax med ursprung i Norge	81

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1890/97

av den 26 september 1997

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av odlad atlantlax med ursprung i Norge

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artiklarna 8 och 9 i denna,

med beaktande av de förslag som lämnats av Kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

1. Klagomål

- (1) I augusti 1996 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i Europeiska gemenskapernas officiella tidning⁽²⁾, att ett antidumpningsförfarande skulle inledas rörande import av odlad atlantlax med ursprung i Norge. Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som ingivits gemensamt av Scottish Salmon Growers' Association Ltd (SSGA) och Shetland Salmon Farmers' Association (SSFA) för medlemmar vars sammanlagda produktion av odlad atlantlax utgör en betydande del av gemenskapens totala produktion av denna produkt. Klagomålet innehöll tillräcklig bevisning om dumpning av den berörda produkten med ursprung i Norge och väsentlig skada till följd därav för att det skulle vara berättigat att inleda ett förfarande.
- (2) Samtidigt inleddes ett parallellt antisubventionsförfarande⁽³⁾ rörande samma import, vilken har varit

föremål för en undersökning som har bedrivits separat från detta antidumpningsförfarande.

2. Inledande av undersökningarna

- (3) Kommissionen underrättade officiellt de producenter, exportörer och importörer man visste berördes, företrädarna för exportlandet samt de klagande om att förfarandet skulle inledas, och gav direkt berörda parter möjlighet att lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda.
- (4) Med hänsyn till det stora antal parter som berördes av detta förfarande och de strikta tidsfrister som måste iaktas enligt artikel 6.9 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen) togs ett stickprov av gemenskapsproducenter och norska producenter/exportörer enligt följande:

Vad gäller de producenter som stödde klagomålet beslutade kommissionen att i enlighet med artikel 17.1 och 17.2 i grundförordningen begränsa undersökningen av vissa skadeaspekter till att omfatta endast ett representativt stickprov bestående av 16 gemenskapsproducenter.

Vad gäller norska producenter/exportörer tog kommissionen i samråd med och med samtycke av de berörda parterna två separata representativa stickprov bestående av sex odlare respektive sex exportörer, i enlighet med artikel 17.1 och 17.2 i grundförordningen. Eftersom Saga Lax Norge A/S, ett företag som ursprungligen valts ut att ingå i stickprovet av exportörer, inte försåg kommissionen med de uppgifter som bedömdes som nödvändiga för undersökningen, ersattes det med ett annat företag, Domstein Salmon A/S.

- (5) Kommissionen sände frågeformulär till de företag som valts ut att ingå i stickproven av gemenskapsproducenter, norska odlare och exportörer och till närstående och icke-närstående importörer i gemenskapen samt även till sammanslutningar för handlare och bearbetningsföretag som hade gett sig till känna och till dessas medlemsföretag.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6. 3. 1996, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2331/96 (EGT L 317, 6. 12. 1996, s. 1.)

⁽²⁾ EGT C 253, 31.8.1996, s. 18.

⁽³⁾ EGT C 253, 31.8.1996, s. 20.

De parter som så begärde gavs möjlighet att bli hörda av kommissionen.

Kommissionen kontrollerade alla uppgifter den ansåg nödvändiga för ett fastställande av dumpning, skada till följd därav och gemenskapens intresse och genomförde undersökningar på platsen hos följande företag:

a) *Klagande gemenskapsproducenter i Förenade kungariket*

Aquascot, Alness
 Ardessie, Dundonnell
 Ardvar, Laing
 Ayre, Mossbank
 Dury, Laxo
 Highland Fish Farmer, Aberdeen
 Joseph Johnston, Montrose
 Kames, Argyll
 Kyles of Bute, Tighnabruich
 Landcatch, Langbank
 Marine Harvest, Edinburgh
 Murray Seafood, Dunoon
 North Atlantic, Vadlure Walls
 Ocean Reaper, Scalloway
 Shetland Norse, Lerwick
 Strathaird, Inverness

b) *Norska odlare*

Aakvik Settefisk A/S, Møre og Romsdal
 Bolstad Fiskeoppdrett A/S/Bolstad Fjordbruk A/S, Hordaland
 Finnmark Stamfiskstasjon A/S, Finnmark
 Karstensen Fiskeoppdrett A/S, Sogn og Fjordane
 Egil Kristoffersen & Sønner A/S, Nordland
 Kvernsmolt A/S, Hordaland

c) *Norska exportörer*

Hydro Seafood Mowi A/S / Hydro Seafood Sales A/S / Nor-Food A/S, Hordaland
 Domstein Salmon A/S, Sogn og Fjordane
 Skaarfisk Group A/S, Sogn og Fjordane
 Terra Seafood A/S / Norfood Group A/S, Sør-Trøndelag
 Timar Seafood A/S, Sør-Trøndelag
 Ålesundfisk A/S, Sogn og Fjordane

d) *Importörer i gemenskapen*

Skaarfisk International GmbH, Hamburg, Tyskland
 Timar (Culturas em Agua) Lda, Olhao, Portugal

e) *Bearbetningsföretag i gemenskapen*

Pêcheries de Fécamp, Frankrike

- (6) Undersökningen av dumpning avsåg perioden från och med den 1 augusti 1995 till och med den 31 juli 1996 (nedan kallad undersökningsperioden).

Undersökningen av skada omfattade perioden från och med 1992 till och med utgången av undersökningsperioden.

- (7) Efter att ha underrättats om kommissionens preliminära avgöranden gjorde de norska exportörer som anges i bilagan till denna förordning åtaganden i enlighet med artikel 8 i grundförordningen. Kommissionen ansåg att dessa åtaganden kunde godtas.
- (8) Kommissionen slutförde sedan undersökningen om dumpning och skada och underrättade samtliga parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att rekommendera införande av slutgiltiga antidumpningsresttullar som skulle tillämpas på de exportörer som antingen inte gjort något åtagande eller som senare återtog sitt åtagande eller på annat sätt underlät att uppfylla det. Berörda parter beviljades i enlighet med artikel 20 i grundförordningen en tidsfrist inom vilken anmärkningar kunde göras efter delgivandet.
- (9) Parternas anmärkningar beaktades, och kommissionen ändrade sina slutsatser där det ansågs lämpligt.

B. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDER-SÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

1. Produkt som är föremål för undersökning

- (10) Den produkt som är föremål för undersökning är odlad atlantlax, även filead, färsk, kyld eller fryst. Denna definition omfattar varken andra liknande odlade fiskprodukter, t.ex. stor regnbåge och andra laxarter, t.ex. stillahavslax och vild lax, eller bearbetade typer, t.ex. rökt lax.

Den produkt som beskrivs ovan klassificeras för närvarande enligt KN-nummer ex 0302 12 00, ex 0304 10 13, ex 0303 22 00 och ex 0304 20 13, beroende på produktens presentation (färsk eller kyld hel fisk, färsk eller kylda filéer, fryst hel fisk och frysta filéer). Samtliga dessa presentationer befanns vara tillräckligt lika varandra för att inom ramen för detta förfarande betraktas som en enda produkt.

2. Likadan produkt

- (11) Undersökningen visade att den odlade atlantlax som produceras av gemenskapsindustrin och säljs på gemenskapens marknad antingen är i alla avseenden lik eller påminner starkt om den odlade atlantlax som produceras i Norge och säljs på både Norges och gemenskapens marknader, och de bör därför anses vara likadana produkter enligt artikel 1.4 i grundförordningen.

C. DUMPNING

1. Allmänt

- (12) Ett av den norska laxindustrins särdrag är den strikta uppdelningen mellan producenter ("odlare"), som producerar lax, och handlare ("exportörer"), som säljer produkten på hemmamarknaden och på export. Odlarna säljer normalt hela sin produktion till norska exportörer och känner vanligtvis inte till produktens slutliga bestämmelseort. Eftersom försäljning "avsedd för förbrukning på hemmamarknaden" (enligt artikel 2.2 i grundförordningen) och försäljning "på export från exportlandet till gemenskapen" (som avses i artikel 2.8 i grundförordningen) kunde fastställas endast i exportörsledet, bedömdes graden av dumpning i detta led.
- (13) De norska exportörerna ansåg att en sådan strikt uppdelning mellan producenter och exportörer inte kunde göras. Enligt dem står integrerade företag för ungefär hälften av försäljningsvolymen hos de företag som ingår i stickprovet av exportörer. Exportörerna hävdade att sådana integrerade företags kostnad för att producera den lax som säljs på hemmamarknaden och på export i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen borde ha baserats på företagens egna odlingskostnader i stället för på uppgifter som erhållits från oberoende odlare som ingick i stickprovet av producenter.

Rådet anser att även om affärsmässiga förbindelser finns mellan exportörer och odlare, särskilt eftersom exportörer ibland helt eller delvis äger ett antal laxodlingar, kvarstår det faktum att de två verksamheterna är klart åtskilda ur operativ synpunkt. Detta illustreras av att ingen exportör i svaren till det första frågeformulär som i samband med stickprovet skickades ut till exportörerna vid undersökningens början påstod sig köpa lax enbart från integrerade odlingar, och få odlingar uppgav att de sålde all sin produktion till en enda exportör. Den undersökning som sedan gjordes av de norska odlare och exportörer som ingick i stickprovet bekräftade detta.

Dessutom förklarade flera undersökta exportörer med intressen i laxodlingar i sitt svar på frågeformuläret eller vid kontrollbesök att det pris till vilket de förvärvar lax från närliggande producenter fullständigt överensstämmer med det pris som tas ut av oberoende odlare och helt och hållet bestäms av rådande marknadsförhållanden.

Det noteras också att laxodlare och laxexportörer i Norge är organiserade i olika handelssammanslut-

ningar, omfattas av olika rättsliga och finansiella krav och ofta försvarar skilda affärsintressen.

Under dessa förhållanden ansågs det lämpligaste tillvägagångssättet vara att välja ut ett representativt stickprov av norska odlare och att basera inköpskostnaden för varje exportör, vilken används för att fastställa huruvida den inhemska försäljningen var lönsam och för att konstruera normalvärde, på ett vägt genomsnitt av de inhemska försäljningspriser som togs ut av de odlare som ingick i stickprovet.

2. Normalvärde

- (14) Det var först nödvändigt att fastställa huruvida de kategorier av produkter som såldes av de sex undersökta exportörerna på hemmamarknaden — definierade på grundval av lagringsform (färsk/kyld eller fryst), kvalitet (utmärkt, normal eller låg) och presentation (rensad, med huvud; rensad, utan huvud eller i form av filéer) — kunde betraktas som identiska med eller nära påminnande om de kategorier som såldes på export till gemenskapen. Detta konstaterades vara fallet för alla kategorier av odlad atlantlax som såldes på hemmamarknaden.

Eftersom två specifika kategorier (färsk/kyld lax av utmärkt kvalitet och lax av normal kvalitet, rensad, med huvud) utgjorde mer än 72 % av den totala exporten till gemenskapen under undersökningsperioden hos var och en av de sex exportörer som undersöktes, beslöt man att begränsa undersökningen av dumpning till att omfatta endast dessa två kategorier.

- (15) Det undersöktes huruvida den totala inhemska försäljningen av odlad atlantlax för var och en av de sex undersökta exportörerna var representativ, dvs. tillräckligt omfattande i volym. I detta syfte jämfördes den totala kvantitet som såldes på hemmamarknaden under undersökningsperioden med den totala kvantitet som såldes på export till gemenskapen, varvid den "inhemska" försäljning uteslöts som skedde till andra exportörer och vars slutliga bestämmelseort inte kunde fastställas av säljaren av produkten i fråga.

Även om ingen av de sex undersökta exportörerna hade en inhemsk försäljning av den berörda produkten som utgjorde åtminstone 5 % av exporten av denna produkt till gemenskapen, konstaterades på denna grundval att två av dessa exportörer uppnådde en andel på över 4 %. Övriga exportörers inhemska försäljning utgjorde betydligt mindre än 4 %. Mot bakgrund av att den norska industrins statistik visade att Norge totalt sett hade en inhemsk förbrukning av odlad atlantlax som uppgick

till 5,2 % av landets export till gemenskapen, ansågs det i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen att de två berörda exportörernas priser kunde betraktas som representativa för den berörda marknaden och följaktligen att deras inhemska försäljning var tillräckligt omfattande.

De två exportörerna i fråga hävdade att normalvärdet inte borde ha beräknats på grundval av försäljningen på den inhemska norska marknaden, eftersom den norska marknadens storlek hade överskattats på grund av att kvaliteter som inte var jämförbara med dem som exporteras till gemenskapen hade räknats med och att förlustförsäljning inte hade undantagits vid kontrollen av representativiteten.

Vad beträffar påståendet om att vissa kvaliteter som säljs på hemmamarknaden inte var jämförbara med dem som exporteras till gemenskapen måste det betonas att det enligt artikel 2.2 i grundförordningen kan göras en jämförelse mellan försäljningen av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på hemmamarknaden och försäljningsvolymen till gemenskapen av produkten i fråga.

I detta fall har produkten i fråga definierats som odlad atlantlax enligt KN-nummer ex 0302 12 00, ex 0304 10 13, ex 0303 22 00 och ex 0304 20 13. Dessa KN-nummer omfattar odlad atlantlax av utmärkt och normal kvalitet samt av produktionskvalitet. Även om lax av produktionskvalitet normalt inte exporteras till gemenskapen är den klart en likadan produkt, eftersom den är i alla avseenden likadan som lax av utmärkt eller normal kvalitet eller åtminstone har egenskaper som starkt påminner om egenskaperna hos sådan lax, i enlighet med artikel 1.4 i grundförordningen.

Vad gäller det faktum att förlustförsäljning inte undantogs vid kontrollen av representativiteten hävdades att det var inkonsekvent att räkna med förlustförsäljning (som inte äger rum vid normal handel) vid bedömningen av den inhemska försäljningens representativitet och att undanta sådan försäljning vid fastställande av normalvärde.

Det bör dock noteras att artikel 2.2 i grundförordningen inte innehåller något krav på att endast lönsam inhemska försäljning skall beaktas vid fastställande av representativitet på den inhemska marknaden. Dessutom kan den kontroll avseende normal handel som görs vid fastställande av normalvärde göras först efter det att kontrollen av representativ-

itet har utförts, eftersom analysen av de inhemska transaktionernas lönsamhet kräver att den totala försäljningskostnaden har fastställts på grundval av de representativa inhemska försäljningskostnader, allmänna och förvaltningskostnader hos en eller flera exportörer.

Det argument som exportörerna framförde i fråga om kontrollen av representativitet tillbakavisades därför.

- (16) Nästa steg bestod i att för de två exportörer som hade en total inhemska försäljning som var tillräckligt omfattande och för de två kategorier av odlad atlantlax som mest såldes på export till gemenskapen fastställa huruvida den inhemska försäljningen av varje kategori också var tillräckligt representativ för fastställande av normalvärde. För att åstadkomma konsekvens med kontrollen av representativiteten totalt sett användes en tröskel på 4 % (i stället för sedvanliga 5 %).

På grundval av detta konstaterades det att endast ett företags inhemska försäljning av en kategori av lax var tillräckligt representativ.

- (17) Det var sedan nödvändigt att undersöka huruvida den inhemska försäljningen av produktkategorin i fråga kunde anses ha ägt rum vid normal handel med avseende på de priser till vilka denna försäljning skedde. I detta syfte beräknades den totala kostnaden för den inhemska försäljningen genom att följande tre komponenter adderades:
- a) En representativ inköpskostnad på grundval av ett vägt genomsnitt av de inhemska försäljningspriser till oberoende kunder som under undersökningsperioden togs ut av de sex odlare som ingick i stickprovet.
 - b) En genomsnittlig justering för bearbetning på grundval av uppgifter som inhämtats från både odlare och exportörer — denna justering gjordes i alla de fall när kostnaden för att avbloda, rensa och förpacka fisken inte redan ingick i det pris som odlaren tog ut.
 - c) Den berörda exportörens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för inhemska försäljning av produkten i fråga.

De norska exportörerna hävdade att användningen av inköpskostnad, dvs. det vägda genomsnittet av försäljningspriserna för varje kvalitet hos de odlare som ingick i stickprovet, vid beräkningen av den

totala kostnaden för inhemsk försäljning gav felaktiga resultat. De uttryckte också förvåning över att ingen hänsyn togs till odlarnas produktionskostnader vid beräkningen av dumpningens omfattning.

Även om det frågeformulär som skickades till de undersökta odlarna innehöll frågor om både deras odlingskostnader och deras försäljningspriser till oberoende exportörer anser rådet, av de orsaker som anges i punkt 13, att användning av inköpskostnad var det lämpligaste sättet att beräkna en exportörs totala kostnad för att anskaffa lax för återförsäljning till inhemska kunder eller på export.

Genom att jämföra den på detta sätt beräknade totala kostnaden, uttryckt i norska kronor per kg (NOK/kg), med priset för varje inhemsk försäljningstransaktion under undersökningsperioden konstaterades att mindre än 80 % (men mer än 10 %) av volymen av produktkategorin i fråga hade sålts med vinst. Således fastställdes normalvärdet för den berörda produktkategorin i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen som ett vägt genomsnittligt inhemskt pris för lönsamma transaktioner.

Exportörerna ifrågasatte giltigheten hos den metod som användes för att beräkna normalvärde och som grundar sig på inhemska försäljningspriser med undantag av priser som ligger under den genomsnittliga totala kostnaden och hävdade att denna metod resulterade i onaturligt höga normalvärden för en ömtålig produkt.

Argumentet tillbakavisades eftersom det överensstämmer med gemenskapsinstitutionernas sedvanliga praxis och med artikel 2.4 i grundförordningen att undanta försäljning under kostnaderna vid beräkningen av det vägda genomsnittliga inhemska försäljningspris som ligger till grund för fastställande av normalvärde. Det faktum att lax är en ömtålig produkt påverkar inte den princip enligt vilken försäljning under kostnaderna anses icke utgöra normal handel.

- (18) För alla andra produktkategorier måste normalvärdet för de sex undersökta exportörerna fastställas på grundval av ett konstruerat värde enligt artikel 2.3 i grundförordningen.

Det konstruerade värdet för de två exportörer som hade en representativ inhemsk försäljning beräknades genom att inköpskostnaden (plus i förekommande fall en justering för bearbetning) adderades med belopp för faktiska försäljningskostnader, allmänna och förvaltningskostnader samt vinster för vart och ett av de två berörda företagen vid försälj-

ning av likadan produkt på den inhemska marknaden. Lönsamhetsnivån för dessa företag fastställdes genom att kostnaden för inhemsk försäljning definerad enligt punkt 17 ovan, uttryckt i NOK/kg, jämfördes med priset för varje inhemsk försäljningstransaktion under undersökningsperioden. Eftersom den volym som såldes med vinst i båda fallen underskred 80 % (men var högre än 10 %) beaktades bara lönsamma transaktioner vid beräkningen av en vägd genomsnittlig individuell lönsamhet.

Exportörerna hävdade att den vägda genomsnittliga vinstmarginal som lades till exportörernas totala kostnad för att beräkna konstruerade normalvärden var en allför stor och orealistisk vinstmarginal för laxhandlare. De ansåg att exportörernas faktiska vinst skulle ha använts i enlighet med artikel 2.2.2 ii i avtalet om tillämpning av artikel VI i GATT 1994, istället för en vinstmarginal som beräknats sedan försäljning under kostnaderna undantagits. De anmärkte också att den vinstmarginal som använts vid detta förfarande var avsevärt högre än den som användes vid den tidigare undersökningen 1989/1990.

Dessa argument kunde inte godtas av följande skäl. För det första är uppgifter från den tidigare undersökningen inte relevanta i samband med denna undersökning, eftersom det i både artikel 2.6 i grundförordningen och artikel 2.2.2 i avtalet om tillämpning av artikel VI i GATT 1994 föreskrivs att faktiska uppgifter om tillverkning och försäljning skall användas, dvs. de uppgifter som framkommit vid den aktuella undersökningen. För det andra avser ovanstående bestämmelser vinster som gjorts vid inhemsk försäljning vid normal handel, dvs. sådan försäljning som avses i artikel 2.4 i grundförordningen.

- (19) För de fyra exportörer som inte hade någon representativ inhemsk försäljning beräknades det konstruerade värdet enligt artikel 2.6 a i grundförordningen genom att inköpskostnaden (plus i förekommande fall en justering för bearbetning) adderades med de belopp för vägda genomsnittliga försäljningskostnader, allmänna och förvaltningskostnader samt vinster som fastställdes för de två andra exportörerna avseende inhemsk försäljning av likadan produkt.

3. Exportpris

- (20) I alla de fall när exporten av odlad atlantlax gick till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset enligt artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats.

- (21) I de fyra fall när produkten importerades till gemenskapen av ett närstående försäljningsbolag måste tillförlitliga exportpriser konstrueras enligt artikel 2.9 i grundförordningen på grundval av det pris som den första oberoende köparen fick betala, varvid alla kostnader som tillkommit mellan import och återförsäljning samt förväntad vinst drogs av. I dessa fall fastställdes vinstmarginalen på grundval av den vinst som i normala fall uppnåddes av oberoende importörer.

Exportörerna hävdade att den vinstmarginal på 2,8 % som tillämpades på priser från närstående importörer i gemenskapen vid konstruktionen av exportpriser var alltför hög, eftersom de närstående importörerna endast fyllde en faktureringsfunktion.

Argumentet kunde inte godtas, eftersom den vinstmarginal som tillämpades härrörde från faktiska uppgifter som erhållits vid undersökningen och överensstämde med artikel 2.9 i grundförordningen.

- (22) I ett fall hade det närstående försäljningsbolaget inte lämnat några tillförlitliga uppgifter om kostnader mellan import och återförsäljning. I syfte att konstruera ett exportpris för den berörda exportören använde kommissionen tillgängliga uppgifter enligt artikel 18 i grundförordningen i form av de högsta kostnader som konstaterats för ett annat närstående försäljningsbolag som samarbetade vid undersökningen.
- (23) I ett annat fall lämnade en exportör inga uppgifter till kommissionen om försäljning till oberoende köpare av betydande kvantiteter av rökt lax bearbetad i gemenskapen av ett närstående rökeri som använde färsk lax levererad av den berörda exportören. Det bestämdes att man skulle bortse från alla exporttransaktioner till detta närstående rökeri.

4. Jämförelse

- (24) I syfte att få en rättvis jämförelse mellan normalvärde och exportpris gjordes vid behov justeringar enligt artikel 2.10 i grundförordningen för att ta hänsyn till sådana skillnader avseende transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader, krediter och provisioner som påverkade prisjämförbarheten.

5. Dumpningsmarginal

- (25) Jämförelsen för varje produktkategori mellan vägda genomsnittliga normalvärden och vägda genomsnittliga exportpriser under undersökningsperioden visade att alla sex undersökta exportörer bedrev dumpning. Eftersom dumpningsmarginalerna varierade mellan olika produktkategorier fastställdes en

vägd genomsnittlig dumpningsmarginal för varje undersökt exportör.

- (26) En analys av exportpriser på månatlig genomsnittsbasis visade även att det för alla sex exportörer fanns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skilde sig mellan olika tider, dvs. exportpriserna i november och december, högsäsongen omedelbart före jul, var avsevärt lägre än de genomsnittliga exportpriserna för undersökningsperioden. I fråga om två exportörer ansågs detta mönster vara tillräckligt markant för att det skulle vara berättigat att beräkna dumpning enligt artikel 2.11 i grundförordningen genom att jämföra vägda genomsnittliga normalvärden med priser för alla individuella exporttransaktioner till gemenskapen, så att den dumpning som förekom skulle återspeglas till fullo.

De två exportörerna ansåg att denna metod stred mot den normala metod med jämförelse mellan genomsnittliga värden som avses i artikel 2.11 i grundförordningen och att det inte i detta fall fanns någon anledning att avvika från den normala metoden.

Detta argument tillbakavisades, eftersom det i fråga om de två berörda exportörerna fanns en betydande skillnad mellan de dumpningsmarginaler som beräknas på grundval av en jämförelse mellan genomsnittliga värden och dem som beräknats på grundval av jämförelse mellan genomsnittliga värden och priser för enskilda transaktioner. Detta visade att det fanns ett tillräckligt markant mönster av försäljning till lägre priser under vissa tider för att det skulle vara berättigat att använda metoden med jämförelse mellan genomsnittsvärden och priser för enskilda transaktioner.

- (27) För Saga Lax Norge A/S, ett företag som ursprungligen ingick i stickprovet men inte försåg kommissionen med de uppgifter som bedömdes som nödvändiga för undersökningen, måste en dumpningsmarginal uppskattas på grundval av tillgängliga uppgifter enligt artikel 18 i grundförordningen. Av de skäl som anges i punkt 101, särskilt förbindelserna mellan Saga Lax Norge A/S och en av de samarbetsvilliga undersökta exportörerna, Timar Seafood A/S, anses det att den dumpningsmarginal som fastställts för det sistnämnda företaget, och som är den högsta som konstaterats för en exportör i stickprovet, bör tilldelas Saga Lax Norge A/S.

- (28) På grundval av dessa avgöranden beräknade kommissionen en vägd genomsnittlig dumpningsmarginal för de undersökta exportörerna enligt artikel 9.6 i grundförordningen. Den marginal som fastställdes för Saga Lax Norge A/S enligt artikel 18 i grund-

förordningen beaktades inte. Eftersom den norska industrins samarbetsvilja i allmänhet var tillfredsställande och mot bakgrund av att det förhandsurval av odlare och exportörer från vilket stickproven togs var tillräckligt objektivt, drogs slutsatsen att denna vägda genomsnittliga dumpningsmarginal bör tillämpas för alla samarbetsvilliga norska exportörer som inte ingick i stickprovet.

- (29) På denna grund fastställdes följande dumpningsmarginaler, baserade på priser fritt gemenskapens gräns:

Hydro Seafood Mowi A/S / Hydro Seafood Sales A/S / Nor-Food A/S	12,60 %
Skaarfisk Group A/S	6,69 %
Terra Seafood A/S / Norfood Group A/S	9,70 %
Timar Seafood A/S	13,05 %
Ålesundfisk A/S	6,84 %
Domstein Salmon A/S	12,50 %
Saga Lax Norge A/S	13,05 %
Andra	10,95 %

D. GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (30) De gemenskapsproducenter som stödde klagomålet står för omkring 57 % av gemenskapens totala produktion av den berörda produkten, och de ansågs därmed utgöra gemenskapsindustrin i enlighet med artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.

E. SKADA

1. Inledande anmärkningar

- (31) Uppgifter rörande produktion, försäljning och marknadsandel begärdes och erhöles från alla klagande gemenskapsproducenter. Mot bakgrund av det stora antal producenter som stödde klagomålet och de tidsfrister som anges i artikel 6.9 i grundförordningen baserades emellertid de återstående skadeindikatorerna på uppgifter som erhöles från ett representativt stickprov av gemenskapsproducenter.
- (32) Av de 90 gemenskapsproducenter som stödde klagomålet togs ett stickprov på 16, på grundval av det geografiska läget och företagens storlek med avseende på produktion och försäljning. Dessa företag

stod för 73 % av den klagande gemenskapsindustrins produktion och 42 % av gemenskapens sammanlagda produktion.

- (33) Skada har fastställts på grundval av uppgifter avseende perioden mellan 1992 och undersökningsperioden. Geografiskt sett omfattar undersökningen under denna period gemenskapen i dess sammansättning då förfarandet inleddes, dvs. gemenskapen med 15 medlemsstater. Skadebedömningen grundades på de relevanta ekonomiska faktorer som avses i artikel 3 i grundförordningen.
- (34) Det erinras om att den skadliga verkan av den dumpade importen från Norge på situationen för gemenskapsindustrin för odlad atlantlax första gången fastställdes 1991 genom ett tidigare antidumpningsförfarande. Sedan dess har verkan av import från Norge föranlett kommissionen att ett antal gånger införa minimipris vid import. Dessa åtgärder tycks dock i bästa fall ha haft en kortsiktig verkan på marknaden.
- (35) Nedanstående skadeindikatorer bör därför ses mot bakgrund av en långvarig, ogynnsam situation för den berörda gemenskapsindustrin.

2. Förbrukning i gemenskapen

- (36) Vid beräkningen av den totala synliga förbrukningen av odlad atlantlax i gemenskapen togs hänsyn till det sammanlagda värdet av följande:
- Gemenskapsproducenternas försäljningsvolym i gemenskapen, fastställd på grundval av uppgifter från Scottish Salmon Growers' Association, Shetland Salmon Farmers' Association och Irish Salmon Growers' Association, kombinerade med uppgifter från Eurostat avseende deras export till länder utanför gemenskapen.
 - Importen till gemenskapen av de berörda produkterna (deklarerade enligt KN-nummer 0302 12 00, 0303 22 00, 0304 10 13 och 0304 20 13) från Norge.
 - Importen till gemenskapen av samma produkter från alla andra tredje länder.
- (37) För att fastställa enhetliga siffror avseende gemenskapen med 15 medlemsstater för hela den undersökta perioden baserades den totala importen på relevant importstatistik från Eurostat och EFTA. För att säkerställa jämförbarhet mellan de olika siffrorna räknades dessutom alla siffror om till hel färskvikt. I detta syfte dividerades importsiffrorna

för färsk och kyld lax och för färsk och kylda lax-filéer med 0,90 respektive 0,65. Det bör noteras att KN-nummer 0302 12 00, 0304 10 13 och 0304 20 13 även inbegriper produkter som inte omfattas av detta förfarande (t.ex. stillahavslax och/eller vild lax), men de importerade kvantiteterna av dessa kan med hänsyn till det ursprung som angetts betraktas som försumbara.

- (38) På denna grund konstateras att den synliga förbrukningen av odlad atlantlax i gemenskapen ökade från 201 037 ton 1992 till 316 866 ton under undersökningsperioden, dvs. med 58 %.

3. Den dumpade importens volym och marknadsandel

- (39) Den sammanlagda volymen av importen från Norge ökade kontinuerligt och avsevärt från 134 338 ton 1992 till 211 597 ton under undersökningsperioden (en ökning på 58 %), vilket motsvarar ökningen av förbrukningen i gemenskapen.
- (40) Marknadsandel i gemenskapen för importen från Norge sjönk från ca 67 % 1992 till ca 62 % 1993 och 1994 och ökade sedan till 67 % 1995 och under undersökningsperioden.
- (41) Det faktum att importen från Norge under de senaste fyra och ett halvt åren på en snabbt växande marknad har kunnat bibehålla sin mycket höga marknadsandel belyser i sig självt de norska exportörernas ställning på gemenskapsmarknaden. Denna avsevärda ökning av importen från Norge ägde dessutom rum trots de minimipriser vid import som infördes av kommissionen under denna period (se punkt 76).

4. Priser för den norska exporten

a) Allmän trend

- (42) Statistiska uppgifter visar att importpriset cif för lax med ursprung i Norge sjönk kontinuerligt och totalt med 27 % mellan 1992 och undersökningsperioden. Denna trend tycks dessutom tyda på att de norska exportörerna inte alltid höll sig till de minimipriser vid import som infördes under den undersökta perioden.

b) Prisunderskridande

- (43) Priserna hos de gemenskapsproducenter som ingick i stickprovet jämfördes med priserna för den norska exporten under undersökningsperioden. I fråga om gemenskapsproducenterna användes priserna för rensad lax med huvud som grund för jämförelsen. Dessa kategorier lax utgjorde mer än 65 % av försäljningsvolymen för alla typer av lax som såldes av de gemenskapsproducenter som ingick i stickprovet, och den stod för större delen av importen av norsk lax.

- (44) Vad beträffar exportörerna baserades priserna på de försäljningsciffror som lämnats av de norska exportörer som samarbetade vid både dumpnings- och subventionsundersökningen. Dessa priser anpassades till nivån fritt gemenskapens gräns, efter tull.
- (45) Jämförelserna gjordes på grundval av ett vägt månatligt genomsnitt. Gemenskapsproducenternas priser avsåg nivån fritt fabrik och handelsled som man visste kunde jämföras med den norska importens. Jämförelsen visade att månatliga prisunderskridandemarginaler på upp till 12 % förekom. Dessutom konstaterades att prisunderskridandet var störst under den viktigaste delen av försäljningssäsongen, nämligen perioden omedelbart före jul.
- (46) Det bör noteras att handeln med lax är en råvaruhandel på en konkurrensutsatt marknad som är öppen för insyn. Lax säljs dagligen, och leverantörerna måste anpassa sig snabbt, dvs. varje dag eller varje timme, till konkurrenternas prissänkningar, vilket gör det svårt att bedöma prisunderskridandet. De konstaterade prisunderskridandemarginalerna bör följaktligen ses mot bakgrund av det ständiga tryck som den norska importen utövade på marknadspriserna.
- (47) Vissa importörer hävdade att en justering uppåt av de norska priserna borde göras vid prisjämförelsen med hänsyn till att konsumenten är beredd att betala extra för lax med ursprung i Skottland. Ingen bevisning lades fram till stöd för detta påstående eller för att produkterna skulle ha olika fysiska egenskaper som skulle kunna motivera en prisjustering.

5. Gemenskapsindustrins situation

5.1 Allmänna uppgifter

a) Produktion

- (48) Gemenskapsindustrins produktion av odlad atlantlax ökade från 45 801 ton 1992 till 90 206 ton under undersökningsperioden. Denna produktionsökning ägde rum till följd av ökad efterfrågan och gjorde det möjligt för gemenskapsindustrin att minska sin kostnad per enhet och förbättra sin produktivitet. I detta avseende visar de uppgifter som lämnades av de företag som ingick i stickprovet att de under undersökningsperioden kunde producera 2,35 gånger den kvantitet de producerade 1992, med exakt samma antal anställda.

b) Försäljning och marknadsandelar

- (49) Gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapsmarknaden ökade under perioden i fråga från 42 535 ton 1992 till 82 885 ton under undersökningsperioden, dvs. med 40 320 ton. Denna ökning bör ses mot bakgrund av en ökning av förbrukningen i gemenskapen med nästan 116 000 ton under samma period.

- (50) Försäljningsvolymens utveckling jämförd med utvecklingen av den synliga förbrukningen i gemenskapen visar att gemenskapsindustrins marknadsandel ökade från 21,2 % 1992 till 28,9 % 1994 och sedan minskade till 26,2 % under undersökningsperioden.

5.2 Uppgifter avseende stickprovet

c) Kapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (51) Det konstaterades att de företag som valts ut för stickprovet använde olika kriterier för att fastställa kapaciteten, vilket innebar att inga tillförlitliga historiska uppgifter kunde erhållas vad gäller kapaciteten före undersökningsperioden. För undersökningsperioden lämnades dock uppgifter om kapaciteten av Scottish Environment Protection Agency, en nybildad organisation som fastställer hållbara kapacitetsgränser i enlighet med miljömässiga krav, och dessa uppgifter befanns vara tillförlitliga. På grundval därav konstaterades att det genomsnittliga kapacitetsutnyttjandet under undersökningsperioden var 59 %.

d) Prisutveckling

- (52) Priserna hos de företag som ingick i stickprovet sjönk med 24 % mellan 1992 och undersökningsperioden. Detta prisfall ligger mycket nära prisfallet på importen från Norge, vilket tyder på att gemenskapsindustrin inte kunde stå emot trycket från de norska priserna.
- (53) De norska exportörerna hävdade att den nedåtgående prisutvecklingen enbart berodde på en förbättrad kostnadseffektivitet hos laxproducenter över hela världen.
- (54) Gemenskapsindustrin har under den undersökta perioden ökat sin produktion och sin försäljning, vilket har lett till sänkta kostnader per enhet och avsevärda produktivitetsvinster. Undersökningen har dock trots detta visat att det ovannämnda prisfallet ledde till otillräcklig lönsamhet för gemenskapsindustrin. Detta beror på att priserna har sjunkit mer än vad som kunde ha förväntats till följd av produktivitetsvinsterna. Även om det är sant att priset på lax sjunker om produktionskostnaden sjunker, förklarar inte detta gemenskapsindustrins försämrade lönsamhet (se punkt 55).

e) Lönsamhet

- (55) Den genomsnittliga lönsamheten förbättrades mellan 1992 och 1993 men minskade därefter, trots att marknaden expanderade och gemenskapsindustrins

kostnader minskade. Den genomsnittliga lönsamheten nådde dessutom aldrig upp till den miniminivå (ca 15 % av omsättningen) som anses nödvändig i en högriskindustri som denna (beroende på den osäkerhet som risken för sjukdomar, rovdjur och dåliga väderförhållanden skapar) och var under undersökningsperioden på den lägsta nivån (3,3 %) sedan 1992. Det måste understrykas att en majoritet av de gemenskapsproducenter som ingick i stickprovet gjorde betydande förluster under undersökningsperioden.

- (56) Vad beträffar lönsamheten ansåg de norska exportörerna att den siffra på 15 % som kommissionen betraktat som en normal vinstmarginal var för hög.
- (57) Såsom redan angetts ovan visade undersökningen att en vinst på 15 % av omsättningen verkligen är nödvändig i denna industri. Detta hänger samman med de ovannämnda stora risker som präglar denna industri och bekräftades ytterligare vid en undersökning av vinstmarginalerna i laxindustrin innan den skadliga dumpningen ägde rum samt av de vinstmarginaler som ansågs rimliga i andra, jämförbara gemenskapsindustrier, t.ex. odling av regnbåge och uppfödning av fjäderfå. I samtliga dessa fall bekräftades siffran 15 %. Dessutom ansåg en norskägd gemenskapsproducent att en vinst på 15 % var en rimlig, om än försiktig, uppskattning. Detta företag ansåg att 15 % antagligen var en alltför låg siffra i fråga om små företag. Den sammanlagda försäljningsvinst som gjordes vid normal handel på hemmamarknaden av de norska odlare och exportörer som ingick i stickprovet visade sig slutligen överensstämma med siffran 15 %.

f) Sysselsättning

- (58) Sysselsättningsnivån för de gemenskapsproducenter som ingick i stickprovet var stabil mellan 1992 och undersökningsperioden, och de företag som ingick i stickprovet stod för omkring 1 100 arbetstillfällen direkt knutna till produktionen av odlad atlantlax. Totalt var uppskattningsvis 3 300 personer i gemenskapen sysselsatta inom laxindustrin under undersökningsperioden.

g) Investeringar

- (59) Investeringar ökade mellan 1992 och undersökningsperioden. Denna ökning bör emellertid ses mot bakgrund av laxindustrins särskilda situation, eftersom mer än hälften av investeringarna under perioden gällde ersättningsinvesteringar. I en växande industri, där det är absolut nödvändigt att skaffa modern utrustning, verkar nettoinvesteringarna dessutom inte vara tillräckliga för att säkra en hållbar tillväxt på längre sikt.

6. Slutsats

- (60) Slutsatsen att gemenskapsindustrin vållades väsentlig skada under den undersökta perioden drogs med hänsyn till de omständigheter som anges nedan.
- (61) Undersökningen visade att de gemenskapsproducenter som ingick i stickprovet drabbades av ett avsevärt pristryck under perioden i fråga, vilket medförde ett betydande prisfall hos dessa företag. Detta ledde till att de berörda producenternas ekonomiska situation försämrades, med otillräcklig lönsamhet totalt sett för de företag som ingick i stickprovet och förluster för många producenter. Ett antal företag har lagts ned under den senaste tiden, och bland de företag i stickprovet som har överlevt hotas några av nedläggning. Denna försämrade lönsamhet bör också ses mot bakgrund av den kraftiga produktivitetsförbättringen under den undersökta perioden. Vad beträffar marknadsandel bör det noteras att gemenskapsindustrins marknadsandel efter en förbättring under 1994 återigen minskar trots en avsevärd ökning av förbrukningen.
- (62) Mot bakgrund av ovanstående analys drogs slutsatsen att gemenskapsindustrin har vållats väsentlig skada enligt artikel 3.1 i grundförordningen. Denna slutsats grundar sig huvudsakligen på det pristryck som drabbat gemenskapsindustrin samt den sjunkande och klart otillräckliga lönsamheten hos de gemenskapsproducenter som ingick i stickprovet.

F. SKADANS ORSAKSSAMBAND

- (63) Vid fastställandet av huruvida den skada som vållats gemenskapsindustrin orsakades av den dumpade importen från Norge eller om andra faktorer orsakade eller bidrog till denna skada, undersöktes de aspekter som anges nedan.

1. Orsakssamband mellan den berörda importen och skadan

- (64) Det bör noteras att eftersom importen av lax från Norge befanns vara dumpad under den period då utjämningsbara subventioner betalades ut till norska producenter är det inte möjligt att särskilja de samtidiga verkningarna av både dumpning och subventionering, varför dessa måste undersökas tillsammans.
- (65) Vid undersökningen av huruvida den väsentliga skada som gemenskapsindustrin vållats hade orsakats av verkningarna av den dumpade och subventionerade importen noterades för det första att ska-

dan huvudsakligen bestod av fortgående pristryck och minskad lönsamhet för gemenskapsproducenterna. Detta sammanföll med avsevärd ökning av volymen av importen av norsk lax till låga priser. Till följd därav har Norge kunnat bibehålla sin marknadsandel på mycket hög nivå (67 %) på en expanderande marknad. Dessutom föll priserna för denna import kraftigt under perioden i fråga, och prisunderskridandemarginaler på upp till 12 % konstaterades under den viktigaste försäljningsperioden. I detta sammanhang bör det erinras om att marknaden för lax är öppen för insyn. På en sådan marknad är det sannolikt att ett eventuellt nedåtgående pristryck orsakas av den viktigaste leverantören, i det här fallet Norge.

- (66) Under dessa förhållanden dras slutsatsen att de kombinerade verkningarna av dumpning och subventionering av importen från Norge vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

2. Andra faktorer

- (67) Trenden vad gäller konsumtion på gemenskapens marknad, utvecklingen och verkan av import från andra tredje länder och konkurrenskraften hos gemenskapens laxindustri analyserades i syfte att fastställa om dessa faktorer kunde ha orsakat den skada som gemenskapsindustrin vållats.

a) Konsumtion i gemenskapen

- (68) Konsumtionen av atlantlax i gemenskapen ökade kontinuerligt och totalt med 58 % mellan 1992 och undersökningsperioden. Den skada som gemenskapsindustrin vållats kan därför inte tillskrivas en minskad efterfrågan.

b) Import från andra tredje länder

- (69) Vad beträffar import från tredje länder som inte berörs av detta förfarande (huvudsakligen Färöarna, Chile, Kanada och Island), konstaterades att dess sammanlagda marknadsandel minskade från 12 % till 7 % under perioden i fråga. Därmed drogs slutsatsen att denna import haft endast begränsad verkan.

c) Gemenskapsindustrins konkurrenskraft

- (70) Det bör noteras att gemenskapsproducenterna av lax avsevärt har ökat sin konkurrenskraft mellan 1992 och undersökningsperioden. Produktionen per anställd mer än dubblerades, fiskdödligheten sjönk med 23 % och den odlade laxens genomsnittsvikt ökade med 25 %. Dessutom ökade gemenskapsindustrins export från 3 266 ton 1992 till 7 321 ton under undersökningsperioden. På denna

grund har gemenskapsindustrin uppnått en hög kostnadseffektivitet.

3. Slutsats

- (71) Mot bakgrund av det ovanstående drogs slutsatsen att den dumpade och subventionerade importen av norsk lax i sig själv har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Allmänna överväganden

- (72) På grundval av all bevisning som lämnats övervägdes huruvida det fanns tvingande skäl för att fastslå att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa åtgärder i detta fall, trots slutsatserna om dumpning och skada. I detta syfte gjordes en bedömning av verkan av eventuella åtgärder för alla parter som berördes av förfarandet, och även verkan för dessa parter av att åtgärder inte vidtas.
- (73) Vid denna bedömning togs i enlighet med grundförordningen särskild hänsyn till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadlig dumpning och av att återställa en effektiv konkurrens.

2. Gemenskapsindustrins intresse

- (74) Det bör för det första erinras om att gemenskapsindustrin för odlad atlantlax länge har drabbats av dumpning i samband med norsk export.
- (75) Skadlig dumpning konstaterades av kommissionen redan 1991 (kommissionens beslut 91/142/EEG)⁽¹⁾, när det trots att både dumpning och skada konstaterats beslutades att inga åtgärder skulle införas eftersom de norska myndigheterna hade vidtagit åtgärder på nationell nivå, vilka antogs kunna stabilisera marknaden.
- (76) Kommissionen har därefter vid flera tillfällen under de senaste åren fastställt minimipriser vid import (november 1993, februari 1994, mars 1994), senast från och med den 16 december 1995 till och med den 13 juni 1996 genom förordning (EG) nr 2907/95⁽²⁾. Minimipriser vid import motiverades med att importvolymen och -priserna orsakade eller hotade

att orsaka störningar på marknaden med allvarliga ekonomiska, samhälleliga eller miljömässiga svårigheter som följd, vilket nödvändiggjorde omedelbara åtgärder. I motsats till dessa åtgärder ett avgörande om att exportlandet hade tillämpat illojala handelsmetoder. Åtgärder fick inte avsedd verkan.

- (77) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att om inga effektiva åtgärder vidtas för att avhjälpa de skadliga verkningarna av dumpad och subventionerad import från Norge, kommer gemenskapsindustrins situation att försämrats ytterligare, vilket slutligen skulle kunna leda till att hela dess existens hotas.

- (78) Det bör även erinras om att gemenskapsindustrin för odlad atlantlax till största delen utgörs av små och medelstora företag i mestadels mindre utvecklade landsbygdsregioner i gemenskapen (mål 1-regioner) där den ekonomiska verksamheten är låg. Såsom nämns ovan har gemenskapsindustrin konstant förbättrat sin produktivitet, och några tvivel om denna råder följaktligen inte. Under loppet av den omstrukturering som ägt rum har ett antal små fiskodlingar köpts upp av producenter som ingår i stora koncerner. Om inga åtgärder vidtas kan det komma att visa sig att omstruktureringen och investeringarna för att förbättra produktiviteten inte fick avsedd verkan, förutom att det är sannolikt att antalet konkurrenter på marknaden skulle minska ytterligare.

3. Andra gemenskapsindustriers intresse

- (79) Ett antal användare i senare led i förädlingskedjan, t.ex. rökerier eller grossister som hanterar odlad atlantlax, hävdade att ett införande av åtgärder mot import av norsk odlad atlantlax skulle påverka deras verksamhet negativt. Dessa användare menade att om åtgärder resulterade i en minskning av mängden odlad atlantlax som importerades från Norge, skulle det inte finnas några alternativa försörjningskällor. Samma användare hävdade att om importen av odlad atlantlax från Norge blev dyrare, skulle de tvingas vältra över de ytterligare kostnaderna på slutkonsumenten, som då skulle gå över till andra produkter. Dessutom hävdades att en tull som införs på obearbetad odlad atlantlax med ursprung i Norge skulle kunna bidra till att den norska industrin för bearbetning av odlad atlantlax expanderar på gemenskapens bearbetningsindustris bekostnad.

⁽¹⁾ EGT L 69, 16.3.1991, s. 32–37.

⁽²⁾ EGT L 304, 16.12.1995, s. 38–39.

- (80) Det bör först och främst påpekas att undersökningen visade att gemenskapsindustrin har kapacitet för att öka sin produktion och säkert skulle göra det om den gavs möjlighet att uppnå en skäligen avkastning. Vidare finns alternativa försörjningskällor, nämligen Chile, Kanada, Island och Färöarna, om de föreslagna åtgärderna skulle leda till en minskning av de kvantiteter odlad atlantlax som importeras från Norge.
- (81) Vad beträffar den prissättningspolitik som sannolikt kommer att antas av gemenskapsproducenterna om åtgärder införs bör det erinras om att en eventuell höjning av gemenskapsproducenternas priser säkert kommer att begränsas till vad som är strikt nödvändigt för att de skall kunna uppnå en mer skäligen avkastning. Om gemenskapsproducenterna skulle höja sina priser kraftigt är det mycket sannolikt att andra exportländer skulle få en större andel av gemenskapens marknad. Dessutom kommer sådana prishöjningar från gemenskapsindustrins sida säkert att begränsas av en annan faktor, nämligen konsumentens tillgång till odlad regnbågsforell, vilket är en produkt som är relativt lik lax och därmed kan ersätta denna och som är tillgänglig i gemenskapen till något lägre pris och också tycks ha påverkats negativt av den ökade importen av dumpad odlad atlantlax från Norge.
- (82) Vad beträffar risken för att gemenskapens bearbetningsindustri skulle drabbas av konkurrens från norska bearbetade produkter kommer antidumpnings- och utjämningsstullarna att tas ut på råvaran, vilken endast står för en del av kostnaden för den bearbetade produkten. Den begränsade verkan av de föreslagna tullarna bör därför inte vara tillräcklig för att leda till en minskning av bearbetningsverksamheten i gemenskapen. De flesta rökerier i gemenskapen bearbetar och handlar med lax som producerats i gemenskapen och andra produkter och är därmed inte helt och hållet beroende av lax som importerats från Norge.
- (83) Det bör dessutom noteras att kommissionen för att kunna göra en bedömning av åtgärdernas troliga verkan för bearbetningsföretag i gemenskapen skickade frågeformulär till alla företag som var medlemmar i tre sammanslutningar för handlare och bearbetningsföretag och som hade gett sig till kända och begärt att bli hörda.
- (84) Sammanlagt skickades 93 frågeformulär, men endast ett fullständigt och kontrollerbart svar mottogs, vilket gör att det är omöjligt att på en representativ grund bedöma den eventuella verkan som införandet av åtgärder skulle kunna ha på den gemenskapsindustri som handlar med eller bearbetar odlad atlantlax.
- (85) Vad beträffar rökt lax har dock de uppgifter som hittills erhållits visat att kostnaden för råvaran, dvs. odlad atlantlax, utgör omkring 45 % av den totala produktionskostnaden. Om råvarukostnaden ökade med exempelvis 10 % skulle detta således innebära att produktionskostnaden för rökt lax skulle öka med endast 4,5 % totalt.
- (86) Vidare verkar de uppgifter som erhållits från olika tillförlitliga källor tyda på att situationen för gemenskapens bearbetningsföretag varierar i hög grad. Å ena sidan finns det företag som producerar färdiga måltider och som ingår i stora koncerner. Eftersom kostnaden för fiskråvaran utgör en begränsad andel av kostnaden för slutprodukten är det inte sannolikt att dessa företag i någon betydande utsträckning skulle påverkas negativt av åtgärderna i fråga. Å andra sidan finns det ett antal företag som röker eller gravar lax och som är mer beroende av priset på råvaran. Dessa företag skulle troligen tvingas vältra över en del av den extra kostnaden till nästa handelsled. Såsom redan nämnts i punkt 85 skulle kostnadsökningen bli begränsad. Under alla omständigheter tycks de uppgifter som hittills erhållits tyda på att det först vid prisökningar på över 20 % skulle finnas en risk för att konsumenterna skulle övergå till andra produkter.

4. Importörernas intresse

- (87) Ett antal importörer hävdade i allmänna ordalag att de skulle påverkas negativt om antidumpningsåtgärder infördes.
- (88) Såsom visas ovan förväntas de föreslagna åtgärderna göra det möjligt för gemenskapsindustrin att återhämta sig från de skadliga verkningarna av dumpning utan att importörernas möjlighet att köpa lax från Norge eller andra källor påverkas negativt eller att priset ökar mer än vad som är nödvändigt för att gemenskapsindustrin återigen skall kunna uppnå en rimlig lönsamhet.

5. Konsumenternas intresse

- (89) Företrädare för konsumenterna (BEUC) hävdade att skyddsåtgärder inte skulle ligga i gemenskapens konsumenters intresse, eftersom de skulle medföra en begränsning i produktutbudet eller prishöjningar för konsumenten.
- (90) Såsom anges ovan tycks förekomsten av alternativa försörjningskällor och tillgången till ersättningsprodukter tyda på att slutkonsumenten kommer att påverkas i mycket liten utsträckning, om någon alls.

Dessutom bör det erinras om att en eventuell tull kommer att tas ut på importpriset cif. Den eventuella påverkan på detaljhandelspriserna kommer därför att minska avsevärt. Det bör dessutom noteras att den genomsnittliga årsförbrukningen av lax i gemenskapen uppskattas till 0,8 kg per person, vilket antyder att konsumenterna totalt sett kommer att påverkas mycket lite.

6. Slutsats

- (91) Efter en noggrann undersökning av alla de ovan nämnda aspekterna drogs slutsatsen att det ligger i gemenskapens intresse att införa antidumpningsåtgärder i fråga om import av odlad atlantlax med ursprung i Norge, eftersom det inte finns några tvingande skäl för att fastslå att den inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa sådana åtgärder.

H. ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

1. Antidumpningsåtgärdernas nivå

- (92) I enlighet med relevanta bestämmelser i grundförordningen undersöktes huruvida åtgärderna borde ligga på en lägre nivå än de konstaterade dumpningsmarginalerna, om sådana åtgärder skulle vara tillräckliga för att undanröja den skada som gemenskapsindustrin vållats.
- (93) I detta avseende anses det att eventuella åtgärder som införs bör göra det möjligt för gemenskapsindustrin att ta ut de priser som hade kunnat tas ut i frånvaro av dumpad import. Eftersom inga uppgifter tyder på motsatsen, kan det antas att dessa priser skulle täcka industrins produktionskostnad och en skälig vinst. För att uppnå detta bör importpriserna höjas i motsvarande mån.
- (94) För beräkningen av den nödvändiga prishöjningen jämfördes priserna för den dumpade importen med försäljningspriser, vilka återspeglar gemenskapsindustrins produktionskostnad plus en skälig vinstnivå. I detta sammanhang ansågs en vinstmarginal på minst 15 % vara nödvändig för att göra denna sektor livskraftig. Vid fastställandet av denna vinstnivå togs hänsyn till följande faktorer: laxodling är en högriskindustri, på grund av bland annat produktionsprocessens längd (18 – 24 månader); risken för sjukdomar, rovdjur och dåliga väderleksförhållanden som ofta drabbar denna industri; svårigheterna med att förutsäga priserna för en produkt med vilken råvaruhandel bedrivs och den mycket korta tid produkten kan erbjudas till försäljning. Det konstaterades också att en tillräcklig vinstmarginal krävdes för att gemenskapsproducenterna skulle få tillgång till finansiering, vilket är synnerligen vä-

sentligt för denna industri om den skall kunna bibehålla sin konkurrenskraft på en snabbt växande marknad.

- (95) På grundval av detta jämfördes med avseende på undersökningsperioden exportpriserna fritt gemenskapens gräns, efter justering vid behov för frakt, tullar och kostnader efter import, för de produkttyper som användes vid fastställandet av prisunderskridande (se punkt 43) med de vägda genomsnittliga försäljningspriser som de berörda utvalda gemenskapsproducenterna tog ut, vid behov höjda för att täcka produktionskostnaden plus den ovan nämnda vinstmarginalen på 15 %.

Tullarnas nivå

- (96) I detta fall måste det faktum uppmärksammas att rådet även har beslutat att införa en restutjämnings-tull på 3,8 %. I enlighet med artikel 14.1 i grundförordningen skall ingen produkt beläggas med både antidumpnings- och utjämningsstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention. Det fastställdes att det i detta fall var möjligt att införa bägge typerna av tullar. Orsaken till detta var att ingen av de aktuella utjämningsbara subventionerna var exportsubventioner, och de hade därför ingen inverkan på dumpningsmarginalen. Subventionerna hade samma effekt på normalvärde och exportpris, och dumpningsmarginalen hade i frånvaro av subventioner förblivit den samma.

Eftersom skadan i detta fall konstaterades bero på både dumpning och subventionering kunde dock inte de båda tullarnas totala nivå överstiga vad som var nödvändigt för att undanröja skadan.

- (97) Den dumpningsmarginal som konstaterades för var och en av de undersökta exportörerna jämfördes därför med storleken på den skada som inte undanröjdes av utjämningsstullen, dvs. med motsvarande nivå för undanröjande av skada minskad med 3,8 %. Nivån på den antidumpningstull som skulle tillämpas på samtliga norska exportörer som inte ingick i stickprovet fastställdes på liknande sätt genom att det vägda genomsnittet av den lägre av dumpningsmarginalerna och nivåerna för undanröjande av skada, utjämningsstullarna avdragna, beräknades för varje företag.
- (98) För de två exportörer för vilka ett markant variationsmönster för exportpriserna under perioden omedelbart före jul hade kunnat fastställas (se punkt 26) beräknades nivån för undanröjande av skada på grundval av priserna vid enskilda exporttransaktioner till gemenskapen. För de fyra övriga exportörerna beräknades nivån för undanröjande av skada på grundval av de vägda genomsnittliga exportpriserna.

- (99) För tre av exportörerna i stickprovet var nivån för undanröjande av skada lägre än dumpningsmarginalen, och eventuella antidumpningsåtgärder bör i fråga om dessa exportörer baseras på den förra. Vad beträffar övriga exportörer bör åtgärderna baseras på dumpningsmarginalen.

2. Åtaganden

- (100) Såsom redan nämnts i punkt 7 gjorde de norska exportörer som anges i bilagan åtaganden i enlighet med artikel 8 i grundförordningen med avseende på export av den berörda produkten till gemenskapen.
- (101) Den norska exportören Saga Lax Norge A/S lämnade inte, vid undersökningens början, de uppgifter som var nödvändiga för att kommissionen skulle kunna träffa individuella avgöranden om dumpning och skada för detta företag. Det bör dock noteras att Saga Lax Norge A/S är ett antal företag i Norge närliggande, och dessa företag samarbetade till fullo vid undersökningen. Bland annat gäller detta ett av de företag som ingick i stickprovet av exportörer, Timar Seafood A/S, och för vilket individuella avgöranden om dumpning och skada därför kunde träffas. Vad gäller nivån på resttullen har denna fastställts på grundval av de avgöranden som träffats i fråga om Timar Seafood A/S. Vad beträffar frågan om huruvida denna tull bör tillämpas på Saga Lax Norge A/S och dess närliggande företag utan att de ges tillfälle att göra ett åtagande, bör hänsyn tas till det faktum att flera närliggande företag, bl.a. Timar Seafood A/S, under en betydande del av undersökningsperioden inte var Saga Lax Norge A/S närliggande, och det verkar därför inte lämpligt att neka dem förmånerna av att samarbeta. Under dessa förhållanden anses det inte finnas någon anledning att vägra ta hänsyn till ett åtagande från Saga Lax Norge A/S självt. Övervakningen av åtaganden inom ramen för detta förfarande kommer att underlättas av det åtagande som gjorts av Norges regering inom ramen för det parallella antisubventionsförfarandet, och därför dras slutsatsen att samtliga berörda företag bör behandlas på samma sätt i fråga om alla åtgärder, även möjligheten att göra prisåtaganden.
- (102) Kommissionen granskade dessa åtaganden och fann att de kunde godtas, eftersom de i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen skulle undanröja de skadliga verkningarna av dumpningen.
- (103) Kommissionen samrådde med rådgivande kommittén om godtagandet av dessa åtaganden, och inga

invändningar gjordes. De åtaganden som gjorts av de exportörer som anges i bilagan godtog genom kommissionens beslut 97/634/EG⁽¹⁾, och undersökningen bör därför vad beträffar dessa exportörer avslutas utan införande av slutgiltiga tullar.

3. Slutgiltiga tullar

- (104) Trots godtagandet av de åtaganden som gjorts av ett stort antal norska exportörer, bör resttullar införas på import av den berörda produkten med ursprung i Norge i syfte att täcka all norsk export av den berörda produkten till gemenskapen och även för att säkerställa att åtagandena följs genom att förhindra att de kringgås. Dessutom bör nivån på den tull som skall införas vid brott mot eller återtagande av åtaganden fastställas.

a) Typ av tull

- (105) Efter övervägande av vilka olika typer av tullar som kan tänkas införas i detta fall har slutsatsen dragits att en särskild tull, uttryckt som ett fast belopp i ecu/kg, skulle vara den lämpligaste typen. En sådan tull tycks vara särskilt väl anpassad till den berörda produkten och är omöjlig att kringgå genom att ange fel pris vid gemenskapens gräns. Eftersom handel med odlad atlantlax mestadels bedrivs i form av råvaruhandel, och varans pris inte varierar avsevärt beroende på storlek, presentation eller kvalitet, och eftersom den största delen av Norges export till gemenskapen består av färsk eller kyld rensad lax framstår detta tillvägagångssätt som lämpligt.
- (106) Tillämpningen av en särskild tull i detta fall motiveras också av att de värden som deklarerats vid import till gemenskapen inte konsekvent verkar överensstämma med de priser som norska exportörer faktiskt tar ut av oberoende kunder i EG.

b) Tullarnas storlek

- (107) Den slutgiltiga antidumpningstullen på import av odlad atlantlax som exporteras av företag som inte gjort något åtagande, eller vid brott mot eller återtagande av åtaganden av en part som inte särskilt nämns nedan, skall vara 0,32 ecu/kg produktvikt netto.

Export till gemenskapen av odlad atlantlax från följande företag, vilka samtliga har gjort åtaganden, skulle omfattas av följande tullsats vid brott mot eller återtagande av åtaganden:

⁽¹⁾ Se sida 81 i denna tidning.

Företag	Tullsats (ecu/kg produktvikt netto)
Hydro Seafood Mowi A/S / Hydro Seafood Sales A/S / Nor-Food A/S	0,35
Skaarfisk Group A/S	0,23
Terra Seafood A/S / Norfood Group A/S	0,25
Timar Seafood A/S	0,41
Ålesundfisk A/S	0,22
Domstein Salmon A/S	0,33
Saga Lax Norge A/S	0,41

c) *Genomförande och förvaltning av tullarna*

- (108) För att säkerställa ett effektivt genomförande av tullarna bör kommissionen ha rätt att efter samråd med rådgivande kommittén genom en förordning ändra bilagan till denna förordning. Det bör erinras om att åtgärderna i detta fall undantagsvis vidtas med avseende på exportörer och inte med avseende på producenter (se punkt 12 och följande), eftersom exportföretag i allmänhet inte är inblandade i produktionen. Detta underlättar tillträdet för laxexportindustrin. Därmed ökar sannolikheten för ett avsevärt antal nya norska exportörer som exporterar till gemenskapen. Därför bör kommissionen för att en god förvaltning skall kunna säkras ha rätt att antingen utvidga befrielsen från betalning av tullarna till att även omfatta eventuella nya exportörer som gör godtagbara åtaganden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. a) En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av odlad (ej vild) atlantlax som omfattas av

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 september 1997.

KN-nummer ex 0302 12 00 (Taric-nummer 0302 12 00 19), ex 0304 10 13 (Taric-nummer 0304 10 13 19), ex 0303 22 00 (Taric-nummer 0303 22 00 19) och ex 0304 20 13 (Taric-nummer 0304 20 13 19) med ursprung i Norge.

- b) Denna tull skall inte tillämpas på vild atlantlax (Taric-nummer 0302 12 00 11, 0304 10 13 11, 0303 22 00 11, 0304 20 13 11). I denna förordning avses med vild atlantlax sådan lax som landningsmedlemsstatens behöriga myndigheter med hjälp av alla tull- och transportdokument som berörda parter skall tillhandahålla är övertygade om har fångats till havs.

2. Den tullsats som skall tillämpas skall vara 0,32 ecu/kg produktvikt netto (Taric-tilläggsnummer 8900) men skall inte tillämpas på import av odlad atlantlax som exporterats av de företag som anges i bilagan till denna förordning, vilka skall vara befriade från tull.

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Om en ny exportör i exportlandet i fråga förser kommissionen med tillräcklig bevisning om att exportören inte exporterade de varor som beskrivs i artikel 1.1 under undersökningsperioden, kan kommissionen, vid behov och efter samråd med rådgivande kommittén, genom en förordning ändra bilagan till denna förordning för att utvidga befrielsen från betalning av tullarna till att även omfatta den nya exportören.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På rådets vägnar

J. POOS

Ordförande

BILAGA

	Företag	Taric-nummer		Företag	Taric-nummer
1	A. Øvreskotnes AS	8095	57	Gjendemsjø Fisk AS	8299
2	A.B.A. AS	8096	58	Grieg Seafood AS	8300
3	Agnefest Seafood	8325	59	Gunnar Klo AS	8301
4	Alamar AS	8097	60	Haafa fisk AS	8302
5	Alsvåg Fiskeprodukter AS	8098	61	Hallvard Leroy AS	8303
6	Altafjord Oppdrett AS	8099	62	Herøy Filetfabrikk AS	8304
7	Aqua Export AS	8100	63	Herøy Lakseoppdrett AL	8305
8	Aqua Partner AS	8101	64	Hirsholm Norge AS	8306
9	Aqua Supply AS	8107	65	Hitramat & Delikatesse AS	8154
10	Aquatrade AS	8108	66	Hydro Seafood Sales AS	8159
11	Arctic Group International AS	8109	67	Hydrotech-gruppen AS	8161
12	Arctic Product AS	8110	68	Icelandic Freezing Plants Norway AS	8165
13	Arctic Superior AS	8111	69	Imperial Salmon Co. AS	8171
14	Arne Mathisen AS	8112	70	Incofood AS	8172
15	AS Aalesundfisk	8113	71	Inter Road AS	8173
16	AS Austevoll Fiskeindustri	8114	72	Inter Sea AS	8174
17	AS Keco	8115	73	J. Meinert AS	8175
18	AS Møre Codfish Company	8116	74	Jan og Einar Martinussen AS	8176
19	AS Nortraders Ltd	8117	75	Janas AS	8177
20	AS Refsnes Fiskeindustri	8118	76	Joh. H. Pettersen AS	8178
21	AS West Fish Sales Ltd	8119	77	Johan J. Helland AS	8179
22	Astor AS	8120	78	Karl Storm Andersen Eft AS	8180
23	Atlantic King Stranda AS	8121	79	Karsten J. Ellingsen AS	8181
24	Atlantic Seafood AS	8122	80	Kr. Kleiven & Co. AS	8182
25	Atlantis AS	8123	81	Kurt F. Løseth & Co. AS	8183
26	Borkowski & Rønnes AS	8124	82	Labeyrie Norge AS	8184
27	Brødrene Aasjord AS	8125	83	Lafjord Group AS	8185
28	Brødrene Eilertsen AS	8126	84	Langfjord Laks AS	8186
29	Brødrene Karlsen AS	8127	85	Leica Fiskeprodukter	8187
30	Brødrene Remø AS	8128	86	Leonhard Products AS	8423
31	Christiansen Partner AS	8129	87	Lofoten Seafood Export AS	8188
32	Clipper Seafood AS	8130	88	Lorentz A. Lossius AS	8189
33	Coast Seafood AS	8131	89	Ma-vo Norge AS	8190
34	Companhia do Bacalhau Lda AS	8132	90	Marex AS	8326
35	Dåfjord Laks AS	8133	91	Marinco AS	8191
36	Delfa Norge AS	8134	92	Marine Seafood AS	8196
37	DM Direkte Markedsføringsbyrå	8135	93	Marstein Seafood AS	8197
38	DNHS Fishing Company AS	8399	94	Master Seafood AS	8198
39	Domstein Salmon AS	8136	95	Melands Røkeri Eftf. AS	8199
40	E. Slorer Jacobsen & Co. AS	8137	96	Memo Food AS	8200
41	Ecco Fisk & Delikatesse	8138	97	Midtco AS	8201
42	Edvard Johnsen AS	8139	98	Misundfisk AS	8202
43	Eurolaks AS	8140	99	Myre Sjømat AS	8203
44	Euronor AS	8141	100	Naco Trading AS	8206
45	Fader Martin AS	8142	101	Namdal Salmon AS	8207
46	Fiskeforsyningen AS	8143	102	Nature Sea-lect Ltd	8208
47	Fjord Aqua Group AS	8144	103	Neptun Stavanger AS	8209
48	Fjord Trading Ltd AS	8145	104	Nergård AS	8210
49	Fonn Egersund AS	8146	105	Nils Williksen AS	8211
50	Fossen AS	8147	106	Niscan Corporation	8212
51	Fresh Atlantic AS	8148	107	Nisja Trading AS	8213
52	Fresh Marine Company AS	8149	108	Nor-Food AS	8214
53	Fryseriet AS	8150	109	Nor-Trade International	8215
54	Frøya Fiskeindustri AS	8151	110	Nordhav AS	8216
55	Gigante Fiskekroken AS	8152	111	Nordic Group ASA	8217
56	Gje-vi AS	8153	112	Nordreisa Laks AS	8218

	Företag	Taric-nummer		Företag	Taric-nummer
113	Norexport AS	8223	152	Scan-Mar AS	8263
114	Norfi Produkter AS	8227	153	Scanfood AS	8264
115	Norfood Group AS	8228	154	Sea Eagle Group AS	8265
116	Norfra Eksport AS	8229	155	Sea Star International AS	8266
117	NorMan Trading Ltd AS	8230	156	Sea-Bell AS	8267
118	Nornir Group AS	8231	157	Seaco AS	8268
119	Norsk Akvakultur AS	8232	158	Seacom AS	8269
120	Norsk Sjømat AS	8233	159	Seacom Nord AS	8270
121	Northern Seafood AS	8307	160	Seafood Farmers of Norway Ltd AS	8271
122	Nortrade AS	8308	161	Seanor AS	8272
123	Norway Royal Salmon Sales AS	8309	162	Sekkingstad AS	8273
124	Norway Royal Salmon AS	8312	163	Sigerfjord-Fisk AS	8274
125	Norway Seafarms AS	8313	164	Sirena Norway AS	8275
126	Norway Seafoods ASA	8314	165	Skaarfish Group AS	8276
127	Norwegian Salmon AS	8315	166	Skarpsno Mat	8277
128	Norwell AS	8316	167	SL Fjordgruppen AS	8278
129	Notfisk Arctic AS	8234	168	SMP Marine Produkter AS	8279
130	Nova Sea AS	8235	169	Sotra Fiskeindustri AS	8280
131	NTC Norwegian Taste Company AS	8236	170	Starfish AS	8281
132	Ocean Superior Products AS	8237	171	Stavanger Røkeri AS	8282
133	Oddvin Bjørge AS	8238	172	Stjernelaks AS	8283
134	Ok-Fish Kvalheim AS	8239	173	Stokfish Norway AS	8284
135	Omega Sea AS	8240	174	Stolt Sea Farm AS	8285
136	Oster Sea Products AS	8241	175	Storm Company AS	8286
137	Pan Fish Sales AS	8242	176	Superior AS	8287
138	Pero Food AS	8243	177	Svenodak AS	8288
139	Polar Gigante AS	8246	178	Terra Seafood AS	8289
140	Polar Seafood Norway AS	8247	179	Thorleif E. Ellingsen AS	8293
141	Prilam Norvège AS	8248	180	Timar Seafood AS	8294
142	Pundslett Fisk	8251	181	Torget International AS	8297
143	Roger AS	8253	182	Torris Products Ltd AS	8298
144	Rolf Olsen Seafood AS	8254	183	Troll Salmon AS	8317
145	Ryfisk AS	8256	184	Uniprawns AS	8318
146	Rørvik Fisk-og fiskematforretning AS	8257	185	Vareberg's Røykeri	8319
147	Saga Lax Norge AS	8258	186	Vest Agentur AS	8320
148	Sagalax Nord AS	8259	187	Vie de France Norway AS	8321
149	Salomega AS	8260	188	Vikenco AS	8322
150	Sandanger AS	8261	189	Wannebo International AS	8323
151	Sangoltgruppa AS	8262	190	West Fish Norwegian Salmon AS	8324

Rådets förklaring

Rådet förklarar att det i sådana situationer som beskrivs i artikel 8.9 i förordning (EG) nr 384/96 avseende en exportörs brott mot eller återtagande av åtaganden skall pröva förslag från kommissionen, vilka avges efter samråd med rådgivande kommittén, om ändring av bilaga I till denna förordning för att återkalla tullbefrielsen för denna exportör, i syfte att genom skriftligt förfarande snarast möjligt anta det.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1891/97

av den 26 september 1997

om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av odlad atlantlax med ursprung i Norge

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3284/94 av den 22 december 1994 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 11.6 i denna,

med beaktande av det förslag som lämnats av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

1. Klagomål

- (1) Den 31 augusti 1996 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽²⁾ att ett antisubventionsförfarande skulle inledas rörande import av odlad atlantlax med ursprung i Norge, och en undersökning inleddes.
- (2) Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som ingivits gemensamt av Scottish Salmon Growers' Association Ltd. och Shetland Salmon Farmers' Association för gemenskapsproducenter vars sammanlagda produktion av odlad atlantlax utgör större delen av gemenskapens totala produktion av denna produkt.

Klagomålet innehöll tillräcklig bevisning om subventionering av den berörda importen och väsentlig skada till följd därav för att det skulle vara berättigat att inleda ett antisubventionsförfarande. I enlighet med artikel 7.9 i förordning (EG) nr 3284/94 (nedan kallad "grundförordningen") bjöds de norska myndigheterna in till överläggningar innan undersökningen inleddes, och dessa hölls i Bryssel den 19–20 augusti 1996. Överläggningarna ledde inte till att parterna kunde enas om en lösning.

⁽¹⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 22. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1252/95 (EGT L 122, 2.6.1995, s. 2).

⁽²⁾ EGT C 253, 31.8.1996, s. 20.

Samtidigt inleddes ett parallellt antidumpningsförfarande rörande samma import⁽³⁾, och inom ramen för detta gjordes en särskild undersökning utan samband med antisubventionsförfarandet.

2. Inledande av undersökningarna

- (3) Kommissionen underrättade officiellt de exportörer och importörer man visste berördes, företrädarna för exportlandet samt de klagande gemenskapsproducenterna om att förfarandet skulle inledas. Berörda parter gavs möjlighet att inom en fastställd tidsfrist lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda.
- (4) Följande metod användes för insamlingen av relevanta uppgifter:

a) *Producenter/exportörer i Norge*

Den 3 september 1996 sände kommissionen en skrivelse tillsammans med tillkännagivandet om inledande av ett antisubventionsförfarande och en kopia av den icke-konfidentiella versionen av klagomålet till de kända organisationer som företräder norska producenter och exportörer av lax, dvs. Norwegian Fish Farmers' Association och Federation of Norwegian Fishing Industry. Producenter och exportörer uppmanades att ge sig till känna genom att kontakta kommissionen och lämna vissa uppgifter som anges i punkt 5 a i tillkännagivandet (det preliminära frågeformuläret).

Den 5 september 1996 hölls ett möte på begäran av de norska producenter och exportörerna, dvs. de två organisationerna och deras juridiska ombud. Det framkom att det i Norge finns omkring 650 fiskodlare som producerar lax, och 200–300 exportörer (större delen av exporten till gemenskapen kommer dock från 40–50 av dessa). Syftet med mötet var att ge den norska industrin tillfälle att för kommissionen förklara de stora svårigheterna med att få nästan 1 000 aktörer i laxindustrin att samarbeta vid undersökningen, även om det bara gällde att besvara det preliminära frågeformuläret. För att i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen begränsa undersökningen till ett lämpligt antal parter överenskomms därför att endast ett begränsat antal odlare och exportörer inled-

⁽³⁾ EGT C 253, 31.8.1996, s. 18.

ningsvis skulle svara. Kommissionen förbehöll sig emellertid rätten att godta svar från andra företag eller att begära uppgifter från företag som inte ingick i det första urvalet.

Omkring 100 företag gav sig till kända för kommissionen inom den fastställda tidsfristen. Den norska industrin hävdade att dessa stod för 25 % av den norska produktionen och 60 % av exporten från Norge. Kommissionen sände ett detaljerat frågeformulär till alla dessa företag (det fullständiga frågeformuläret).

Sammanlagt 32 producenter/exportörer besvarade det fullständiga frågeformuläret inom den fastställda tidsfristen. Dessa 32 företag var belägna i alla Norges regioner och stod för en väsentlig del av den norska produktionen och exporten av lax. Till följd av den norska regeringens samarbetsvilja gav deras svar på frågeformuläret tillräckliga och adekvata uppgifter för att de för vissa delar av denna undersökning skulle anses som representativa för den norska laxproduktionen, medan produktionens omfattning inte ansågs som representativ vad beträffar andra delar.

b) *Gemenskapsproducenter*

Med hänsyn till det stora antal producenter som stödde klagomålet och de tidsfrister som i enlighet med artikel 8.9 i grundförordningen skulle iaktas beslutade kommissionen att undersöka skada på grundval av ett representativt stickprov bland gemenskapsproducenterna.

- (5) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter den ansåg nödvändiga för ett fastställande av subventionering, skada till följd därav samt gemenskapsintresse, och genomförde undersökningar på platsen hos följande förvaltningar/företag:

a) *Statliga enheter i Norge*

Fiskeridepartementet, Oslo
 Utrikesdepartementet, Oslo
 Kommunal- och arbetsdepartementet, Oslo
 Finansdepartementet, Oslo
 Norwegian Industrial and Regional Development Fund (SND), Oslo

b) *Icke-statliga enheter i Norge*

Nor-Cargo, Skein
 Kreditkassen, Norske Bank, Oslo

c) *Producenter i Norge*

Bolstad Fiskeopdrett AS, Eikelandsosen
 E. Karstensen Fiskeopdrett AS, Batalden
 Erwik's Laks og Ørret AS, Dyrvik
 Finmark Stamfiskstasjon AS, Korsfjord

Hydro Seafood Mowi AS, Bergen
 Hyen Laks AS, Hyen
 Marius Eikremsvik AS, Skodje
 Sørrollnesfisk AS, Hamnvik
 Tom Hansen Fiskeopdrett AS, Rørvik
 Veidholmen Fisk, Veidholmen

d) *Exportörer i Norge*

Aalesundfisk AS, Aalesund
 Domstein Salmon AS, Måløy
 Fresh Marine Company AS, Trondheim
 Hydro Seafood Sales AS, Bergen
 Møre Codfish, Aalesund
 Nils Williksen AS, Rørvik
 Rolf Olsen Seafood AS, Bergen
 Salmonor AS, Bergen
 Skaarfisk Group A/S Florø
 Terra Seafood AS, Trondheim
 TiMar Seafoods AS, Trondheim

e) *Gemenskapsproducenter (Förenade kungariket)*

Aquascot, Alness
 Ardessie, Dundonnell
 Ardvar, Laing
 Ayre, Mossbank
 Dury, Laxo
 Highland Fish Farmer, Aberdeen
 Joseph Johnston, Montrose
 Kames, Argyll
 Kyles of Bute, Tighnabruich
 Landcatch, Langbank
 Marine Harvest, Edinburgh
 Murray Seafood, Dunoon
 North Atlantic, Vadlure Walls
 Ocean Reaper, Scalloway
 Shetland Norse, Lerwick
 Strathaird, Inverness

f) *Bearbetningsföretag*

Pêcheries de Fécamp, Fécamp (Frankrike)

- (6) Subventionsundersökningen avsåg perioden från och med den 1 januari 1995 till och med den 31 juli 1996 (nedan kallad undersökningsperioden). För undersökningen av vissa skadeindikatorer, t.ex. prisunderskridande, utgjordes undersökningsperioden emellertid av de tolv månader som föregick inledandet av undersökningen, dvs. augusti 1995 till och med juli 1996.
- (7) Efter att ha underrättats om kommissionens preliminära avgöranden gjorde de norska exportörer som anges i bilaga I till denna förordning och den norska regeringen åtaganden i enlighet med artikel 10 i grundförordningen.

- (8) Kommissionen slutförde sedan undersökningen om subventionering och skada och underrättade samtliga parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att rekommendera införande av en slutgiltig utjämningsresttull som skulle tillämpas på de exportörer som antingen inte gjort något åtagande eller som senare återtog sitt åtagande eller på annat sätt underlättat att uppfylla det. Berörda parter beviljades i enlighet med artikel 21 i grundförordningen en tidsfrist inom vilken anmärkningar kunde göras efter delgivandet.
- (9) Parternas anmärkningar beaktades, och kommissionen ändrade sina slutsatser där det ansågs lämpligt.

B. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

1. Produkt som är föremål för undersökning

- (10) Förfarandet omfattar odlad atlantlax, även filead, färsk, kyld eller fryst.

Denna definition omfattar varken andra liknande odlade fiskprodukter, t.ex. stor regnbåge och andra laxarter, t.ex. stillahavslax och vild lax, eller vidare bearbetade typer, t.ex. rökt lax.

Den produkt som är föremål för undersökning klassificeras för närvarande enligt KN-nummer ex 0302 12 00, ex 0304 10 13, ex 0303 22 00 och ex 0304 20 13, beroende på produktens presentation (färsk eller kyld hel fisk, färsk eller kylda filéer, fryst hel fisk och frysta filéer). Samtliga dessa presentationer befanns vara tillräckligt lika varandra för att inom ramen för detta förfarande betraktas som en enda produkt.

2. Likadan produkt

- (11) Undersökningen visade att den odlade atlantlax som produceras i Norge och säljs på export till gemenskapen är identisk med, dvs. i alla avseenden lik, den odlade atlantlax som produceras av gemenskapsindustrin och säljs på gemenskapens marknad. De bör därför anses vara likadana produkter enligt artikel 1.5 i grundförordningen.

C. SUBVENTIONER

1. Allmänt

a) Grundläggande tillvägagångssätt

- (12) Klaganden hävdade ett norska laxodlare har gynnats av ett antal subventioner som beviljats av Nor-

ges regering, och att dessa subventioner är utjämningsbara enligt definitionen i artikel 3 i grundförordningen.

- (13) Det undersöktes därför huruvida statliga organ, inbegripet offentliga eller privata enheter som står under den norska regeringens kontroll, gav finansiella bidrag enligt artikel 2 punkt 1 i grundförordningen till laxodlare i Norge. Vidare undersöktes huruvida de finansiella bidrag som konstaterades förekomma även utgjorde en förmån för mottagarna.

- (14) Rådet analyserade de påstådda subventionerna och fastställde huruvida dessa var utjämningsbara i enlighet med grundförordningen. Subventioner enligt ovan är utjämningsbara om de inte är icke-selektiva eller inte ingår i någon av de tre godkända kategorierna (FoU, regionalstöd eller miljöstöd). Det bör noteras att selektivitet skall bedömas mot bakgrund av de kriterier som anges i artikel 3.2–3.4 i grundförordningen och att subventioner är icke-selektiva endast om de är allmänt tillgängliga och berättigandet är automatiskt, samt att ett godkännande måste begäras av det tredje landet (om inte förhandsanmälan har gjorts till Världshandelsorganisationen) och skall motiveras av dess myndigheter på grundval av de kriterier som anges i artikel 3 i grundförordningen. Eftersom ingen av de utjämningsbara subventionerna i fråga beviljas på grundval av de kvantiteter som har framställts eller sålts, och eftersom inga exportsubventioner förekommer, skall i enlighet med artikel 4.3 c i grundförordningen varje subventions storlek fördelas över den totala försäljningen (antingen för de samarbetsvilliga företagen eller för hela industrin) under undersökningsperioden och uttryckas som värde. Subventionens storlek beräknas på grundval av principen "förmånen för mottagaren" enligt artikel 4.2 i grundförordningen.

- (15) Rådet var vid analysen av subventionerna medvetet om att det i en del fall inte var alla laxodlare som fått exakt samma förmån som de konstaterade subventionerna utgör. Eftersom alla odlare kan sälja till alla exportörer är det emellertid omöjligt att införa en företagspecifik tull att indrivas av tullmyndigheterna, eftersom odlarens identitet aldrig skulle kunna kontrolleras. Därför har en enda subventionssats beräknats i samtliga fall, eftersom en enda landsomfattande tull är det enda som är lämpligt i detta fall. Att den totala försäljningen av lax i Norge har använts som beräkningsenhet betyder dessutom inte att alla laxodlare anses ha mottagit subventioner. Importörer som anser att de förvärvat

lax från odlare eller exportörer som subventionerats i mindre omfattning eller inte alls kan begära återbetalning av utjämningsstullen i enlighet med artikel 13 i grundförordningen.

b) *Avtalet om europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet)*

- (16) Den norska regeringen hävdade att vissa subventioner med hänsyn till EES-avtalets bestämmelser inte bör undersökas enligt antisubventionsförordningen. Enligt artikel 26 i EES-avtalet är utjämningsåtgärder förbjudna om inte annat anges i avtalet. I detta avseende anges tydligt i artikel 20 i EES-avtalet att bestämmelser och arrangemang som avser fisk finns i protokoll 9 till avtalet. I artikel 4.3 i protokoll 9 till avtalet fastställs uttryckligen att utjämningsåtgärder är tillåtna för att avhjälpa de skadliga effekterna av subventioner inom fiskerisektorn.

Enligt protokoll 13 i avtalet skall användningen av antisubventionsåtgärder begränsas till områden där gemenskapsrätten inte har integrerats fullständigt. Detta är fallet vad beträffar fiskerisektorn. Norge hänvisade emellertid till det faktum att vissa av de påstådda subventionerna var specifika för fiskerisektorn (t.ex. FOS/Rødfisk), medan andra, t.ex. regionalstöd och differentierade socialförsäkringsavgifter, var "övergripande" subventioner som gällde alla sektorer i Norge. Det hävdades att dessa subventioner, eftersom de måste godkännas av EFTA:s övervakningsmyndighet på grundval av regler för statligt stöd som överensstämmer med gemenskapens regler, inte borde undersökas enligt grundförordningen, vilken vad gäller Norge endast skulle kunna tillämpas i fråga om subventioner som gällde fiskerisektorn.

Rådets ståndpunkt är att alla de påstådda subventionerna bör undersökas. Det faktum att vissa "övergripande" subventioner kan komma att anses som utjämningsbara i detta fall har inget samband med EFTA:s övervakningsmyndighets eventuella godkännande av dem, och det påverkar inte deras rättsliga status enligt internationella överenskommelser. Däremot kan det bidra till att det blir legitimt att genom åtgärder vid gemenskapens gräns gottgöra en gemenskapsindustri som producerar en produkt som inte till fullo får del av EES-avtalets förmåner.

I detta avseende är grundförordningens syfte att motverka de skadliga verkningarna av en subvention som i fråga om de produkter som är föremål för undersökning konstaterats vara utjämningsbar, oavsett om det subventionerande landets beviljande av subventionen är legitimt eller inte enligt tillämpliga internationella regler. Tillämpning av grundförordningen på någon av de "övergripande"

subventionerna står sålunda inte på något sätt i strid med EFTA:s övervakningsmyndighets godkännande av dessa och därmed inte heller med deras laglighet enligt EES-avtalet. Tillämpningen av grundförordningen berör endast dessa "övergripande" subventioners verkningar på produktionen av lax och exporten av lax till gemenskapen.

I. PROGRAM SOM KONSTATERATS VARA UTJÄMNINGSBARA

1. Differentierade socialförsäkringsavgifter

a) *Beskrivning av systemet*

- (17) Klaganden hävdade att de norska socialförsäkrings-systemet subventionerar laxindustrin genom tillämpning av olika stora arbetsgivaravgifter beroende på var företaget är beläget.

För bestämningen av socialförsäkringsavgifternas storlek är Norge indelat i fem zoner, med följande procentsatser för varje zon:

Zon 1	Centrala kommuner i södra Norge: 14,1 %.
Zon 2	Landsbygdsdistrikt i södra Norge: 10,6 %.
Zon 3	Kommunerna Frøya, Hitra, Osen, Åfjord, Roan och Smøla: 6,4 %.
Zon 4	Samtliga kommuner i Troms fylkeskommun utom de som ingår i zon 5, samtliga kommuner i Nordland fylkeskommun och 13 kommuner i Nord-Trøndelag fylkeskommun: 5,1 %.
Zon 5	Samtliga kommuner i Finnmark fylkeskommun och de nordliga kommunerna i Troms fylkeskommun, Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy och Storfjord: 0 %.

Norge tillämpar i enlighet med den nationella socialförsäkringslagen av den 17 juni 1966 ett system med differentierade socialförsäkringsavgifter för arbetsgivarna. Systemet infördes 1975 i form av en ändring av den nationella socialförsäkringslagen. Programmet är ett led i en politik för att stödja och utveckla de avslägsna regionerna i Norge. Avgiften beräknas som en procentsats av bruttolöneutbetalningarna (se ovan).

Den procentsats som tillämpas för att bestämma avgiftens storlek är beroende av var den anställda är bosatt. Alla ekonomiska sektorer gynnas av befrielsen eller sänkningen, även laxindustrin.

Zonerna har fastställts på grundval av elva indikatorer: netto av in- och utflyttning, avstånd till centralorter med mer än 5 000, 10 000 eller 20 000 invånare, andel av befolkningen som bor i byar eller städer, antal kvinnor per 100 män, andel av befolkningen som är mellan 20 och 49 år gamla, arbetslöshetsnivå, andel av befolkningen som har sjukpension, andel av befolkningen som har universitetsexamen, genomsnittlig beskattningsbar inkomst, andel av befolkningen som är sysselsatt inom den primära sektorn och andel av arbetskraften som är sysselsatt inom utvalda delar av tjänstesektorn. Dessa indikatorer vägs med 0,075, utom in- och utflyttningen som vägs med 0,25. Denna analys gjordes senast 1988 på kommun-, region- och fylkesnivå.

b) *Förekomst av en subvention*

- (18) En analys av svaren på frågeformuläret och kontrollen vid den norska regeringen visade att de differentierade socialförsäkringsavgifterna för arbetsgivarna utgör en subvention enligt artikel 2 i grundförordningen.

Sänkningen av eller befrielsen från socialförsäkringsavgifter för arbetsgivarna utgör ett finansiellt bidrag från Norges regering. Systemet innebär att statsintäkter inte drivs in eller att de efterskänks. Befrielsen från eller sänkningen av socialförsäkringsavgifterna för arbetsgivarna i alla zoner utom zon 1 leder till att statsintäkterna minskar. Systemet omfattas därför av definitionen av ett finansiellt bidrag enligt artikel 2 punkt 1 a ii i grundförordningen.

Det är uppenbart att systemet innebär att arbetsgivarna beviljas en förmån i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Genom att anställa arbetstagare som är bosatta i zon 2–5 får arbetsgivarna en förmån jämfört med vad som skulle ha varit fallet om samtliga arbetstagare var bosatta i zon 1 och omfattades av grundsatsen på 14,1 %. Det bör noteras att 73 % av befolkningen är bosatt i zon 1. Förmånen för arbetsgivare som anställer arbetstagare i zon 2–5 utgörs av skillnaden mellan storleken på de socialförsäkringsavgifter som faktiskt betalas och storleken på de avgifter som skulle ha betalats om grundsatsen på 14,1 % hade tillämpats.

Den norska regeringen hävdade att systemet i fråga är en allmän skatteåtgärd och att inga intäkter förlorades eftersom avgifternas storlek fastställdes separat för varje zon på central nivå. Detta argument kan inte godtas, eftersom denna typ av system, med olika stora avgifter för olika regioner, är likvärdigt med ett system med sänkning av eller befrielse från

en grundsats och innebär att en klar förmån beviljas de företag som är berättigade till en sådan sänkning eller befrielse. Rådet har därför fastställt att subventionens storlek bör beräknas på grundval av den högsta avgiftens storlek.

c) *Selektivitet*

- (19) Denna subvention är selektiv enligt artikel 3.2 a i grundförordningen. Undersökningen visade att nästan alla arbetstagare i praktiken bor i samma zon som sin arbetsgivare. Systemet innebär följaktligen att arbetsgivarna beviljas en faktisk förmån på grundval av var företaget är beläget. Systemet är selektivt eftersom arbetsgivare i zon 2–5 betalar mindre än grundsatsen för zon 1 och förmånen därmed endast beviljas företag som är belägna i dessa zoner.

d) *Beräkning av förmånen*

- (20) Norges regering lämnade inga uppgifter om den totala storleken på de socialförsäkringsavgifter som betalas av laxproducenterna. Beräkningen av förmånen gjordes därför på grundval av de socialförsäkringsavgifter som betalades av de samarbetsvilliga och kontrollerade producenterna i zonerna 2, 3, 4 och 5. Subventionen beräknades genom en jämförelse mellan de socialförsäkringsavgifter som faktiskt betalades och de som skulle ha betalats om grundsatsen på 14,1 % hade tillämpats.

En samarbetsvillig producent, som har ett stort antal närstående företag inom laxodlingsindustrin, lämnade uppgifter för endast ett begränsat antal närstående företag i gruppen. Under dessa förhållanden beaktades inte uppgifterna om socialförsäkringsavgifterna för denna grupp, eftersom de var ofullständiga.

Skillnaden ansågs utgöra förmånen för laxproducenterna. Den totala subventionen, uttryckt i procent av omsättningen för de samarbetsvilliga och kontrollerade producenterna (även i zon 1), uppgår till 0,93 %.

2. Norwegian Industrial and Regional Development Fund (SND)

a) *Klagomålet*

- (21) Enligt den klagande är SND den viktigaste finansieringskällan för fiskodlingsindustrin. Norska laxodlare har gynnats av SND:s subventionsprogram i form av bidrag, lån och lånegarantier.

b) *Beskrivning av systemet*

- (22) Norwegian Industrial and Regional Development Fund (SND) inrättades genom lag nr 97 av den 3 juli 1992. SND förvaltas av regeringen och kontrolleras av industri- och energidepartementet. SND:s syfte är att främja den norska industrins kommersiella och socioekonomiska utveckling. Stödet riktar sig främst till små och medelstora företag och ekonomiskt underutvecklade regioner.

Projektet finansieras i praktiken genom en kombination av lån och bidrag. Varje sökande måste lämna en finansiell översikt över det projekt för vilket finansiering begärs. Om finansiellt stöd beviljas täcks en procentuell andel av den totala kostnaden med ett bidrag, och en annan procentuell andel täcks vanligen med ett lån.

SND garanterar också affärsmässiga lån. Dessutom tillhandahåller SND kapitaltillskott (se punkt 69).

c) *Typer av subventioner*

A) Bidrag

- (23) SND:s bidragssystem finansieras delvis genom industri- och energidepartementets budget (bidrag till alla regioner) och delvis genom kommunal- och arbetsdepartementets budget (bidrag till stödområden). Under perioden 1986–1996 betalades omkring 270 miljoner norska kronor ut i bidrag till laxodlare, och 100 miljoner norska kronor betalades ut till blandade/integrerade företag (bearbetningsföretag och konserveringsföretag som hanterar fisk, bl.a. lax).

Bidragssystemet omfattar följande fem typer av bidrag:

1. Utvecklingsbidrag.
2. Affärsutvecklingsbidrag till små och medelstora företag i centrala regioner.
3. Investeringsbidrag i stödområden.
4. Affärsutvecklingsbidrag i stödområden.
5. Bidrag för regional utveckling.

Bidrag 2, 3 och 4 är begränsade till vissa regioner i Norge, medan program 1 och 5 är tillgängliga för alla regioner.

Förekomst av en subvention

- (24) Det är uppenbart att SND:s bidragssystem utgör en subvention enligt artikel 2 i grundförordningen.

Bidragssystemet innebär att ett finansiellt bidrag beviljas eftersom en direkt överföring av medel enligt grundförordningens artikel 2 punkt 1 a i görs till mottagarna. Systemet innebär att laxodlarna beviljas en förmån eftersom investeringskostnaderna minskar med bidragets storlek.

Selektivitet

- (25) Bidrag från SND är selektiva i två avseenden:

— Regional selektivitet.

— Avsaknad av objektiva kriterier och automatiskt berättigande i fråga om de icke-regionala subventionerna.

- (26) Vad beträffar affärsutvecklingsbidragen i centrala regioner, investeringsbidragen i stödområden och affärsutvecklingsbidragen i stödområden är tillgången till subventionen begränsad till företag i vissa regioner, och därmed föreligger selektivitet.

- (27) Vad beträffar de bidrag som är tillgängliga över hela landet fördelas större delen av SND:s medel till varje fylke i Norge. Varje enskilt fylke avgör vilka projekt som är stödberättigade. Även om finansiering från SND teoretiskt sett är allmänt tillgänglig, sker inget konsekvent beviljande av stöd till projekt som är berättigade till detta. Undersökningen visade att det inte finns några objektiva kriterier som tillämpas vid urvalet av projekt. Eftersom fylkena har det yttersta ansvaret för urvalet av projekt varierar kriterierna på ett konsekvent sätt. I avsaknad av objektiva kriterier är det uppenbart att ett stort mått av godtycke förekommer. Detta framgår tydligt av den norska regeringens svar på frågeformuläret. Svaret innehåller exempel på liknande ansökningar varav en avslagits och en annan godkänts. Även om ett visst mått av godtycke från de beviljande myndigheternas sida inte nödvändigtvis gör en subvention selektiv innebär den fullständiga avsaknaden av konsekvens och objektiva kriterier vid urvalet av projekt inom fylkena att de krav som enligt artikel 3.2 b i grundförordningen ställs för icke-selektivitet inte är uppfyllda. Dessutom har fiskodlingssektorn under ett antal år beviljats vissa av förmånerna från SND i oproportionerligt stor omfattning, vilket i enlighet med artikel 3.2 c på grundval av grundförordningen under alla omständigheter skulle leda till en slutsats om selektivitet för SND som helhet.

- (28) Sammanfattningsvis är bidragen från SND selektiva enligt artikel 3.2 i grundförordningen. Det finns inga objektiva kriterier för beviljandet av bidrag, och

vissa av förmånerna från SND har i oproportionerligt stor omfattning gått till fiskodling. Dessutom är de bidrag som är begränsade till vissa regioner per definition selektiva.

Begäran om godkännande

- (29) Den norska regeringen begärde ett regionalstöd från SND i form av investeringsbidrag i stödområden och affärsutvecklingsbidrag i stödområden skulle godkännas i enlighet med artikel 3.8 i grundförordningen.

För att kunna göra en bedömning av denna begäran är det nödvändigt att analysera den mot bakgrund av de kriterier som anges i den ovan nämnda artikeln.

i) Bedömning

a) Positiva faktorer

- (30) Bidragen ges inom ramen för regionala stödprogram som fastställs genom förordning och i Norges regionplaner.
- (31) Stödberättigade regioner utses på grundval av BNP per capita, arbetslöshetsnivå och befolkningstäthet, och totalt omfattar de omkring 25 % av Norges befolkning. Dessa är de tre stödberättigade zonerna A, B och C. Övriga delar av Norge är inte berättigade till regionalstöd.
- (32) Tak för stödet har fastställts på grundval av utvecklingsnivån i varje stödberättigad region. Zon A, den minst utvecklade (som omfattar nordligaste Norge), är berättigad till stöd med upp till 50 % av kostnaderna för stödberättigade projekt, zon B upp till 30 % och zon C upp till 25 %. Alla procentangivelser inbegriper ett tillägg för små och medelstora företag.
- (33) De stödberättigade regionerna är tydligt avgränsade, sammanhängande geografiska områden.

Norge är indelat i 19 fylken och 435 kommuner. Samtliga stödberättigade regioner består av en blandning av hela fylken och grupper av kommuner inom fylkena. Fylket är den grundläggande analysenheten vad gäller regionalstöd, men många fylken består av kommuner som ligger i olika zoner, och flera fylken omfattar både stödberättigade och ej stödberättigade kommuner. Trots detta tycks emellertid olika kommuner ha hänförts till de olika zonerna på ett enhetligt sätt, och varje zons gränser sammanfaller alltid med kommungränser.

b) Negativa faktorer

- (34) Vad beträffar de fyra faktorer som granskas ovan är de kriterier för godkännande som anges i artikel 3.8 i grundförordningen uppfyllda. Inom regionerna är stödet emellertid selektivt enligt grundförordningen.

Såsom redan har förklarats är det, även om stödet huvudsakligen beviljas centralt av regeringen, fylkesmyndigheterna som väljer ut mottagarna och betalar ut stödet. Eftersom kriterierna för urval av stödberättigade företag är subjektiva (se punkt 25) beviljas stödet på olika sätt i de olika fylkena, och därmed är tillämpningen inte konsekvent inom varje zon. Dessutom har fiskodlingssektorn beviljats vissa av förmånerna från SND i oproportionerligt stor omfattning. Sålunda föreligger selektivitet inom varje stödområde.

- (35) Dessutom är den faktiska tillämpningen av kriterierna för urval av berättigade regioner inte konsekvent. I grundförordningens artikel 3.8 iii föreskrivs att ett av följande två kriterier måste vara uppfyllt:

— BNP per capita under 85 % av det nationella genomsnittet.

— Arbetslöshetsnivån åtminstone 110 % av det nationella genomsnittet.

Det har fastslagits att samtliga stödberättigade regioner i zon A och zon B (antingen hela fylken eller grupper av kommuner) uppfyller ovanstående BNP-kriterium, medan situationen för zon C är mer komplicerat. Totalt sett har zon C en BNP per capita som motsvarar 81,6 % av det nationella genomsnittet, men i fråga om ett fylke (Sogn og Fjordane) inom zon C är varken BNP- eller arbetslöshetskriterier uppfyllt. Detsamma gäller för ett antal andra grupper av kommuner som inom ett visst fylke ingår i zon C.

ii) Slutsats

- (36) Enligt artikel 3.8 i grundförordningen måste stödet vara icke-selektivt inom stödberättigade regioner för att subventionen skall undgå utjämningsåtgärder. I detta fall är stödet selektivt inom alla stödberättigade regioner, och därför kan inget stöd godkännas. Vad beträffar zon C utgör det faktum att flera stödberättigade områden inom zonen inte uppfyller BNP- eller arbetslöshetskriteriet en andra faktor som under alla omständigheter diskvalificerar zon C. Följaktligen måste begäran om godkännande avslås.

Därmed dras slutsatsen att alla bidrag från SND är utjämningsbara.

Beräkning av förmånen

(37) Vid kontrollbesöken hos laxodlarna fastställdes att bidrag från SND i allmänhet användes för förvärv av anläggningstillgångar. I enlighet med artikel 4.3 d i grundförordningen fördelades därför bidragets värde över en period som motsvarar den normala avskrivningstiden för anläggningstillgångar inom industrin. Undersökningen visade att produktionsanläggningar enligt allmänna norska redovisningsprinciper skrivs ned med 15 % per år, vilket ger en avskrivningstid på sju år. Eftersom även laxodlarna använde denna metod användes denna avskrivningstid för fördelningen av den förmån som bidragen innebar.

(38) Det totala beloppet för bidragen till laxodlarna under perioden från och med den 1 januari 1989 till och med utgången av undersökningsperioden (204 miljoner norska kronor) fördelades linjärt över 7 år. Förmånen för varje år ökades med den marknadsmissiga räntesatsen för att på så sätt återspegla stödmottagarens normala årliga kostnad för att låna motsvarande belopp. De bidrag som gavs under undersökningsperioden, beräknade enligt denna metod, uppgick till 49,98 miljoner norska kronor, vilket inkluderar ett tillägg för en årsränta på 8,25 %, som var den genomsnittliga räntesatsen för perioden i fråga.

De norska laxproducenternas totala försäljning (export och inhemsk försäljning) under undersökningsperioden uppgick till 10,46 miljarder norska kronor.

Bidragsbeloppet uttrycktes i procent av det totala försäljningsvärdet, och subventionen är därmed 0,48 %.

B) Lån

(39) SND förvaltar ett låneprogram. Programmet innehåller tre typer av lån:

- Lån mot säkerhet för långsiktiga investeringar.
- Riskkapitallån för investeringar.
- Riskkapitallån för investeringar i stödområden.

Kriterierna för berättigande är identiska med de som gäller för bidragen.

Grunden för fastställande av räntan i varje enskilt fall är räntan för statsobligationer plus en insätt-

ningsavgift på 0,4 %. Undersökningen visade att räntan under undersökningsperioden låg nära affärsbankernas ränta. Tidigare har dock lån beviljats till en lägre ränta än marknadsräntan.

Lånen från SND beviljas vanligen med en ränte- och amorteringsfri period på ett eller två år, utan att detta får några verkningar på räntan.

Förekomst av en subvention

(40) SND:s låneprogram utgör en subvention enligt artikel 2 i grundförordningen.

Tillhandahållandet av statliga lån utgör ett finansiellt bidrag, och en förmån beviljas på tre olika sätt: a) lånet är räntefritt under ett till två år (beroende på lånebeloppet och återbetalningstiden); b) räntan är längre än marknadsräntan för liknande lån; eller c) lånen återbetalas inte utan efterskänks av SND.

Mellan 1989 och utgången av undersökningsperioden gjorde SND förluster på omkring 235 miljoner norska kronor på lån till fiskodlingssektorn.

Selektivitet

(41) SND:s låneprogram är sålunda utjämningsbara vad beträffar de lån som ingår in någon av de ovan nämnda kategorierna. Eftersom samma kriterier för berättigande tillämpas som för SND:s bidrag (punkt 25 – 28), gäller selektivitetsanalysen för bidrag även för lån. Dessutom finns det tydliga bevis för att fiskodlingssektorn utnyttjat denna subvention i oproportionerligt stor omfattning under vissa år.

Beräkning av förmåner

(42) Vad beträffar den förmånliga räntan som gäller för SND:s lån, beräknades förmånen genom en analys av SND:s lån till de samarbetsvilliga och kontrollerade producenterna. Lånen från SND utgör en förmån i två avseenden: en förmånlig ränta (för lån före 1994) och en ränte- och amorteringsfri period på ett eller två år.

Subventionen beräknades genom en jämförelse mellan den ränta som faktiskt betalades och den normala marknadsräntan. Marknadsräntan fastställdes på grundval av den månatliga räntan hos Norske Bank, som är den största affärsbanken i Norge.

För att fastställa den årliga förmånen dividerades ränteförmånen med lånets löptid. Slutligen fördelades förmånen över undersökningsperioden. En samarbetsvillig producent, som har ett stort antal närstående företag i laxodlingsindustrin, lämnade in ledningsvis uppgifter för endast ett begränsat antal närstående företag i gruppen. Uppgifter om lån som andra företag i gruppen mottagit lämnades efter det att tidsfristen för mottagande av sådana uppgifter gått ut. Under dessa förhållanden beaktades inte uppgifterna om lån som mottagits av denna grupp, eftersom de var ofullständiga.

Subventionen, uttryckt i procent av omsättningen för de samarbetsvilliga och kontrollerade laxodlare som mottagit lån från SND, uppgår till 0,19 %.

- (43) Vad beträffar SND:s förluster på lån som inte återbetalats fastställdes att dessa förluster var kraftigt koncentrerade till perioden 1990–1993. Även om förmånerna, som innebar att laxindustrin befriades från sina förpliktelser, beviljades regelbundet, var det inte lämpligt att hänföra dem till året i fråga, eftersom den ovanliga koncentrationen av förluster till en kort period utgör "särskilda omständigheter" enligt artikel 4.3 e i grundförordningen och motiverar fördelning över en längre tid. Denna förmån kan därför karakteriseras som ett bidrag som inte återkommer, och den fördelades över den normala sjuårsperioden (se punkt 37).

Ytterligare ett argument för att använda denna metod är det faktum att det i avsaknad av tillräcklig samarbetsvilja från de norska producenternas sida är rimligt att anta att stora penningssummor måste ha använts för förvärv av anläggningstillgångar, eftersom det redan fastställts att de flesta bidragen från SND används för detta ändamål. Sedan räntan lagts till (i enlighet med de villkor som anges i punkt 38) är det belopp som kan hänföras till undersökningsperioden 57,6 miljoner norska kronor. Subventionen, uttryckt i procent av den totala försäljningen av norsk lax under undersökningsperioden, är 0,55 %.

Norge hävdade att det var orättvist att betrakta alla förluster på lån som subventioner, eftersom även privata banker gjorde förluster och SND, liksom privata banker, godtog en viss risknivå. Den räntesats som tillämpades avsågs innehålla ett riskelement. Eftersom de flesta förluster dessutom hängde samman med konkurser, upphörde de berörda laxodlarna i allmänhet med sin verksamhet och fick därför ingen förmån.

Förlusterna anses utgöra efterskänkning av skulder från statens sida och därmed en subvention. SND:s räntesats konstaterades under alla omständigheter ligga under marknadsräntan, och dessutom beviljades ränte- och amorteringsfria perioder. Vidare framlades ingen bevisning för att merparten av SND:s förluster härrörde från bolag som gått i konkurs, men även om så var fallet fanns tydlig bevisning för att licenserna övertagits av andra odlare som i själva verket befriades från skuldförbindelsen.

- (44) Den totala subventionen inom ramen för låneprogrammet uppgår därmed till 0,74 %.

C. Lånegarantier

- (45) SND tillhandahåller två typer av lånegarantier:

— Lånegarantier.

— Lånegarantier i stödområden.

Garantierna ges i form av inkassogarantier. De lån som garanteras av SND kan endast användas för att finansiera investeringar eller rörelsekapital. Den långivande banken måste kräva säkerhet för lån som garanteras av SND i enlighet med de villkor som anges i meddelandet om beviljande. Innan SND gör en utbetalning på grundval av en garanti krävs dokumenterad bevisning om gäldenärens bristande betalningsförmåga.

Undersökningen visade inte att SND:s lånegaranti hade någon påverkan på den långivande bankens ränta. Dessutom måste det företag som beviljas en garanti till SND betala en avgift motsvarande mellan 1 och 1,5 % av lånebeloppet. Det belopp som från och med 1989 har tagits ut i avgifter, både vad gäller hela systemet och fiskodlingssektorn specifikt, har uppenbarligen inte varit tillräckligt stort för att täcka utgifterna för uteblivna betalningar.

Programmet användes för att ersätta bankerna för lån till laxodlare som inte återbetalats. Detta innebar i praktiken bidrag till laxodlarna.

Förekomst av en subvention och selektivitet

- (46) Undersökningen visade att lånegarantiprogrammet utgör en subvention.

SND ger ett finansiellt bidrag, och de laxodlare vars lån garanteras erhåller en förmån såtillvida att garantin inte lämnas på marknadsmässiga grunder. Det är uppenbart att avgifterna fastställts till en nivå som inte ens på lång sikt skulle kunna täcka beloppet för ersättning till bankerna för de lån som inte återbetalas; under dessa förhållanden utgör den

ersättning för uteblivna betalningar som överstiger de avgifter som betalas bidrag till laxodlarna. Subventionen är selektiv eftersom den selektivitetsanalys som gjordes i fråga om bidrag från SND (punkt 25–28) även gäller för lånegarantier. Dessutom finns det tydliga bevis för att fiskodlingssektorn utnyttjar denna subvention i oproportionerligt stor omfattning.

Beräkning av förmånen

- (47) Mellan 1989 och utgången av undersökningsperioden uppgick förlusterna för systemet vad beträffar fiskodlingssektorn till 317 miljoner norska kronor. I enlighet med grundförordningens artikel 4.3 b i drogs avgifterna för den som vill bli berättigad till förmånen av från de sammanlagda utbetalningar som gjordes av SND inom ramen för lånegaranti-programmet. Även om lånegarantisystemet fungerar löpande utbetalades nästan all ersättning för garanterade lån som inte återbetalats mellan 1989 och 1992, och mot bakgrund av denna kraftiga koncentration kan förmånen karakteriseras som ett bidrag som inte återkommer, och den bör därför fördelas över en sjuårsperiod. I detta avseende gäller samma överväganden som för förlusterna på SND:s lån (se punkt 43). Sedan räntan lagts till i enlighet med de villkor som anges i punkt 38 är det belopp som kan hänföras till undersökningsperioden 77,89 miljoner norska kronor.

Subventionen, uttryckt i procent av den totala försäljningen av norsk lax under undersökningsperioden, är 0,74 %.

Vad beträffar lån från SND hävdade Norge att det var orättvist att betrakta alla förluster på lånegarantier som subventioner, eftersom laxodlare hade underlåtit att återbetala lån för vilka både SND och privata banker hade godtagit en risknivå vilken beaktats vid fastställandet av den räntesats som tillämpades på dessa lån. Det anses emellertid att lån från SND subventionerades och att förluster på sådana lån utgjorde efterskänkning av skulder. Dessutom var de avgifter som togs ut för lånegarantierna uppenbarligen otillräckliga för att täcka långfristiga skuldförbindelser som uppstått till följd av lån som inte återbetalats.

3. Transportsubventioner

a) Klagomålet

- (48) Klaganden hävdade att transporten av lax har fått stöd genom ett bidragssystem som kompenserar

producenter i avlägsna områden för de extra fraktkostnader som uppstår till följd av deras geografiska belägenhet.

b) Beskrivning av systemet

- (49) Undersökningen visade att Norge genom fylkesförvaltningarna har inrättat ett system för transportsubventioner. Systemet syftar till att ge stöd för att kompensera för de långa avstånden till marknaderna. Systemen förvaltas och finansieras av fylkena. Endast fem av de nitton fylkena hade ett transportstödsystem under undersökningsperioden. Dessa var Møre og Romsdal, Nord-Trøndelag, Nordland, Troms och Finnmark.

Den totala budgeten för transportstöd i de fem fylkena var 74 267 402 norska kronor under 1995. I Møre og Romsdal, Nord-Trøndelag, Troms och Finnmark beviljades inga subventioner för transport av färsk fisk. Endast i Nordland gavs stöd för transport av färsk fisk.

I Nordland är ett antal utvalda sektorer inom bearbetningsindustrin berättigade till transportbidrag. På grundval av de faktiska kostnaderna kan en partiell ersättning begäras, under förutsättning att transportkostnaderna är betydande. Det maximala beloppet ligger på mellan 30 och 45 % av de totala transportkostnaderna. Transportstöd kan endast beviljas för den del av kostnaderna som kan hänföras till transport inom landet.

c) Förekomst av en subvention

- (50) Transportstödsystemet utgör en subvention enligt artikel 2 i grundförordningen.

Det är uppenbart att systemet innebär ett finansiellt bidrag enligt grundförordningens artikel 2 punkt 1 a i, eftersom upp till 45 % av transportkostnaderna återbetalas av fylkena. Programmet innebär att laxproducenter eller -laxexportörer beviljas en förmån, eftersom deras normala transportkostnader minskar.

Systemet är selektivt enligt artikel 3 i grundförordningen. Det finns inga tydliga objektiva kriterier för beviljande av subventionen, och transportsubventionen beviljas inte automatiskt. Fylkeskommunerna utövar ett stort mått av godtycke vad beträffar a) beviljandet av subventionen och b) det belopp som återbetalas. Av kontrollen framgick att ett företag, även om det uppfyller kriterierna för att beviljas en förmån, kan avvisas utan uttrycklig motivering. Följaktligen är transportstödsystemet selektivt inom det berörda fylket och därmed utjämningsbart.

d) *Beräkning av förmånen*

- (51) En beräkning gjordes av det totala beloppet för de bidrag som inom ramen för transportsystemet gavs till företag som bland andra fiskprodukter transporterar lax. Inga uppgifter som specifikt gällde lax tillhandahölls. De bidragsbelopp som användes för beräkningen var de som utgjordes av transportstöd som mottagits under 1995 och 1996. Det bidragsbelopp som kan hänföras till undersökningsperioden är 1,42 miljoner norska kronor.

Bidraget uttrycktes i procent av laxförsäljningens totala värde under undersökningsperioden. Subventionen är 0,01 %.

4. Regional Commission for Northern Norway and North Trondelag

- (52) Regional Commission for Northern Norway and North Trondelag är ett regionalpolitiskt organ vars syfte är att utarbeta regionalpolitik och främja kommersiell och industriell utveckling i regionen.

Medel beviljas för särskilda utvecklingsåtgärder i Nordnorge, och syftet med dessa är att bidra till att främja innovation och återanpassning inom regionens handel och industri. Finansieringen är organiserad i program, t.ex. ett program för resor och turism, ett industriellt program och ett program för fiske- och vattenbruk.

Under undersökningsperioden beviljades ett bidrag på 800 000 norska kronor för ett projekt som rörde tre företag varav ett har anknytning till laxsektorn.

Förekomst av en subvention

- (53) Bidraget är en direkt överföring av statliga medel och utgör därmed en subvention. Det är uppenbart att bidraget ger laxsektorn en förmån. Subventionen, uttryckt som värde, är dock för liten för att beaktas.

5. FOS/Rødfisk

a) *Klagomålet*

- (54) Klaganden hävdade att laxodlarna fick statligt stöd genom Norwegian Fish Farmers' Sales Organisation (FOS) och Rødfisk AS.

b) *Beskrivning av systemet*

- (55) Vid utgången av 1989 uppstod ojämvikt mellan efterfrågan och utbud på den europeiska marknaden

för lax. På grund av svårigheterna på marknaden upprättade Norwegian Association of Fish Farmers och FOS, som var den enda norska exportören av lax, i januari 1990 ett program för fryslagring. Syftet var att hålla en viss mängd lax borta från marknaden för att därigenom förbättra priserna. För att finansiera programmet infördes en obligatorisk frysavgift på 5 norska kronor per kg. Dessutom tog FOS ett lån på 1,3 miljarder norska kronor från Christiana Bank. Ett andra lån på 600 miljoner kronor beviljades av ett norskt bankkonsortium.

I oktober 1991 fick FOS allvarliga finansiella svårigheter i samband med återbetalningen av lånet. Dessutom beslutade tingsrätten i Trondheim den 28 oktober 1991 att frysavgiften på 5 kronor var olaglig. Dessa omständigheter skapade allvarliga tvivel beträffande FOS:s förmåga att betala sina skulder till bankerna och ledde till dess konkurs i början av november 1991.

Till följd av konkursen inledde bankerna och Norges regering förhandlingar för att försöka finna en lösning på krisen. Före konkursen hade FOS fryst 90 000 ton lax, och de flesta av de laxodlare som levererade lax till FOS hade utestående fakturor. Bankerna och Norges regering slog sig samman för att åstadkomma en kontrollerad likvidation av FOS. Överenskommelsen fick till resultat att ett företag vid namn Rødfisk bildades, vilket skulle genomföra likvidationen av FOS. Rødfisk är ett konsortium av de större norska banker som var FOS:s viktigaste långivare. Rødfisk inrättades för att lösa två viktiga frågor: försäljningen av det återstående lagret och återbetalningen till de fiskodlare som hade fordringar på FOS. Vid tidpunkten för konkursen fanns omkring 35 000 ton fryst lax kvar i lager.

Rødfisk finansieras av bankerna och den norska regeringen. Regeringen beviljade först ett räntefritt lån på 400 miljoner norska kronor. Detta lån återbetalades aldrig och skrevs slutligen av. Bankerna tog över fordringar på FOS:s konkurs på 560 miljoner kronor.

Det nya företaget Rødfisk började återbetala laxodlarna med 49 % av deras ursprungliga fordran och sålde den frysta laxen på icke-traditionella marknader. Norge slöt ett avtal med Europeiska kommissionen om att inte sälja laxen inom gemenskapen.

Undersökningen visade att Rødfisk under 1992 också gav lån till laxodlare till en ränta av 6,0 %. Marknadsräntan var vid den tiden 11,5 %.

c) *Förekomst av en subvention**Statliga bidrag till Rødfisk*

- (56) Det räntefria lån på 400 miljoner kronor som den norska regeringen beviljade Rødfisk och som sedan skrevs av utgör en subvention enligt artikel 2 i grundförordningen.

Det finansiella bidraget utgörs av ett icke återkommande bidrag på 400 miljoner kronor i enlighet med grundförordningens artikel 2 punkt 1 a i.

Den förmån som laxodlarna får genom bidragen från Rødfisk har två aspekter: a) partiell återbetalning av deras fordringar på FOS som inte hade ägt rum under normala marknadsförhållanden, och b) tillhandahållande av lån till förmånliga räntor.

Trots att bidraget på 400 miljoner kronor gick till Rødfisk och inte direkt till laxodlarna är det rimligt att dra slutsatsen att odlarna fick förmånen, eftersom Rødfisks enda syfte var att lösa de kvarvarande problem som tagits över från FOS. De 400 miljoner kronor anses täcka de förmåner som utgörs av återbetalningen av fordringarna samt de förmånliga lånen.

Selektivitet

- (57) Subventionen är klart selektiv, eftersom endast laxodlare kunde få del av Rødfisks utbetalningar.

Det icke återkommande bidraget på 400 miljoner norska kronor är därmed utjämningsbart.

Den norska regeringen hänvisade till avtalet med Europeiska kommissionen (punkt 55) och hävdade att det mot bakgrund av de då rådande omständigheterna inte var rimligt att nu återkomma till denna fråga och utjämna subventionen. Rådet anser emellertid att ingenting i avtalet förhindrar att skyddsåtgärder vidtas och att det eftersom subventionens verkning kvarstår finns en skyldighet att utjämna för att avhjälpa eventuella skadliga effekter.

Banklån till FOS

- (58) Kontrollen visade att bankerna beviljade lån på marknadsmässiga villkor. Christiana Bank var vid denna tid en privat bank, och till sist säkrades återbetalningen av nästan hela lånet. Även om ett antal banker som senare lånade ut pengar till FOS och Rødfisk under en period ägdes av staten, finns inga bevis för att de inte agerade marknadsmässigt.

I den mån vissa banker utgjorde en del av staten enligt definitionen i artikel 1.3 i grundförordningen förekom ett finansiellt bidrag i form av lån till FOS och Rødfisk. Eftersom bankerna handlade marknadsmässigt och Rødfisk betalade tillbaka lånen fick laxodlarna emellertid ingen förmån.

Beräkning av förmånen

- (59) Stora lån som inte återkommer fördelas över en period som återspeglar den normala avskrivningstiden för anläggningstillgångar inom den berörda industrin.

Det totala bidragsbeloppet (400 miljoner norska kronor) fördelades över en sjuårsperiod, eftersom, vilket redan förklarats i samband med bidragen från SND, sju år är den avskrivningstid som normalt tillämpas i Norge (punkt 37). Detta innebar att ett belopp på 97,94 miljoner kronor kunde hänföras till undersökningsperioden. På motsvarande sätt som för bidragen från SND ökades detta belopp med den vägda genomsnittliga räntesatsen på lån till fiskodlingsindustrin under undersökningsperioden (8,25 %), eftersom laxodlarna skulle ha betalat ränta om de hade lånat motsvarande belopp i affärsbanker.

Bidraget uttrycktes i procent av de norska laxodlarnas totala försäljningsvärde under undersökningsperioden. Subventionen är 0,94 %.

II. PROGRAM SOM BEFUNNITS EJ UTJÄMNINGSBARA**6. Research Council of Norway (RNC)**

- (60) Klaganden hävdade att Research Council of Norway (RNC) årligen genom fem olika program anslår 100 miljoner norska kronor till FoU-arbete inriktat på fiskodlingsindustrin.

RNC:s syfte är att stödja FoU inom olika sektorer i Norge. Stöd kan ges till universitet, forskningsinstitut och företag. Det fastställdes att laxodlare mottog 24 miljoner kronor i stöd från RNC under undersökningsperioden.

Norges regering hade begärt att detta stöd skulle godkännas, på grundval av att det beviljas i enlighet med de kriterier som anges i artikel 3.7 i grundförordningen. Det fastställdes att RNC står för upp till 50 % av kostnaderna för industriell grundforskning och 25 % av kostnaderna för tillämpad forskning. Dessa procentsatser kan ökas med 10 % när det

gäller små eller medelstora företag. Kostnaderna motsvarar definitionen i artikel 3.7, och procentsatserna ligger klart under de övre gränser på 75 % respektive 50 % som anges i den artikeln.

Följaktligen drogs slutsatsen att FoU-stöd från RNC är icke-angripbart och inte kan bli föremål för en utjämningsstull.

Dessutom finns det, oavsett om godkännande beviljas, inga bevis för att stödet från RNC är selektivt.

7. Seafood Export Council

- (61) Detta organ inrättades 1991 som en efterföljare till FOS i syfte att marknadsföra fisk och skaldjur från Norge på exportmarknaderna. Dess utgifter har ökat från 2 miljoner norska kronor 1992 till 35 miljoner kronor 1995.

Det fastslogs att Seafood Export Council inte beviljar bistånd till enskilda laxodlare eller exportörer utan endast marknadsför produkten vid handelsmässor och inom ramen för särskilda kampanjer.

Seafood Export Council finansieras direkt genom en avgift som tas ut av laxodlarna. Det rör sig följaktligen om en ömsesidigt överenskommen privat finansiering, och det bistånd som ges utgör inte en subvention.

8. North Norwegian Growth

- (62) Klaganden hävdade att North Norwegian Growth, ett organ som till 30 % ägs av staten och dessutom delvis ägs av det statligt ägda SIVA samt av DNM och Troms fylkesting, gav subventioner och kapitaltillskott inom bl.a. vattenbrukssektorn.

Det fastställdes att North Norwegian Growth är ett offentligt investeringsbolag som tillhandahåller medel i form av aktiekapital samt rådgivning till små och medelstora företag i Nordnorge med möjlighet till tillväxt och lönsamhet. Bolaget bildades 1992. Dess verksamhet är koncentrerad till den marina sektorn.

Det är tydligt att North Norwegian Growth ger kapitaltillskott till företag i Nordnorge. Det ägs av staten men har som målsättning att nå en årlig avkastningsgrad på minst 8–10 % över den riskfria nivån. I juni 1996 gjorde North Norwegian Growth sin största investering i laxsektorn — 8,5 miljoner norska kronor investerades i en laxproducent, vilket gav North Norwegian Growth 34,5 % av aktieinne-

havet. Analysen av detta kapitaltillskott bekräftade att North Norwegian Growths engagemang är av långsiktig karaktär och att bolaget har för avsikt att säkerställa en tillräcklig avkastning på sin investering. En ekonomisk bedömning av bolagets framtidsutsikter verkade tyda på att kapitaltillskottet var motiverat sett ur en rationell privatinvesterares synvinkel. Det fastslogs också att tidigare kapitaltillskott i fiskodlingsindustrin har varit lönsamma. Dessutom finns det inte i de fall där marknadspriser finns för de inblandade företagets aktier, några bevis för att North Norwegian Growth har betalat högre priser än dessa.

Trots att kapitaltillskotten utgör ett finansiellt bidrag från staten tycks de alltså inte ge mottagaren någon förmån, och de kan därför inte anses som en utjämningsbar subvention.

9. Sties

a) Klagomålet

- (63) Klaganden hävdade att mellan 70 och 80 % av den norska laxen transporterades av Sties Transport, och att detta företag gjort förluster på senare år. Det hävdades att det fanns tydliga tecken som tydde på att Sties förlustverksamhet hade finansierats av den norska staten.

b) Beskrivning av systemet

- (64) Den 1 juni 1996 ändrade Sties Thermo-Transport AS namn till Nor-Cargo Thermo AS (nedan "Nor-Cargo"). Nor-Cargo är ett transportföretag som är specialiserat på nationell och internationell transport av temperaturkänsliga varor, även lax. Nor-Cargos andel av transporten av norsk lax minskade från 50 % för omkring tio år sedan till 36 % 1994, 34 % 1995 och 24 % 1996.

1994 och 1995 gjorde Nor-Cargo en liten nettovinst på transporten av lax, motsvarande 4 % av omsättningen. Totalt sett gjorde företaget små förluster mellan 1992 och 1995. Undersökningen visade att dessa förluster täcktes med hjälp av tillgängliga medel inom företaget (reserver som byggts upp under tidigare år) eller med hjälp av ett koncernbidrag från ett lönsamt systerbolag inom Nor-Cargo-koncernen.

Vad beträffar transporten av lax förklarade Nor-Cargo att priserna på grund av den hårda konkurrensen på transportmarknaden måste ligga nära kostnaderna. Inga särskilda rabatter ges till kunder inom laxindustrin.

Nor-Cargo ägs helt och hållet av Nor-Cargo AS, som är ett privat företag. Nor-Cargo AS har tre huvudsakliga aktieägare: Vesteralens Dampskipsselskap (VD), Stavangerske Dampskipsselskap (SD) och Troms Fylkes Dampskipsselskap (TDF). VD och TDF ägs båda till 25 % av de lokala kommunerna. Ingen av kommunernas företrädare sitter i Nor-Cargos styrelse. Vid kontrollen framkom inga bevis för att staten eller kommunerna är inblandade i Nor-Cargo eller utöver något inflytande över detta företag.

c) *Förekomst av en subvention*

- (65) Av följande skäl utgör Nor-Cargos transporttjänster inte en subvention enligt artikel 2 i grundförordningen:

För det första omfattas inte Nor-Cargo av definitionen av en regering eller en offentlig myndighet enligt artikel 1.3 i grundförordningen. Nor-Cargo Thermo ägs till 100 % av Nor-Cargo, som är ett privat företag. Även om lokala kommuner och statligt ägda företag är minoritetsaktieägare i Nor-Cargo med ca 16 % av aktieinnehavet, framkom vid undersökningen inga bevis för att dessa hade något inflytande i Nor-Cargos beslutsprocess.

För det andra har inte Nor-Cargo gett något finansiellt bidrag till laxproducenterna. Dess tjänster betingar normala marknadspriser. Nor-Cargo konkurrerar som privat företag inom den norska transportsektorn.

För det tredje tillämpade inte Nor-Cargo förmånliga transportpriser i fråga om laxproducenterna, och följaktligen gavs inte laxodlarna någon förmån.

Slutligen har inte Nor-Cargos förluster av regeringen eller någon offentlig myndighet. Samtliga förluster täcktes med tillgängliga medel inom företaget eller genom en överföring av medel inom Nor-Cargo-koncernen.

Någon subventionering förekommer därför inte.

10. Statligt ägda banker

a) *Klagomålet*

- (66) Klaganden hävdade att de norska statligt ägda bankerna efter bankkrisen i Norge finansierade förluster inom laxsektorn. Enligt klaganden avskrevs

omkring 14 % av lånen till låntagare inom denna sektor under 1991.

b) *Beskrivning*

- (67) De norska bankerna började drabbas av stora kreditförluster under 1987, och under de påföljande åren ökade förlusterna kraftigt. 1989 hade åtta banker förlorat allt sitt kapital och kunde inte infria sina skuldförbindelser. I början av 1991 blev det uppenbart att de privata bankernas garantifond inte längre kunde uppfylla banksektorns kapitalbehov.

I detta sammanhang bildade regeringen i mars 1991 Government Bank Insurance Fund (GBIF inrättad genom lag nr 2 av den 15 mars 1991) i syfte att på särskilda villkor tillhandahålla lån till bankernas garantifonder och slutligen ta över andelar i bankerna. I oktober 1991 inrättade regeringen Government Bank Investment Fund, vilken bemyndigades att förse bankerna med eget kapital och ge marknadsmässiga lån. Därigenom blev staten under 1991/1992 majoritetsaktieägare i de flesta större banker i Norge. Hos vissa banker har statens aktieinnehav därefter minskat eller försvunnit.

Dessa åtgärder ansågs nödvändiga för att säkra det norska banksystemets fortsatta verksamhet och för att näringslivet och kommunerna även fortsättningsvis skulle få tillgång till kapital.

Även om GBIF utövade makt inom bankerna genom att utnyttja sin rösträtt ingrep inte GBIF i bankernas affärsverksamhet. Påståendet om att staten genom GBIF utnyttjade sin makt för att gynna vissa industrier verkar inte stämma. Vid undersökningen framkom inga bevis för att bankerna, även om de helt eller delvis ägdes av staten, bedrev något annat än normal affärsverksamhet gentemot sina kunder.

c) *Förekomst av en subvention*

- (68) Verksamheten hos de statligt ägda bankerna i Norge tycks inte utgöra en utjämningsbar subvention.

Undersökningen visade att laxodlarna inte fick någon förmån. Såsom anges ovan fortsatte bankerna att tillhandahålla lån till marknadsmässiga räntor. De räntesatser som tillämpades på fiskodlingsindustrin under perioden av statligt ägande var den nominella räntan på långfristiga statsobligationer (mer än elva år) plus 1,5–2 %. Dessa räntesatser tillämpades även i fråga om andra industrier.

Kontrollen visade att alla lån till laxodlare gavs till räntor som var jämförbara med det nationella genomsnittet av samtliga bankers räntor till alla sektorer. Inga förmånliga räntesatser tillämpades i fråga om laxsektorn.

Undersökningen visade att de berörda bankerna gjorde stora förluster på lån till fiskodling under perioden från och med 1987 och framåt. Dessa förluster ökade kraftigt under 1990 och 1991, men förlusterna hade nästan upphört 1994. Förlusterna gjordes alltså redan när bankerna fortfarande var privatägda, och det finns inga bevis för att övergången till statligt ägande påverkade bankernas utlåningspraxis eller ledde till att de beviljande lån på mindre strikta villkor. Förlusterna på lån till fiskodlingsindustrin var i själva verket störst under 1990, innan staten hade tagit över några andelar i de större bankerna. Alla förluster på lån till laxproducenter som ägde rum under perioden av statligt ägande av bankerna berodde på de fortgående svårigheter som drabbade denna sektor i början av 1990-talet (till följd av överproduktionen och det fryslagringsprogram som inrättades av FOS) och verkade inte tyda på att bankerna avvek från normal affärspraxis i fråga om fiskodlingsindustrin. Det kan inte förnekas att statens ingripande i banksektorn möjliggjorde ett fortsatt stöd till laxodlarna och att detta stöd kanske inte hade kunnat ges utan statens ingripande.

De förluster på lån som ägde rum under perioden av statligt ägande utgjorde emellertid återkommande förmåner och skulle ha bokförts under året i fråga. En eventuell subvention skulle därför inte längre ha haft någon verkan. Dessutom finns det inga bevis för selektivitet i fråga om eventuella förmåner som mottagits.

11. Kapitaltillskott från SND

- (69) SND har investerat omkring 120 miljoner norska kronor i företag som arbetar med lax. Vid undersökningen fastställdes att SND grundar sina investeringsbeslut på möjligheten att få en tillräcklig avkastning på sitt kapitaltillskott, och en undersökning av SND:s räkenskaper visar att denna verksamhet är lönsam. Dessutom finns det inte, i de fall där marknadspriser finns för de inblandade företagens aktier, några bevis för att SND har betalat högre priser än dessa.

Följaktligen har dessa kapitaltillskott inneburit ett finansiellt bidrag från staten, men laxodlarna tycks inte ha fått någon förmån, eftersom det inte finns några bevis för att SND:s investeringspraxis skiljer sig från de norska privatinvesternas.

Undersökningen visade alltså inte att det förekom någon subvention.

12. Andra institutioner

- (70) Klaganden hävdade att den norska laxodlingsindustrin fortsätter att gynnas av pågående subventionering, och ett antal andra statliga organ som påstods ge subventioner nämndes.

Det fastställdes att ingen av de angivna institutionerna beviljade finansiellt stöd som utgjorde en subvention enligt grundförordningen.

a) *Norwegian Salmon Breeding*

- (71) Det fastställdes att Norwegian Salmon Breeding inte ger något som helst finansiellt stöd till laxodlarna. Det rör sig om en efterföljare till uppfödargenerationen Norske Fiskeoppdretters Avlsstasjon AS (NFA AS) som inrättades 1985 av Norwegian Fishfarmers' Association, Fishfarmers' Sales Organisation och National Association of Fish Hatcheries. Norwegian Salmon Breeding bildades genom en sammanslagning av NFA AS och det nybildade företaget Akva Gen AS i Sunndaløra. Efter att en nyemission placerats hos deltagarna från fiskodlingsindustrin hade Norwegian Salmon Breeding ett aktiekapital på totalt 21 182 000 norska kronor fördelat på sammanlagt 149 aktieägare. Norwegian Industrial and Regional Development Fund (SND) är en av aktieägarna.

b) *VESCO*

- (72) National Centre for Veterinary Contract Research and Commercial Services Ltd (VESCO) är ett statligt ägt aktiebolag som i sin helhet ägs av jordbruksdepartementet. VESCO sysslar med inhemsk och internationell kontraktsforskning för handeln, industrin och den offentliga sektorn. VESCO är den största återförsäljaren av veterinärmedicinska vacciner i Norge.

VESCO har gjort vinster på att sälja varor och tjänster till fiskodlingsindustrin och har agerat affärsmässigt. Därmed har laxodlarna inte beviljats några utjämningsbara subventioner.

c) *SIVA*

- (73) SIVA är ett statligt företag som är organiserat i enlighet med lagen om statliga företag och i sin helhet ägs av norska staten genom kommunal- och arbetsdepartementet. SIVA:s finansiella verksamhet hänger samman med byggande och uthyrning av industriella fastigheter samt förberedelser och deltagande vid bildandet av regionalt baserade investeringsbolag.

SIVA bidrog till inrättandet av investeringsbolaget North Norwegian Growth (se punkt 62), och äger 25,62 % av detta företags aktiekapital på 60,3 miljoner norska kronor. Såsom förklaras ovan gjorde North Norwegian Growth investeringar i fiskod-

lingsindustrin, medan SIVA under undersökningsperioden varken gjorde investeringar eller bedrev någon annan finansiell verksamhet som hängde samman med fiskodlingssektorn.

d) *State Veterinary Laboratories*

- (74) State Veterinary Laboratories (SVL) utgörs av statens vetenskapliga laboratorier för veterinärdiagnostik i Norge, dvs. Central Veterinary Laboratory i Oslo och de statliga regionala veterinärlaboratorierna i Sandnes, Bergen, Trondheim och Harstad. Förutom att det bedriver diagnostiskt arbete avseende djur, även fisk och blötdjur, fungerar SVL som rådgivande organ för jordbruksmyndigheterna vad beträffar sjukdomsbekämpning och förvaltningen av officiella föreskrifter rörande djurs och vattendjurs hälsa. Fiskodlingsindustrin betalar för de diagnostjänster som utförs av SVL. SVL utfärdar också hälsointyg till fiskexportörer (när detta krävs av importlandet), och för detta betalar exportörerna en avgift.

En annan viktig fiskrelaterad verksamhet vid SVL är forskning om olika aspekter av allvarliga sjukdomar som drabbat den norska fiskodlingsindustrin. Forskningen har finansierats delvis med bidrag från Norwegian Research Council och delvis med egna budgetmedel eller medel som industrin eller staten anslagit för genomförandet av vissa forskningsuppdrag.

Finansieringen innebär inte att laxodlarna beviljas någon förmån och är därför inte utjämningsbar.

e) *Guarantee Institute for Export Credits*

- (75) Guarantee Institute for Export Credits (GIEK) är ett statligt organ. GIEK utfärdar garantier och garanterar exportkrediter till norska exportörer i allmänhet. I vissa fall har därför exporten av lax till gemenskapen garanterats av GIEK som ett led i dess program för kortfristiga handelskrediter, om den norska exportören har beviljat den europeiska köparen en kredit.

Tillhandahållandet av garantier utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 2 punkt 1 a i grundförordningen. GIEK garanterar exportkrediter under förutsättning att exportören betalar premien. Den premie som tas ut förutsätts täcka alla GIEK:s kostnader för transaktionen, inbegripet risker i samband med fordringar samt eventuella förluster. Detta framgår av GIEK:s rättsliga ram, som är den årliga statsbudgeten. I budgeten föreskrivs att GIEK har befogenhet att garantera exportkrediter under förutsättning att dess inkomster och utgifter balanserar. Under 1995 omfattade GIEK:s verksamhet fiskexport för

omkring 1 800 miljoner norska kronor, och i GIEK:s interna analys uppskattas nettovinsten till mellan 1,5 och 2,0 miljoner kronor.

Kontrollen visade att GIEK:s program överensstämmer med OECD:s överenskommelse om riktlinjer för exportkrediter med offentligt stöd, och att överenskommelsens räntebestämmelser tycks följas. Det är följaktligen förenligt med undantagsbestämmelserna i punkt k andra stycket i bilaga 1 till grundförordningen (förteckning över exempel på exportsubventioner).

Eftersom GIEK:s program innehåller bestämmelser om kostnadstäckning och eftersom det var lönsamt under undersökningsperioden, dras slutsatsen att ingen utjämningsbar subvention förekommer.

f) *Joint Competence Committee for the Fisheries Industry (FFK)*

- (76) Joint Competence Committee for the Fisheries Industry (FFK) inrättades på grundval av ett samarbetsavtal av den 9 oktober 1991 mellan Norwegian Fishermen's Association, Norwegian Fishfarmers' Association, Federation of Norwegian Fishing Industry och Norwegian Federation of Trade Unions. FFK är ett kontaktorgan för de ovannämnda organisationerna inom fiskeriindustrin och för de fiskerimyndigheter som lyder under fiskeridepartementet.

Medlen ger ingen förmån till produktionen eller exporten av lax, och inte heller till enskilda producenter.

g) *Women's Committee of the Fisheries Industry*

- (77) Woman's Committee of the Fisheries Industry inrättades i juli 1991 av fiskeridepartementet. Kommittén förvaltar medel som genom fiskeridepartementets budget anslagits till kvinnor, och kommitténs arbete är särskilt inriktat på 66 norska kommuner som är beroende av fisket. Kommitténs huvudsyfte är att stärka kvinnornas ställning inom fiskeindustrin och i kustkommunerna. Medlen används inte för att stödja särskilda företag.

Bidragssystemet utgör inte en subvention till laxodlarna enligt grundförordningen.

III. SLUTSATS OM SUBVENTIONER

- (78) Följande system konstaterades vara utjämningsbara i enlighet med bestämmelserna i grundförordningen, och subventionernas storlek, uttryckt som värde, är följande:

— Differentierade socialförsäkringsavgifter	0,93 %.
— Regional Development Fund (SND) — Bidrag	0,48 %.
— Lån	0,74 %.
— Lånegarantier	0,74 %.
— Transportsubventioner	0,01 %.
— FOS/Rødfisk (bidrag)	0,94 %.

Totalt uppgår subventionerna, uttryckta som värde, till 3,84 %.

D. GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (79) De gemenskapsproducenter som stödde klagomålet står för omkring 57 % av gemenskapens totala produktion av den berörda produkten, och de ansågs därmed som representativa för gemenskapsindustrin i enlighet med artikel 6.1 i grundförordningen.

E. SKADA

1. Inledande anmärkningar

- (80) Uppgifter begärdes och erhöles från alla klagande företag rörande produktion, försäljning och marknadsandel. Mot bakgrund av det stora antal producenter som stödde klagomålet och de tidsfrister som anges i artikel 8.9 i grundförordningen baserades emellertid de återstående skadeindikatorerna på uppgifter som erhöles från ett representativt stickprov av gemenskapsproducenter.
- (81) Av de 90 gemenskapsproducenter som stödde klagomålet togs ett stickprov på 16 ut, på grundval av det geografiska läget och företagets storlek med avseende på produktion och försäljning. Dessa företag stod för 73 % av den klagande gemenskapsindustrins produktion och 42 % av gemenskapens sammanlagda produktion.
- (82) För att fastställa skada inom ramen för detta förfarande analyserades uppgifter avseende perioden mellan 1992 och perioden augusti 1995 till och med juli 1996. Geografiskt sett omfattar undersökningen under denna period gemenskapen i dess sammansättning då förfarandet inleddes, dvs. gemenskapen med 15 medlemsstater. Skadebedömningen grundades på de relevanta ekonomiska faktorer som avses i artikel 5 i grundförordningen.

- (83) Det erinras om att den skadliga verkan av importen från Norge på situationen för gemenskapsindustrin för odlad atlantlax första gången fastställdes 1991 genom ett tidigare antidumpningsförfarande. Sedan dess har verkan av import från Norge föranlett kommissionen att ett antal gånger införa minimipriser vid import. Dessa åtgärder tycks dock i bästa fall ha haft en kortsiktig verkan på marknaden.
- (84) Nedanstående skadeindikatorer bör därför ses mot bakgrund av en långvarig, ogynnsam situation för den berörda gemenskapsindustrin.

2. Förbrukning i gemenskapen

- (85) Vid beräkningen av den totala synliga förbrukningen av odlad atlantlax i gemenskapen togs hänsyn till det sammanlagda värdet av följande:

— Gemenskapsproducenternas försäljningsvolym i gemenskapen, fastställd på grundval av uppgifter från Scottish Salmon Growers' Association, Shetland Salmon Farmers' Association och Irish Salmon Growers' Association, kombinerade med uppgifter från Eurostat avseende deras export till länder utanför gemenskapen.

— Importen till gemenskapen av de berörda produkterna (deklarerade enligt KN-nummer 0302 12 00, 0303 22 00, 0304 10 13 och 0304 20 13) från Norge.

— Importen till gemenskapen av samma produkter från alla andra tredje länder.

För att fastställa enhetliga siffror avseende gemenskapen med 15 medlemsstater för hela den undersökta perioden baserades den totala importen på relevant importstatistik från Eurostat och EFTA. För att säkerställa jämförbarhet mellan de olika siffrorna räknades dessutom alla siffror om till hel färskvikt. I detta syfte dividerades importsiffrorna för färsk och kyld lax och för färska och kylda laxfiléer med 0,90 respektive 0,65.

Det bör noteras att KN-nummer 0302 12 00, 0304 10 13 och 0304 20 13 även inbegriper produkter som inte omfattas av detta förfarande (t.ex. stillahavslax eller vild lax), men de importerade kvantiteterna av dessa kan med hänsyn till det ursprung som angetts betraktas som försumbara.

- (86) På denna grund konstateras att den synliga förbrukningen av odlad atlantlax i gemenskapen ökade från 201 037 ton 1992 till 316 866 ton under den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen (1 augusti 1995 till och med 31 juli 1996), dvs. med 58 %.

3. Den subventionerade importens volym och marknadsandel

- (87) Den sammanlagda volymen av importen från Norge ökade kontinuerligt och avsevärt från 134 338 ton 1992 till 211 597 ton under den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen (en ökning på 58 %), vilket motsvarar ökningen av förbrukningen i gemenskapen.
- (88) Marknadsandelen i gemenskapen för importen från Norge sjönk från ca 67 % 1992 till ca 62 % 1993 och 1994 och ökade sedan till 67 % 1995 och under den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen.
- (89) Det faktum att importen från Norge under de senaste fyra och ett halvt åren på en snabbt växande marknad har kunnat bibehålla sin mycket höga marknadsandel belyser i sig själv de norska exportörernas ställning på gemenskapsmarknaden. Denna avsevärda ökning av importen från Norge ägde dessutom rum trots de minimipriser vid import som infördes av kommissionen under denna period (se punkt 123).

4. Priser för den norska exporten

a) Allmän trend

- (90) Statistiska uppgifter visar att importpriset cif för lax med ursprung i Norge sjönk kontinuerligt och totalt med 27 % mellan 1992 och den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen (1 augusti 1995 till och med 31 juli 1996). Denna trend tycks dessutom tyda på att de norska exportörerna inte alltid höll sig till de minimipriser vid import som infördes under den undersökta perioden.

b) Prisunderskridande

- (91) Priserna hos de gemenskapsproducenter som ingick i stickprovet jämfördes med priserna för den norska exporten under den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen. I fråga om gemenskapsproducenterna användes priserna för rensad lax med huvud som grund för jämförelsen. Denna kategori lax utgjorde mer än 65 % av försäljningsvolymen för alla typer av lax som såldes av de gemenskapsproducenter som ingick i stickprovet, och den stod för större delen av importen av norsk lax.
- (92) Vad beträffar exportörerna baserades priserna på de försäljningssiffror som lämnats av de norska exportörer som samarbetade vid både dumpnings- och subventionsundersökningen. Dessa priser anpassades till nivån fritt gemenskapens gräns, efter tull.

- (93) Jämförelserna gjordes på grundval av ett vägt månatligt genomsnitt. Gemenskapsproducenternas priser avsåg nivån fritt fabrik och handelsled som man visste kunde jämföras med den norska importens. Jämförelsen visade att månatliga prisunderskridandemarginaler på upp till 12 % förekom. Dessutom konstaterades att prisunderskridandet var störst under den viktigaste delen av försäljningssäsongen, nämligen perioden omedelbart före jul.
- (94) Det bör noteras att handeln med lax är en råvaruhandel på en konkurrensutsatt marknad som är öppen för insyn. Lax säljs dagligen, och leverantörerna måste anpassa sig snabbt, dvs. varje dag eller varje timme, till konkurrenternas prissänkningar, vilket gör det svårt att bedöma prisunderskridandet. De konstaterade prisunderskridandemarginalerna bör följaktligen ses mot bakgrund av det ständiga tryck som den norska importen utövade på marknadspriserna.
- (95) Vissa importörer hävdade att en justering uppåt av de norska priserna borde göras vid prisjämförelsen med hänsyn till att konsumenten är beredd att betala extra för lax med ursprung i Skottland. Ingen bevisning lades fram till stöd för detta påstående eller för att produkterna skulle ha olika fysiska egenskaper som skulle kunna motivera en prisjustering.

5. Gemenskapsindustrins situation

5.1 Allmänna uppgifter

a) Produktion

- (96) Gemenskapsindustrins produktion av den berörda produkten ökade från 45 801 ton 1992 till 90 206 ton under den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen. Denna produktionsökning ägde rum till följd av ökad efterfrågan och gjorde det möjligt för gemenskapsindustrin att minska sin kostnad per enhet och förbättra sin produktivitet. I detta avseende visar de uppgifter som lämnades av de företag som ingick i stickprovet att de under den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen kunde producera 2,35 gånger den kvantitet de producerade 1992, med exakt samma antal anställda.

b) Försäljning och marknadsandelar

- (97) Gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapsmarknaden ökade under perioden i fråga från 42 535 ton 1992 till 82 885 ton under den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen, dvs. med 40 320 ton. Denna ökning bör ses mot bakgrund av en ökning av förbrukningen i gemenskapen med nästan 116 000 ton under samma period.

- (98) Försäljningsvolymens utveckling jämförd med utvecklingen av den synliga förbrukningen i gemenskapen visar att gemenskapsindustrins marknadsandel ökade från 21,2 % 1992 till 28,9 % 1994 och sedan minskade till 26,2 % under den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen.

5.2. Uppgifter avseende stickprov

c) Kapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (99) Det konstaterades att de företag som valts ut för stickprovet använde olika kriterier för att fastställa kapaciteten, vilket innebar att inga tillförlitliga historiska uppgifter kunde erhållas vad gäller kapaciteten före den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen. För denna sista period lämnades dock uppgifter om kapaciteten av Scottish Environment Protection Agency, en nybildad organisation som fastställer hållbara kapacitetsgränser i enlighet med miljömässiga krav, och dessa uppgifter befanns vara tillförlitliga. På grundval därav konstaterades att det genomsnittliga kapacitetsutnyttjandet under den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen var 59 %.

d) Prisutveckling

- (100) Priserna hos de företag som ingick i stickprovet sjönk med 24 % mellan 1992 och den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen. Detta prisfall ligger mycket nära prisfallet på importen från Norge, vilket tyder på att gemenskapsindustrin inte kunde stå emot trycket från de norska priserna.
- (101) De norska exportörerna hävdade att den nedåtgående prisutvecklingen enbart berodde på en förbättrad kostnadseffektivitet hos laxproducenter över hela världen.
- (102) Gemenskapsindustrin har under den undersökta perioden ökat sin produktion och sin försäljning, vilket har lett till sänkta kostnader per enhet och avsevärda produktivitetsvinster. Undersökningen har dock trots detta visat att det ovannämnda prisfallet ledde till otillräcklig lönsamhet för gemenskapsindustrin. Detta beror på att priserna har sjunkit mer än vad som kunde ha förväntats till följd av produktivitetsvinsterna. Även om det är sant att priset på lax sjunker om produktionskostanden sjunker, förklarar inte detta gemenskapsindustrins försämrade lönsamhet (se punkt 103).

e) Lönsamhet

- (103) Den genomsnittliga lönsamheten förbättrades mellan 1992 och 1993 men minskade därefter, trots att marknaden expanderade och gemenskapsindustrins

kostnader minskade. Den genomsnittliga lönsamheten nådde dessutom aldrig upp till den miniminivå (ca 15 % av omsättningen) som anses nödvändig i en högriskindustri som denna (beroende på den osäkerhet som risken för sjukdomar, rovdjur och dåliga väderförhållanden skapar) och var under den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen på den lägsta nivån (3,3 %) sedan 1992. Det måste understrykas att en majoritet av de gemenskapsproducenter som ingick i stickprovet gjorde betydande förluster under den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen.

- (104) Vad beträffar lönsamheten ansåg de norska exportörerna att den siffra på 15 % som kommissionen betraktat som en normal vinstmarginal var för hög.

- (105) Såsom redan angetts ovan visade undersökningen att en vinst på 15 % av omsättningen verkligen är nödvändig i denna industri. Detta hänger samman med de ovannämnda stora risker som präglar denna industri och bekräftades ytterligare vid en undersökning av vinstmarginalerna i laxindustrin innan den skadliga subventioneringen ägde rum samt av de vinstmarginaler som ansågs rimliga i andra, jämförbara gemenskapsindustrier, t.ex. odling av regnbåge och uppfödning av fjäderfä. I samtliga dessa fall bekräftades siffran 15 %. Dessutom ansåg en norskägd gemenskapsproducent att en vinst på 15 % var en rimlig, om än försiktig, uppskattning. Detta företag ansåg att 15 % antagligen var en alltför låg siffra i fråga om små företag. Det sammanlagda försäljningsvinster som gjordes vid normal handel på hemmamarknaden av de norska odlare och exportörer som ingick i stickprovet visade sig slutligen överensstämma med siffran 15 %.

f) Sysselsättning

- (106) Sysselsättningsnivån för de gemenskapsproducenter som ingick i stickprovet var stabil mellan 1992 och den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen, och de företag som ingick i stickprovet stod för omkring 1 100 arbetstillfällen direkt knutna till produktionen av odlad atlantlax. Totalt var uppskattningsvis 3 300 personer i gemenskapen sysselsatta inom laxindustrin under samma period.

g) Investeringar

- (107) Investeringarna ökade mellan 1992 och den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen. Denna ökning bör emellertid ses mot bakgrund av laxindustrins särskilda situation, eftersom mer än hälften av investeringarna under perioden gällde ersättningsinvesteringar. I en växande industri, där det är absolut nödvändigt att skaffa modern utrustning, verkar nettoinvesteringarna dessutom inte vara tillräckliga för att säkra en hållbar tillväxt på längre sikt.

6. Slutsats

- (108) Slutsatsen att gemenskapsindustrin vållades väsentlig skada under den undersökta perioden drogs med hänsyn till de omständigheter som anges nedan.
- (109) Undersökningen visade att de gemenskapsproducenter som ingick i stickprovet drabbades av ett avsevärt pristryck under perioden i fråga, vilket medförde ett betydande prisfall hos dessa företag. Detta ledde till att de berörda producenternas ekonomiska situation försämrades, med otillräcklig lönsamhet totalt sett för de företag som ingick i stickprovet och förluster för många producenter. Ett antal företag har lagts ned under den senaste tiden, och bland de företag i stickprovet som har överlevt hotas några av nedläggning. Denna försämrade lönsamhet bör också ses mot bakgrund av den kraftiga produktivetsförbättringen under den undersökta perioden. Vad beträffar marknadsandel bör det noteras att gemenskapsindustrins marknadsandel efter en förbättring under 1994 återigen minskar trots en avsevärd ökning av förbrukningen.
- (110) Mot bakgrund av ovanstående analys drogs slutsatsen att gemenskapsindustrin har vållats väsentlig skada enligt artikel 5.1 i grundförordningen. Denna slutsats grundar sig huvudsakligen på det pristryck som drabbat gemenskapsindustrin samt den sjunkande och klart otillräckliga lönsamheten hos de gemenskapsproducenter som ingick i stickprovet.

F. SKADANS ORSAKSSAMBAND

- (111) Vid fastställandet av huruvida den skada som vållats gemenskapsindustrin orsakades av den subventionerade importen från Norge eller om andra faktorer orsakade eller bidrog till denna skada, undersöktes de aspekter som anges nedan.

1. Orsakssamband mellan den berörda importen och skadan

- (112) Det bör noteras att eftersom importen av lax från Norge befanns vara dumpad under den period då utjämningsbara subventioner betalades ut till norska producenter är det inte möjligt att särskilja de samtidiga verkningarna av både dumpning och subventionering, och dessa måste därför undersökas tillsammans.
- (113) Vid undersökningen av huruvida den väsentliga skada som gemenskapsindustrin vållats hade orsakats av verkningarna av den dumpade och subventionerade importen noterades för det första att skadan huvudsakligen bestod av fortgående pristryck och minskad lönsamhet för gemenskapsproducenterna.

Detta sammanföll med en avsevärd ökning av volymen dumpad och subventionerad import av norsk lax. Till följd därav har Norge kunnat bibehålla sin marknadsandel på en mycket hög nivå (67 %) på en expanderande marknad. Dessutom föll priserna för denna import kraftigt under perioden i fråga, och prisunderskridandemarginaler på upp till 12 % konstaterades under den viktigaste försäljningsperioden. I detta sammanhang bör det erinras om att marknaden för lax är öppen för insyn. På en sådan marknad är det sannolikt att ett eventuellt nedåtgående pristryck orsakas av den viktigaste leverantören, i det här fallet Norge.

- (114) Under dessa förhållanden dras slutsatsen att de kombinerade verkningarna av dumpning och subventionering av importen från Norge vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

2. Andra faktorer

- (115) Trenden vad gäller förbrukningen på gemenskapens marknad, utvecklingen och verkan av import från andra tredje länder och konkurrenskraften hos gemenskapens laxindustri analyserades i syfte att fastställa om dessa faktorer kunde ha orsakat den skada som gemenskapsindustrin vållats.

a) Förbrukning i gemenskapen

- (116) Förbrukningen av atlantlax i gemenskapen ökade kontinuerligt och totalt med 58 % mellan 1992 och den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen. Den skada som gemenskapsindustrin vållats kan därför inte tillskrivas en minskad efterfrågan.

b) Import från andra tredje länder

- (117) Vad beträffar import från tredje länder som inte berörs av detta förfarande (huvudsakligen Färöarna, Chile, Kanada och Island), konstaterades att dess sammanlagda marknadsandel minskade från 12 % till 7 % under perioden i fråga. Därmed drogs slutsatsen att denna import endast haft begränsad verkan.

c) Gemenskapsindustrins konkurrenskraft

Det bör noteras att gemenskapsproducenterna av lax avsevärt har ökat sin konkurrenskraft mellan 1992 och den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen. Produktionen per anställd mer än dubblerades, fiskdödligheten sjönk med 23 % och den odlade laxens genomsnittsvikt ökade med 25 %. Dessutom ökade gemenskapsindustrins export till lönsamma priser från 3 266 ton 1992 till 7 321 ton under den sista tolv månadersperiod som omfattas av undersökningen. På denna grund har gemenskapsindustrin uppnått en hög kostnadseffektivitet.

3. Slutsats

- (118) Mot bakgrund av det ovanstående drogs slutsatsen att den dumpade och subventionerade importen av norsk lax i sig själv har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada. Även om den konstaterade subventionsatsen var lägre än dumpningsmarginalen, har subventioneringen dessutom i betydande omfattning bidragit till den skada som importen i fråga vållat.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Allmänna överväganden

- (119) På grundval av all bevisning som lämnats övervägdes huruvida det fanns tvingande skäl för att fastslå att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa åtgärder i detta fall, trots slutsatserna om subventionering och skada till följd därav. I detta syfte gjordes en bedömning av verkan av eventuella åtgärder för alla parter som berördes av förfarandet, och även för dessa parter av att åtgärder inte vidtas.
- (120) Vid denna bedömning togs i enlighet med grundförordningen särskild hänsyn till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadlig subventionering och av att återställa en effektiv konkurrens.

2. Gemenskapsindustrins intresse

- (121) Det bör för det första erinras om att gemenskapsindustrin för odlad atlantlax länge har drabbats av illojala handelsmetoder i samband med norsk export.
- (122) Skadlig dumpning konstaterades av kommissionen redan 1991 (kommissionens beslut 91/142/EEG)⁽¹⁾, när det trots att både dumpning och skada konstaterats beslutades att inga åtgärder skulle införas eftersom de norska myndigheterna hade vidtagit åtgärder på nationell nivå, vilka antogs kunna stabilisera marknaden.
- (123) Kommissionen har därefter vid flera tillfällen under de senaste åren fastställt minimipriser vid import (november 1993, februari 1994, mars 1994), senast från och med den 16 december 1995 till och med

den 13 juni 1996 genom förordning (EG) nr 2907/95⁽²⁾. Minimipriser vid import motiverades med att importvolymen och importpriserna orsakade eller hotade att orsaka störningar på marknaden med allvarliga ekonomiska, samhälleliga eller miljömässiga svårigheter som följd, vilket nödvändiggjorde omedelbara åtgärder. I motsats till antidumpnings- eller utjämningsåtgärder krävde inte dessa åtgärder ett avgörande om att exportlandet hade tillämpat illojala handelsmetoder. Åtgärderna fick inte avsedd verkan.

- (124) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att om inga effektiva åtgärder vidtas för att avhjälpa de skadliga verkningarna av dumpad och subventionerad import från Norge, kommer gemenskapsindustrins situation att försämrats ytterligare, vilket slutligen skulle kunna leda till att hela dess existens hotas.

- (125) Det bör även erinras om att gemenskapsindustrin för odlad atlantlax till största delen utgörs av små och medelstora företag i mestadels mindre utvecklade landbygdsregioner i gemenskapen (mål 1-regioner) där den ekonomiska verksamheten är låg. Såsom nämns ovan har gemenskapsindustrin konstant förbättrat sin produktivitet, och några tvivel om denna råder följaktligen inte. Under loppet av den omstrukturering som ägt rum har ett antal små fiskodlingar köpts upp av producenter som ingår i stora koncerner. Om inga åtgärder vidtas kan det komma att visa sig att omstruktureringen och investeringarna för att förbättra produktiviteten inte fick avsedd verkan, förutom att det är sannolikt att antalet konkurrenter på marknaden skulle minska ytterligare.

3. Andra gemenskapsindustriers intresse

- (126) Ett antal användare i senare led i förädlingskedjan, t.ex. rökerier eller grossister som hanterar odlad atlantlax, hävdade att ett införande av åtgärder mot import av norsk odlad atlantlax skulle påverka deras verksamhet negativt. Dessa användare menade att om åtgärderna resulterade i en minskning av mängden odlad atlantlax som importerades från Norge, skulle det inte finnas några alternativa försörjningskällor. Samma användare hävdade att om importen av odlad atlantlax från Norge blev dyrare, skulle de tvingas vältra över de ytterligare kostnaderna på slutkonsumenten, som då skulle gå över

⁽¹⁾ EGT L 69, 16.3.1991, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 304, 15.12.1995, s. 38.

- till andra produkter. Dessutom hävdades att en tull som införs på obearbetad odlad atlantlax med ursprung i Norge skulle kunna bidra till att den norska industrin för bearbetning av odlad atlantlax expanderar på gemenskapens bearbetningsindustris bekostnad.
- (127) Det bör först och främst påpekas att undersökningen visade att gemenskapsindustrin har kapacitet för att öka sin produktion och säkert skulle göra det om den gavs möjlighet att uppnå en skälig avkastning. Vidare finns alternativa försörjningskällor, nämligen Chile, Kanada, Island och Färöarna, om de föreslagna åtgärderna skulle leda till en minskning av de kvantiteter odlad atlantlax som importeras från Norge.
- (128) Vad beträffar den prissättningspolitik som sannolikt kommer att antas av gemenskapsproducenterna om åtgärder införs bör det erinras om att en eventuell höjning av gemenskapsproducenternas priser säkert kommer att begränsas till vad som är strikt nödvändigt för att de skall kunna uppnå en mer skälig avkastning. Om gemenskapsproducenterna skulle höja sina priser kraftigt är det mycket sannolikt att andra exportländer skulle få en större andel av gemenskapens marknad. Dessutom kommer sådana prishöjningar från gemenskapsindustrins sida säkert att begränsas av en annan faktor, nämligen konsumentens tillgång till odlad regnbåge, vilket är en produkt som är relativt lik lax och därmed kan ersätta denna och som är tillgänglig i gemenskapen till något lägre pris och också tycks ha påverkats negativt av den ökade importen av subventionerad odlad atlantlax från Norge.
- (129) Vad beträffar risken för att gemenskapens bearbetningsindustri skulle drabbas av konkurrens från norska bearbetade produkter kommer antidumpnings- och utjämningsstullarna att tas ut på råvaran, vilken endast står för en del av kostnaden för den bearbetade produkten. Den begränsade verkan av de föreslagna tullarna bör därför inte vara tillräcklig för att leda till en minskning av bearbetningsverksamheten i gemenskapen. De flesta rökerier i gemenskapen bearbetar och handlar med lax som producerats i gemenskapen och andra produkter och därmed inte helt och hållet beroende av lax som importerats från Norge.
- (130) Det bör dessutom noteras att kommissionen för att kunna göra en bedömning av åtgärdernas troliga verkan för bearbetningsföretag i gemenskapen skickade frågeformulär till alla företag som var medlemmar i tre sammanslutningar för handlare och bearbetningsföretag och som hade gett sig till känna och begärt att bli hörda.
- (131) Sammanlagt skickades 93 frågeformulär, men endast ett fullständigt och kontrollerbart svar har mottagits, vilket gör att det är omöjligt att på en representativ grund bedöma den eventuella verkan som införandet av åtgärder skulle kunna ha på den gemenskapsindustri som handlar med eller bearbetar odlad atlantlax.
- (132) Vad beträffar rökt lax har dock de uppgifter som hittills erhållits visat att kostnaden för råvaran, dvs. odlad atlantlax, utgör omkring 45 % av den totala produktionskostnaden. Om råvarukostnaden ökade med exempelvis 10 % skulle detta således innebära att produktionskostnaden för rökt lax skulle öka med endast 4,5 % totalt.
- (133) Vidare verkar de uppgifter som erhållits från olika tillförlitliga källor tyda på att situationen för gemenskapens bearbetningsföretag varierar i hög grad. Å ena sidan finns det företag som producerar färdiga måltider och som ingår i stora koncerner. Eftersom kostnaden för fiskråvaran utgör en begränsad andel av kostnaden för slutprodukten är det inte sannolikt att dessa företag i någon betydande utsträckning skulle påverkas negativt av åtgärderna i fråga. Å andra sidan finns det ett antal företag som röker eller gravar lax och som är mer beroende av priser på råvaran. Dessa företag skulle troligen tvingas vältra över en del av den extra kostnaden till nästa handelsled. Såsom nämns i punkt 132 skulle kostnadsökningen bli begränsad. Under alla omständigheter tycks de uppgifter som hittills erhållits tyda på att det först vid prisökningar på över 20 % skulle finnas en risk för att konsumenterna skulle övergå till andra produkter.

4. Importörernas intresse

- (134) Ett antal importörer hävdade i allmänna ordalag att de skulle påverkas negativt om skyddsåtgärder infördes.
- (135) Såsom visas ovan förväntas de föreslagna åtgärderna göra det möjligt för gemenskapsindustrin att återhämta sig från de skadliga verkningarna av subventionering utan att importörernas möjlighet att köpa lax från Norge eller andra källor påverkas negativt eller att priset ökar mer än vad som är nödvändigt för att gemenskapsindustrin återigen skall kunna uppnå en rimlig lönsamhet.

5. Konsumenternas intresse

- (136) Företrädare för konsumenterna (BEUC) hävdade att skyddsåtgärder inte skulle ligga i gemenskapens konsumenters intresse, eftersom de skulle medföra en begränsning i produktutbudet eller prishöjningar för konsumenten.
- (137) Såsom anges ovan tycks förekomsten av alternativa försörjningskällor och tillgången till ersättningsprodukter tyda på att slutkonsumenten kommer att påverkas i mycket liten utsträckning, om något alls. Dessutom bör det erinras om att en eventuell tull kommer att tas ut på importpriset cif. Den eventuella påverkan på detaljhandelspriserna kommer därför att minska avsevärt. Det bör dessutom noteras att den genomsnittliga årsförbrukningen av lax i gemenskapen uppskattas till 0,8 kilogram per person, vilket antyder att konsumenterna totalt sett kommer att påverkas mycket lite.

6. Slutsats

- (138) Efter en noggrann undersökning av alla de ovan nämnda aspekterna drogs slutsatsen att det ligger i gemenskapens intresse att införa utjämningsåtgärder i fråga om import av odlad atlantalax med ursprung i Norge, eftersom det inte finns några tvingande skäl för att fastslå att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa sådana åtgärder.

H. UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

1. Utjämningsåtgärdernas nivå

- (139) I enlighet med relevanta bestämmelser i grundförordningen undersöktes huruvida åtgärderna borde ligga på en lägre nivå än den konstaterade subventionen, om sådana åtgärder skulle vara tillräckliga för att undanröja den skada som gemenskapsindustrin vållats.
- (140) I detta avseende anses det att eventuella åtgärder som införs bör göra det möjligt för gemenskapsindustrin att ta ut de priser som hade kunnat tas ut i frånvaro av subventionerad import. Eftersom inga uppgifter tyder på motsatsen, kan det antas att dessa priser skulle täcka industrins produktionskostnad och en skäligen vinst. För att uppnå detta bör importpriserna höjas i motsvarande mån.
- (141) För beräkningen av den nödvändiga prishöjningen bör priserna för den subventionerade importen jämföras med försäljningspriser, vilka återspeglar gemenskapsindustrins produktionskostnad plus en skäligen vinstnivå. I detta sammanhang ansågs en

vinstmarginal på minst 15 % vara nödvändig för att göra denna sektor livskraftig. Vid fastställandet av denna vinstnivå togs hänsyn till det faktum att det rör sig om en högriskindustri, på grund av bl.a. produktionsprocessens längd (18 – 24 månader); risken för sjukdomar, rovdjur och dåliga väderleksförhållanden som ofta drabbar denna industri; svårigheterna med att förutsäga priserna för en produkt med vilken råvaruhandel bedrivs och den mycket korta tiden produkten kan erbjudas till försäljning. Det konstaterades också att en tillräcklig vinstmarginal krävdes för att gemenskapsproducenterna skulle få tillgång till finansiering, vilket är synnerligen väsentligt för denna industri om den skall kunna bibehålla sin konkurrenskraft på en snabbt växande marknad.

På grundval av detta jämfördes med avseende på den sista tolvmånadersperiod som omfattas av undersökningen de vägda genomsnittliga exportpriserna fritt gemenskapens gräns, efter justering vid behov för frakt, tullar och kostnader efter import, för de produkttyper som användes vid fastställandet av prisunderskridande (se punkt 91) med de vägda genomsnittliga försäljningspriserna som de berörda utvalda gemenskapsproducenterna tog ut, vid behov höjda för att täcka produktionskostnaden plus den ovan nämnda vinstmarginalen på 15 %.

Tullarnas nivå

- (142) Skillnaden mellan dessa priser ansågs kunna täckas med hjälp av en tull. Av de skäl som anges i punkt 15 är det lämpligt att införa en enda tullsats för all import med ursprung i Norge.
- (143) För att fastställa tullens storlek har de sålunda fastställda prishöjningarna uttryckts i procent av det vägda genomsnittliga värdet fritt gemenskapens gräns av de importerade varorna.
- (144) Av denna jämförelse framgick att nivån för undanröjande av skada var 12,28 %. Eftersom denna marginal är högre än den subventionsmarginal som fastställts bör utjämningsstullen fastställas på grundval av den senare.

2. Åtaganden

- (145) Såsom nämns i punkt 7 gjorde den norska regeringen och de norska exportörer som anges i bilaga I till denna förordning, efter att ha underrättats om kommissionens preliminära avgöranden, åtaganden i enlighet med artikel 10 i grundförordningen.
- (146) Kommissionen granskade dessa åtgärder och fann att de kunde godtas, eftersom de i enlighet med artikel 10.1 i grundförordningen skulle undanröja de skadliga verkningarna av subventioneringen.

- (147) Kommissionen samrådde med rådgivande kommittén om godtagandet av dessa åtaganden, och inga invändningar gjordes. De åtaganden som gjorts av Norge och av de exportörer som anges i bilagan till denna förordning godtogs genom kommissionens beslut 97/634/EG⁽¹⁾, och undersökningen bör därför vad beträffar dessa exportörer avslutas utan införande av slutgiltiga tullar.

3. Slutgiltiga utjämnings tullar

- (148) Trots godtagandet av de åtaganden som gjorts av ett stort antal norska exportörer, bör resttullar införas på import av den berörda produkten med ursprung i Norge i syfte att täcka all norsk export av den berörda produkten till gemenskapen och även för att säkerställa att åtagandena följs genom att förhindra att de kringgås. Dessutom bör nivån på den tull som skall införas vid brott mot eller återtagande av åtaganden fastställas.

a) Tullens nivå

- (149) Den slutgiltiga utjämnings tull som skall införas på import av odlad atlantlax som exporteras av företaget som inte gjort något åtagande, eller vid brott mot eller återtagande av åtaganden, skall vara 3,8 %.

b) Genomförande och förvaltning av tullarna

- (150) För att säkerställa ett effektivt genomförande av tullarna bör kommissionen, med hänsyn till det stora antal exportörer som gjort åtaganden, ha rätt att efter samråd med rådgivande kommittén genom en förordning ändra bilagan till denna förordning för att, om nödvändigt, utvidga befrielsen från betalning av tullarna till eventuella nya exportörer som gör godtagbara åtaganden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. a) En slutgiltig utjämnings tull skall införas på import av odlad (ej vild) atlantlax enligt KN-nummer ex

0302 12 00 (Taric-nummer 0302 12 00* 19), ex
0304 10 13 (Taric-nummer 0304 10 13* 19), ex
0303 22 00 (Taric-nummer 0303 22 00* 19) och ex
0304 20 13 (Taric-nummer 0304 20 13* 19) med
ursprung i Norge.

- b) Denna tull skall inte tillämpas på vild atlantlax (Taric-nummer 0302 12 00* 11, 0304 10 13* 11, 0303 22 00* 11, 0304 20 13* 11). I denna förordning avses med vild atlantlax sådan lax som de behöriga myndigheterna i landningsmedlemsstaten genom alla tull- och transportdokument som berörda parter skall tillhandahålla är övertygade om fångats till havs.

2. Den tullsats som skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, skall vara 3,8 % (Taric-tilläggsnummer 8900) men skall inte tillämpas på import av odlad atlantlax som exporteras av de företag som anges i bilagan, vilka skall vara befriade från tullen.

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Om en ny exportör i exportlandet i fråga förser kommissionen med tillräcklig bevisning om att exportören inte exporterade de varor som beskrivs i artikel 1.1 under undersökningsperioden, kan kommissionen, vid behov och efter samråd med rådgivande kommittén, genom en förordning ändra bilagan för att utvidga befrielsen från betalning av tullarna till att även omfatta den nya exportören.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 september 1997.

På rådets vägnar

J. POOS

Ordförande

⁽¹⁾ Se sida 81 i denna tidning.

BILAGA

	Företag	Taric-nummer		Företag	Taric-nummer
1.	A. Øvreskotnes AS	8095	57.	Gjendemsjø Fisk AS	8299
2.	A.B.A. AS	8096	58.	Grieg Seafood AS	8300
3.	Agnefest Seafood	8325	59.	Gunnar Klo AS	8301
4.	Alamar AS	8097	60.	Haafa fisk AS	8302
5.	Alsvåg Fiskeprodukter AS	8098	61.	Hallvard Leroy AS	8303
6.	Altafjord Oppdrett AS	8099	62.	Herøy Filetfabrikk AS	8304
7.	Aqua Export AS	8100	63.	Herøy Lakseoppdrett AL	8305
8.	Aqua Partner AS	8101	64.	Hirsholm Norge AS	8306
9.	Aqua Supply AS	8107	65.	Hitramat & Delikatesse AS	8154
10.	Aquatrade AS	8108	66.	Hydro Seafood Sales AS	8159
11.	Arctic Group International AS	8109	67.	Hydrotech-gruppen AS	8161
12.	Arctic Product AS	8110	68.	Icelandic Freezing Plants Norway AS	8165
13.	Arctic Superior AS	8111	69.	Imperial Salmon Co. AS	8171
14.	Arne Mathisen AS	8112	70.	Incofood AS	8172
15.	AS Aalesundfisk	8113	71.	Inter Road AS	8173
16.	AS Austevoll Fiskeindustri	8114	72.	Inter Sea AS	8174
17.	AS Keco	8115	73.	J. Meinert AS	8175
18.	AS Møre Codfish Company	8116	74.	Jan og Einar Martinussen AS	8176
19.	AS Nortraders Ltd	8117	75.	Janas AS	8177
20.	AS Refsnes Fiskeindustri	8118	76.	Joh. H. Pettersen AS	8178
21.	AS West Fish Sales Ltd	8119	77.	Johan J. Helland AS	8179
22.	Astor AS	8120	78.	Karl Storm Andersen Eft AS	8180
23.	Atlantic King Stranda AS	8121	79.	Karsten J. Ellingsen AS	8181
24.	Atlantic Seafood AS	8122	80.	Kr. Kleiven & Co. AS	8182
25.	Atlantis AS	8123	81.	Kurt F. Løseth & Co. AS	8183
26.	Borkowski & Røsnes AS	8124	82.	Labeyrie Norge AS	8184
27.	Brødrene Aasjord AS	8125	83.	Lafjord Group AS	8185
28.	Brødrene Eilertsen AS	8126	84.	Langfjord Laks AS	8186
29.	Brødrene Karlsen AS	8127	85.	Leica Fiskeprodukter	8187
30.	Brødrene Remø AS	8128	86.	Leonhard Products AS	8423
31.	Christiansen Partner AS	8129	87.	Lofoten Seafood Export AS	8188
32.	Clipper Seafood AS	8130	88.	Lorentz A. Lossius AS	8189
33.	Coast Seafood AS	8131	89.	Ma-vo Norge AS	8190
34.	Companhia do Bacalhau Lda AS	8132	90.	Marex AS	8326
35.	Dåfjord Laks AS	8133	91.	Marinco AS	8191
36.	Delfa Norge AS	8134	92.	Marine Seafood AS	8196
37.	DM Direkte Markedsføringsbyrå	8135	93.	Marstein Seafood AS	8197
38.	DNHS Fishing Company AS	8399	94.	Master Seafood AS	8198
39.	Domstein Salmon AS	8136	95.	Melands Røkeri Eftf. AS	8199
40.	E. Slorer Jacobsen & Co. AS	8137	96.	Memo Food AS	8200
41.	Ecco Fisk & Delikatesse	8138	97.	Midtco AS	8201
42.	Edvard Johnsen AS	8139	98.	Misundfisk AS	8202
43.	Eurolaks AS	8140	99.	Myre Sjømat AS	8203
44.	Euronor AS	8141	100.	Naco Trading AS	8206
45.	Fader Martin AS	8142	101.	Namdal Salmon AS	8207
46.	Fiskeforsyningen AS	8143	102.	Nature Sea-lect Ltd	8208
47.	Fjord Aqua Group AS	8144	103.	Neptun Stavanger AS	8209
48.	Fjord Trading Ltd AS	8145	104.	Nergård AS	8210
49.	Fonn Egersund AS	8146	105.	Nils Williksen AS	8211
50.	Fossen AS	8147	106.	Niscan Corporation	8212
51.	Fresh Atlantic AS	8148	107.	Nisja Trading AS	8213
52.	Fresh Marine Company AS	8149	108.	Nor-Food AS	8214
53.	Fryseriet AS	8150	109.	Nor-Trade International	8215
54.	Frøya Fiskeindustri AS	8151	110.	Nordhav AS	8216
55.	Gigante Fiskekroken AS	8152	111.	Nordic Group ASA	8217
56.	Gje-vi AS	8153	112.	Nordreisa Laks AS	8218

	Företag	Taric-nummer		Företag	Taric-nummer
113.	Norexport AS	8223	152.	Scan-Mar AS	8263
114.	Norfi Produkter AS	8227	153.	Scanfood AS	8264
115.	Norfood Group AS	8228	154.	Sea Eagle Group AS	8265
116.	Norfra Eksport AS	8229	155.	Sea Star International AS	8266
117.	NorMan Trading Ltd AS	8230	156.	Sea-Bell AS	8267
118.	Nornir Group AS	8231	157.	Seaco AS	8268
119.	Norsk Akvakultur AS	8232	158.	Seacom AS	8269
120.	Norsk Sjømat AS	8233	159.	Seacom Nord AS	8270
121.	Northern Seafood AS	8307	160.	Seafood Farmers of Norway Ltd AS	8271
122.	Nortrade AS	8308	161.	Seanor AS	8272
123.	Norway Royal Salmon Sales AS	8309	162.	Sekkingstad AS	8273
124.	Norway Royal Salmon AS	8312	163.	Sigerfjord-Fisk AS	8274
125.	Norway Seafarms AS	8313	164.	Sirena Norway AS	8275
126.	Norway Seafoods ASA	8314	165.	Skaarfisk Group AS	8276
127.	Norwegian Salmon AS	8315	166.	Skarpsno Mat	8277
128.	Norwell AS	8316	167.	SL Fjordgruppen AS	8278
129.	Notfisk Arctic AS	8234	168.	SMP Marine Produkter AS	8279
130.	Nova Sea AS	8235	169.	Sotra Fiskeindustri AS	8280
131.	NTC Norwegian Taste Company AS	8236	170.	Starfish	8281
132.	Ocean Superior Products AS	8237	171.	Stavanger Røkeri AS	8282
133.	Oddvin Bjørge AS	8238	172.	Stjernelaks AS	8283
134.	Ok-Fish Kvalheim AS	8239	173.	Stokfish Norway AS	8284
135.	Omega Sea AS	8240	174.	Stolt Sea Farm AS	8285
136.	Oster Sea Products AS	8241	175.	Storm Company AS	8286
137.	Pan Fish Sales AS	8242	176.	Superior AS	8287
138.	Pero Food AS	8243	177.	Svenodak AS	8288
139.	Polar Gigante AS	8246	178.	Terra Seafood AS	8289
140.	Polar Seafood Norway AS	8247	179.	Thorleif E. Ellingsen AS	8293
141.	Prilam Norvège AS	8248	180.	Timar Seafood AS	8294
142.	Pundslett Fisk	8251	181.	Torget International AS	8297
143.	Roger AS	8253	182.	Torris Products Ltd AS	8298
144.	Rolf Olsen Seafood AS	8254	183.	Troll Salmon AS	8317
145.	Ryfisk AS	8256	184.	Uniprawns AS	8318
146.	Rørvik Fisk-og fiskematforretning AS	8257	185.	Vareberg's Røykeri	8319
147.	Saga Lax Norge AS	8258	186.	Vest Agentur AS	8320
148.	Sagalax Nord AS	8259	187.	Vie de France Norway AS	8321
149.	Salomega AS	8260	188.	Vikenco AS	8322
150.	Sandanger AS	8261	189.	Wannebo International AS	8323
151.	Sangoltgruppa AS	8262	190.	West Fish Norwegian Salmon AS	8324

Rådets förklaring

Rådet förklarar att det i sådana situationer som beskrivs i artikel 10.9 i förordning (EG) nr 3284/94 avseende en exportörs brott mot eller återtagande av åtaganden skall pröva förslag från kommissionen, vilka avges efter samråd med rådgivande kommittén, om ändring av bilaga I till denna förordning för att återkalla tullbefrielsen för denna exportör, i syfte att genom skriftligt förfarande snarast möjligt anta det.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1892/97

av den 29 september 1997

om fastställande av jordbruksomräkningskurser för vissa stöd i Sverige och Förenade kungariket samt därav följande maximala kompensationsstödEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 724/97 av den 22 april 1997 om fastställande av åtgärder och kompensation i samband med betydande uppskrivning som påverkar jordbruksinkomsterna⁽¹⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom tillämpningen av artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 2990/95⁽²⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1451/96⁽³⁾, när det gäller den svenska kronan och artikel 3 i förordning (EG) nr 724/97 när det gäller pund sterling, skall de jordbruksomräkningskurser som tillämpas på det stöd som avses i artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas inom den gemensamma jordbrukspolitiken⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁵⁾, inte sänkas till följd av märkbara uppskrivningar av de berörda valutorna. I artikel 3 i förordning (EG) nr 724/97 föreskrivs dock en sänkning av den jordbruksomräkningskurs som skall tillämpas på en typ av det stöd som avses i artikel 7 i förordning (EEG) nr 3813/92 om, med anledning av åtgärder som vidtas efter en märkbar revalvering, denna kurs överskrider den gällande jordbruksomräkningskursen med mer än 11,5 %. I detta fall skall den omräkningskurs som skall tillämpas vara lika med den gällande jordbruksomräkningskursen ökad med 11,5 %.

De jordbruksomräkningskurser för den svenska kronan och pund sterling som skall tillämpas på visst stöd som avses i artikel 7 i förordning (EEG) nr 3813/92, har sänkts från och med den 1 augusti 1997 för att undvika avvikelser med mer än 11,5 % från gällande jordbruksomräkningskurser vid detta datum. För att underlätta administrationen av det stöd som berörs är det lämpligt att förtydliga och fastställa de kurser som skall tillämpas för det berörda stödet från och med den 1 augusti 1997.

I artikel 4.2 i förordning (EG) nr 724/97 föreskrivs en kompensation för verkningarna av de sänkta jord-

bruksomräkningskurser som skall tillämpas på det stöd som avses i artikel 7 i förordning (EEG) nr 3813/92. Dessa kompensationer utgörs av belopp som kompletterar det kompensationsstöd som beviljas enligt kommissionens förordning (EG) nr 805/97 av den 2 maj 1997 om tillämpningsföreskrifter för kompensation i samband med märkbara revalveringar⁽⁶⁾. När det gäller Sverige och Förenade kungariket är det lämpligt att fastställa det maximala kompletterande beloppet på den första delen av kompensationsstödet beträffande sänkningen av det stöd som avses i artikel 7 i förordning (EEG) nr 3813/92, vars avgörande faktor inträdde den 1 augusti 1997.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med de berörda förvaltningskommittéernas yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Jordbruksomräkningskursen 1 ecu = 0,833821 pund sterling, som tillämpades den 31 juli 1997 på det stöd som avses i artikel 7 i förordning (EEG) nr 3813/92, och vars avgörande faktor inträdde den 1 augusti, skall från och med den 1 augusti 1997 ersättas med 1 ecu = 0,803724 pund sterling för det stöd som berörs.

Jordbruksomräkningskursen 1 ecu = 9,91834 svenska kronor, som tillämpades den 31 juli 1997 på det stöd som avses i artikel 7 i förordning (EEG) nr 3813/92, och vars avgörande faktor inträdde den 1 augusti, skall från och med den 1 augusti 1997 ersättas med 1 ecu = 9,90747 svenska kronor för det stöd som berörs.

Artikel 2

Det maximala kompletterande beloppet för den första delen av kompensationsstödet som kan beviljas till följd av en sänkning av den jordbruksomräkningskurs som avses i artikel 1 skall vara lika med "0" för Sverige och 0,51 miljoner ecu för Förenade kungariket.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 108, 25.4.1997, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 187, 26.7.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 115, 3.5.1997, s. 13.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1893/97

av den 29 september 1997

om undantag från förordning (EG) nr 1528/96 om övertagande av paddyris av interventionsorganen och fastställande av de korrigeringsbelopp, tillägg och avdrag som skall tillämpas, när det gäller det grekiska interventionsorganets övertagande för regleringsåret 1996/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, särskilt artikel 8 b i denna, och

med beaktande av följande:

Villkoren för interventionsorganens övertagande av paddyris fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1528/96⁽²⁾. I artikel 7.1 i den förordningen fastställs att den faktiska leveransen skall ske senast den 31 augusti pågående regleringsår.

Det grekiska interventionsorganet har under regleringsåret 1996/97 stött på svårigheter när det gäller att genomföra ett lämpligt system för lagring, kontroll och mottagande av varorna. Dessa svårigheter har medfört en försening av förfarandet för godkännande av anbud som inlämnats och övertagande av leveranser. Dessa svårigheter motiverar att

Grekland för regleringsåret 1996/97 beviljas ett undantag från det datum som fastställs i nämnda bestämmelser när det gäller leverans till interventionsorganet.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från artikel 7.1 i förordning (EG) nr 1528/96 skall den faktiska leveransen av paddyris för övertagande av det grekiska interventionsorganet för regleringsåret 1996/97 ske senast den 30 september 1997.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 september 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 190, 31.7.1996, s. 25.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1894/97

av den 29 september 1997

om avvisande av ansökningar om exportlicens för produkter inom nötköttssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2222/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EG) nr 2377/80⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1572/97⁽⁴⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Mängden ansökningar om förutfastställelse av exportbidrag är större än vanligt. Det har därför beslutats att vissa ansökningar om exportlicenser inom nötköttssektorn inlämnade den 25 och 26 september 1997 skall avvisas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1445/95 skall ansökningar om exportlicenser om förutfastställelse

av exportbidrag för produkter inom nötköttssektorn inlämnade, med undantag för dem med följande produkt-nummer:

- 0102 10 10 9120,
- 0102 10 30 9120,
- 0102 10 90 9120,
- 0102 90 41 9100,
- 0102 90 71 9000,
- 0102 90 79 9000,
- 0201 10 00 9110,
- 0201 10 00 9130,
- 0201 20 20 9110,
- 0201 20 30 9110,
- 0201 20 50 9110,
- 0201 20 50 9130,
- 0201 30 00 9100,
- 1602 50 31 9125,
- 1602 50 31 9325,
- 1602 50 39 9125,
- 1602 50 39 9325,

den 25 och 26 september 1997 avvisas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 april 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.
⁽²⁾ EGT L 296, 21.11.1996, s. 50.
⁽³⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.
⁽⁴⁾ EGT L 211, 5.8.1997, s. 39.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1895/97
av den 29 september 1997
om leverans av vegetabilisk olja som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen (⁽¹⁾), särskilt artikel 24.1 b i denna, och

med beaktande av följande:

I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organisationer som är berättigade att ta emot livsmedelsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.

Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare vegetabilisk olja.

Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 2200/87 av den 8 juli 1987 om fastställande av allmänna bestämmelser för framskaffande inom gemenskapen av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen (⁽²⁾), ändrad genom förordning (EEG) nr 790/91 (⁽³⁾).

Det är nödvändigt att ange tidsfrister och leveransvillkor samt det förfarande som skall följas för att bestämma de därav följande kostnaderna.

För att säkerställa att leveranserna genomförs bör anbudsgivare ha möjlighet att framskaffa antingen rapsolja eller

solrosolja. Kontrakt för leverans av varje parti skall tilldelas den anbudsgivare som lämnar det lägsta anbudet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vegetabilisk olja skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EEG) nr 2200/87 och enligt de villkor som anges i bilagan. Leveranskontrakt skall tilldelas genom anbuds förfarande.

Leveransen skall gälla framskaffning av vegetabilisk olja som är producerad inom gemenskapen. Transporten kan ej gälla produkt som är producerad och/eller paketerad enligt metoden för aktiv förädling.

Den anbudsgivare vars anbud antas skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 204, 25.7.1987, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 81, 28.3.1991, s. 108.

BILAGA

PARTIER A, B

1. **Aktion nr** (1): 22/97 (A); 23/97 (B)
2. **Program**: 1997
3. **Mottagare** (2): WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma [tfn.: (39-6) 5228 2988; fax 5228 2844/3; telex 626675 WFP I]
4. **Mottagarens representant**: uppges av mottagaren
5. **Bestämmelseort eller -land**: Nordkorea
6. **Produkt som skall framskaffas**: Raffinerad rapsolja
7. **Varornas egenskaper och kvalitet** (3) (4): Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (IIIA.1 a)
8. **Total kvantitet (ton netto)**: 2 400
9. **Antal partier**: 2 (A: 1 200 t; B: 1 200 t)
10. **Förpackning och märkning** (5) (6): Se EGT C 267, 13.9.1996, s. 1 (10.8 A, B+C2)
Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (IIIA.3)
Märkning på följande språk: engelska och koreanska
Ytterligare upplysningar: "FOR FREE DISTRIBUTION"
11. **Framskaffningsmetod**: Framskaffning av raffinerad rapsolja som är producerad inom gemenskapen. Framskaffning kan ej gälla produkt som är producerad och/eller paketerad enligt metoden för aktiv förädling.
12. **Leveransstadium**: Fritt utskeppningshamnen
13. **Utskeppningshamn**: —
14. **Lossningshamn angiven av mottagaren**: —
15. **Lossningshamn**: —
16. **Lagrets adress och eventuell lossningshamn**: —
17. **Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen**:
A: 24.11 – 14.12.1997; B: 22.12.1997 – 11.1.1998
18. **Sista dag för leverans**: —
19. **Förfarande för bestämmande av leveranskostnaderna**: Anbudsinfordran
20. **Sista dag för inlämnande av anbud**: 14.10.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
21. **Vid en eventuell andra anbudsinfordran**:
 - a) Sista dag för inlämnande av anbud: 28.10.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
 - b) Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen: A: 8 – 28.12.1997;
B: 5 – 25.1.1998
 - c) Sista dag för leverans: —
22. **Anbudssäkerhetens storlek**: 15 ecu/ton
23. **Leveranssäkerhetens storlek**: 10 % av anbudsbeloppet i ecu
24. **Adress för inlämnade av anbud och anbudssäkerheter** (7):
Bureau de l'aide alimentaire
Att. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel
telex 25670 AGREC B; fax (32 2) 296 70 03/296 70 04 (enbart)
25. **Exportbidrag som betalas ut på begäran av den anbudsgivare som tilldelats kontrakt** (8): —

PARTI C

1. **Aktion nr** (1): 1863/94
2. **Program**: 1994
3. **Mottagare** (2): Honduras
4. **Mottagarens representant**: Ministro de la Secretaría Técnica y de Cooperación Intern. (Setco) Dr. Guillermo Molico Chocano, Edificio Plaza Flores, Av. de la Paz, Tegucigalpa, Honduras. Tfn (504 37) 6616, fax 8587
5. **Bestämmelseort eller -land** (3): Honduras
6. **Produkt som skall framskaffas**: raffinerad solrosolja
7. **Varornas egenskaper och kvalitet** (4) (5): Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.1 b)
8. **Total kvantitet (ton netto)**: 80
9. **Antal partier**: 1
10. **Förpackning och märkning** (6): Se EGT C 267, 13.9.1996, s. 1 (10.4 A, B och C.2)
Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.3)
Märkning på följande språk: spanska
11. **Framskaffningsmetod**: av raffinerad solrosolja som är producerad inom gemenskapen. Framskaffning kan ej gälla produkt som är producerad och/eller paketerad enligt metoden för aktiv förädling.
12. **Leveransstadium**: Fritt bestämmelseorten.
13. **Utskeppningshamn**: —
14. **Lossningshamn angiven av mottagaren**: —
15. **Lossningshamn**: —
16. **Lagrets adress och eventuell lossningshamn**: Almacenes de Depósito SA (ALDESA) San Pedro Sula, Cortés, frente a UNITEC, HONDURAS CA
17. **Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen om kontraktet avser leverans till utskeppningshamnen**: 3 – 16.11.1997
18. **Sista dag för leverans**: 14.12.1997
19. **Förfarande för bestämmande av leveranskostnaderna**: Anbudsinfordran
20. **Sista dag för inlämnande av anbud**: 14.10.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
21. **Vid en eventuell andra anbudsinfordran**:
 - a) Sista dag för inlämnande av anbud: 28.10.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
 - b) Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen om kontraktet avser leverans till utskeppningshamnen: 17 – 30.11.1997
 - c) Sista dag för leverans: 28.12.1997
22. **Anbudssäkerhetens storlek**: 15 ecu/ton
23. **Leveranssäkerhetens storlek**: 10 % av anbudsbeloppet i ecu
24. **Adress för inlämnande av anbud och anbudssäkerheter** (7):

Bureau de l'aide alimentaire,
Att. Mr T. Vestergaard,
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46,
Rue de la Loi/Wetstraat 200,
B-1049 Bruxelles/Brussel
telex 25670 AGREC B; fax (32 2) 296 70 03 / 296 70 04 (enbart)
25. **Exportbidrag som betalas ut på begäran av den anbudsgivare som tilldelats kontrakt** (8): —

Noter:

- (¹) Aktionens nummer skall anges i all korrespondens.
- (²) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
- (³) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har överskridits för den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgifter om halterna cesium-134 och -137 samt halten jod-131.
- (⁴) Artikel 7.3 punkt g i förordning (EEG) nr 2200/87 är inte tillämplig.
- (⁵) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen. Sundhetscertifikat.
- (⁶) Trots punkt IIIA.3 c i EGT C 114 skall påskriften lyda: "Europeiska gemenskapen".
- (⁷) Märkningarna på koreanska skall göras enligt följande på baksidan av förpackningen.

European Community:

구주공동체

Rape seed oil:

유채씨 기름

For free distribution:

무상배급용

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1896/97

av den 29 september 1997

om ändring av förordning (EG) nr 1887/97 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas inom den gemensamma jordbrukspolitikens⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1887/97⁽⁵⁾ fastställs schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för äpplen med ursprung i vissa tredje länder.

Vid en granskning har det uppmärksammats att det i bilagan till denna förordning finns ett fel. Förordningen i fråga bör därför rättas.

I artikel 4.3 i förordning (EG) nr 3223/94 föreskrivs att, när det inte finns något schablonvärde vid import för en

produkt med ett visst givet ursprung, är det genomsnittet av de gällande schablonvärdena som skall tillämpas. Det finns därför anledning att räkna om genomsnittet om något av de schablonvärden som ligger till grund för detta ändras.

För att undvika att den berörda parten blir ofördelaktigt behandlad måste denne vid import begära att de ändrade schablonvärdena tillämpas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det schablonvärde vid import som skall tillämpas på äpplen med ursprung i vissa tredje länder och som anges i bilagan till förordning (EG) nr 1887/97, skall ersättas med de schablonvärden vid import som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 september 1997.

På begäran av den berörda parten skall artikel 1 gälla från och med den 27 till och med den 29 september 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 265, 27.9.1997, s. 79.

BILAGA

(ecu per 100 kg)

Förordning	KN-nummer	Tredjelandskod (*)	Schablonvärde vid import
(EG) nr 1887/97	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	052	72,0
		064	47,8
		388	99,6
		400	81,4
		528	64,8
		804	80,4
		999	74,3

(*) Landnomenklatur som fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT L 14, 19.1.1996, s. 6). Koden "999" avser "annat ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1897/97
av den 29 september 1997
om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av
vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1143/97⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr

1222/97⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1862/97⁽⁶⁾.

I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 september 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 165, 24.6.1997, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 173, 1.7.1997, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 264, 26.9.1997, s. 34.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 29 september 1997 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(ecu)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	23,57	4,51
1701 11 90 ⁽¹⁾	23,57	9,75
1701 12 10 ⁽¹⁾	23,57	4,32
1701 12 90 ⁽¹⁾	23,57	9,32
1701 91 00 ⁽²⁾	26,66	11,90
1701 99 10 ⁽²⁾	26,66	7,38
1701 99 90 ⁽²⁾	26,66	7,38
1702 90 99 ⁽¹⁾	0,27	0,38

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1898/97

av den 29 september 1997

om tillämpningsföreskrifter vad avser griskött för den ordning som fastställs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2698/93 och (EG) nr 1590/94

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3066/95 av den 22 december 1995 om införande av vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om autonom anpassning under en övergångsperiod av vissa jordbrukskoncessioner som föreskrivs i Europaavtalen i syfte att beakta det jordbruksavtal som ingåtts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna under Uruguayrundan⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1595/97⁽²⁾, särskilt artikel 8 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3290/94⁽⁴⁾, särskilt artikel 22 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3066/95 föreskrivs en autonom anpassning under en övergångsperiod av de jordbrukskoncessioner som föreskrivs i Europaavtalen mellan å ena sidan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater och å andra sidan Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien respektive Rumänien för perioden 1 januari 1996 fram till dess att tilläggsprotokollen träder i kraft. Dessa åtgärder har förlängts fram till och med den 31 december 1997 genom rådets förordning (EG) nr 2490/96⁽⁵⁾. På grund av den tid som förfarandet kräver kan inte tilläggsprotokollen till Europaavtalen, vars förhandlingar avslutats, träda i kraft den 1 juli 1997. Förordning (EG) nr 3066/95 har därför ändrats genom förordning (EG) nr 1595/97 för att göra det möjligt att i förväg börja tillämpa resultaten från förhandlingarna när det gäller jordbrukssektorn.

Samtidigt som de bestämmelser i interimsavtalen som är avsedda att garantera produktens ursprung hålls i åtanke bör förvaltningen av ordningen säkerställas genom

importlicenser. I detta syfte bör man särskilt fastställa bestämmelser för inlämnande av ansökningar och de uppgifter som skall anges i ansökningarna och licenserna genom undantag från artikel 8 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 av den 16 november 1988 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställselicenser för jordbruksprodukter⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1404/97⁽⁷⁾. Licenserna bör vidare utfärdas efter betänketid och vid behov bör en enhetlig procentsats för nedsättning tillämpas.

För att säkerställa effektiv förvaltning av ordningen bör säkerheten för importlicenserna inom ramen för nämnda ordning fastställas till 30 ecu per 100 kg. Med tanke på den inneboende risken för spekulation i ordningen inom grisköttssektorn bör aktörerna få tillträde till nämnda ordning endast om de uppfyller noggrant angivna villkor.

Importlicenser för vissa kategorier av produkter inom grisköttssektorn har redan tilldelats för perioden 1 juli–30 september 1997 genom kommissionens förordning (EG) nr 1461/97 av den 25 juli 1997 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juli 1997 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Polen, Ungern, Tjeckien och Slovakien kan godkännas⁽⁸⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1462/97 av den 25 juli 1997 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juli 1997 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen och Bulgarien och Rumänien kan godkännas⁽⁹⁾. De tillgängliga kvantiteterna bör således fastställas för perioden 1 oktober–31 december 1997 med hänsyn till beviljade kvantiteter och de kvoter som fastställts perioden 1 juli–31 december 1997.

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 2698/93⁽¹⁰⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 691/97⁽¹¹⁾, upprättas tillämpningsföreskrifter inom grisköttssektorn för den ordning som fastställs i interimsavtalen mellan

⁽¹⁾ EGT L 328, 30.12.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 216, 8.8.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽⁵⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 194, 23.7.1997, s. 5.

⁽⁸⁾ EGT L 199, 26.7.1997, s. 22.

⁽⁹⁾ EGT L 199, 26.7.1997, s. 24.

⁽¹⁰⁾ EGT L 245, 1.10.1993, s. 80.

⁽¹¹⁾ EGT L 102, 19.4.1997, s. 12.

gemenskapen och Polen, Ungern och före detta Tjeckoslovakien. Denna förordning ersätter nämnda förordning. Förordning (EEG) nr 2698/93 bör därför upphöra att gälla.

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1590/94⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 691/97, upprättas tillämpningsföreskrifter inom grisköttssektorn för den ordning som fastställs i interimsavtalen mellan gemenskapen å ena sidan och Bulgarien respektive Rumänien å andra sidan. Denna förordning ersätter nämnda förordning. Förordning (EG) nr 1590/94 bör därför upphöra att gälla.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För all import till gemenskapen inom ramen för den ordning som fastställs genom förordning (EG) nr 3066/95 av produkter i grupperna 1, 2, 3, 4, H1, H2, 5, 6, 7, 8, 9, 10/11, 12/13, 14, 15, 16 och 17 i bilaga I till denna förordning krävs att en importlicens uppvisas.

De produktkvantiteter som omfattas av nämnda ordning och satsen för nedsättning av tullavgiften enligt Gemensamma tulltaxan fastställs i bilaga I för varje grupp.

Artikel 2

De kvantiteter som avses i artikel 1 för varje period i bilaga I skall fördelas enligt följande:

- 25 % för perioden 1 juli–30 september.
- 25 % för perioden 1 oktober–31 december.
- 25 % för perioden 1 januari–31 mars.
- 25 % för perioden 1 april–30 juni.

Artikel 3

För de importlicenser som avses i artikel 1 gäller följande bestämmelser:

1. Den som ansöker om en importlicens skall vara en fysisk eller juridisk person som då ansökan lämnas in kan bevisa på ett för de behöriga myndigheterna i medlemsstaten tillfredsställande sätt att han åtminstone under de senaste tolv månaderna har varit verksam inom handeln med tredje land när det gäller griskött. Detaljhandelsföretag och restauranger som säljer dessa

produkter till slutkonsumenter skall dock inte omfattas av denna ordning.

2. En ansökan om licens får avse endast ett av de gruppnummer som anges i bilaga I till denna förordning. Den får avse flera produkter med olika KN-nummer och med ursprung i ett av de länder som avses i denna förordning. I sådana fall skall alla KN-nummer anges i fält 16 och deras beteckning i fält 15.

Licensansökan skall avse minst ett ton och högst 25 % av den kvantitet som är tillgänglig för den aktuella gruppen under den period som fastställs i artikel 2.

3. I fält 8 i licensansökningarna och licenserna skall ursprungslandet anges. Licenserna skall medföra en förpliktelse att importera från det angivna landet.

4. I fält 20 i licensansökningarna och licenserna skall något av följande anges:

- Reglamento (CE) n° 1898/97
- Forordning (EF) nr. 1898/97
- Verordnung (EG) Nr. 1898/97
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1898/97
- Regulation (EC) No 1898/97
- Règlement (CE) n° 1898/97
- Regolamento (CE) n. 1898/97
- Verordening (EG) nr. 1898/97
- Regulamento (CE) n° 1898/97
- Asetus (EY) N:o 1898/97
- Förordning (EG) nr 1898/97

5. I fält 24 i licenserna skall något av följande anges:

- Reducción del derecho de aduana en virtud del Reglamento (CE) n° 1898/97
- Nedsættelse af importafgiften jf. forordning (EF) nr. 1898/97
- Ermäßigung des Zollsatzes nach dem GZT gemäß Verordnung (EG) Nr. 1898/97
- Μείωση του δασμού όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1898/97
- Customs duty reduction as provided for in Regulation (EC) No 1898/97
- Réduction du droit de douane comme prévu au règlement (CE) n° 1898/97
- Riduzione del dazio doganale a norma del regolamento (CE) n. 1898/97
- Douanerecht verlaagd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1898/97
- Redução do direito aduaneiro conforme previsto no Regulamento (CE) n° 1898/97
- Tullialennus, josta on säädetty asetuksessa (EY) N:o 1898/97
- Nedsättning av tullavgiften enligt förordning (EG) nr 1898/97

⁽¹⁾ EGT L 167, 1.7.1994, s. 16.

Artikel 4

1. Licensansökningar får lämnas in endast under de tio första dagarna i varje period som anges i artikel 2.

2. En ansökan skall behandlas endast om den sökande skriftligt förklarat att han inte har lämnat in och förbinder sig att inte lämna in ytterligare ansökningar för produkter inom samma grupp för den aktuella perioden i den medlemsstat där ansökan inlämnas eller någon annan medlemsstat. Om en person lämnar in flera ansökningar för produkter i samma grupp, skall ingen av dem tas upp till behandling.

3. På den femte arbetsdagen efter det att ansökningstiden gått ut skall medlemsstaterna anmäla till kommissionen vilka ansökningar som inkommit för varje produkt inom de aktuella grupperna. En sådan anmälan skall innefatta en förteckning över sökande och vilka kvantiteter de ansökt om för varje grupp. Alla anmälningar, även anmälningar om att inga ansökningar lämnats in, skall göras via telex eller fax på angiven arbetsdag enligt förlagan i bilaga II om ingen ansökan lämnats in och enligt förlagorna i bilagorna II och III då ansökningar inkommit.

4. Kommissionen skall så snabbt som möjligt besluta om i vilken utsträckning ansökningar enligt artikel 3 kan godkännas.

Om de kvantiteter för vilka ansökningar inlämnats överstiger de tillgängliga, skall kommissionen fastställa en enhetlig procentsats enligt vilken de begärda kvantiteterna skall beviljas.

Om den sammanlagda kvantiteten för vilka ansökningar inlämnats är mindre än den kvantitet som finns tillgänglig, skall kommissionen beräkna den återstående kvantiteten och föra över den till påföljande period.

5. Licenserna skall utfärdas så snart som möjligt efter det att kommissionen fattat sitt beslut.

6. Utfärdade licenser skall gälla inom hela gemenskapen.

Artikel 5

I enlighet med artikel 21.2 i förordning (EEG) nr 3719/88 skall importlicenserna gälla i 150 dagar från det att de utfärdats.

Importlicenser som utfärdas enligt denna förordning får inte överlätas.

Artikel 6

För ansökningar om importlicenser som avser de produkter som anges i artikel 1 skall det ställas en säkerhet på 30 ecu per 100 kg.

Artikel 7

Bestämmelserna i förordning (EEG) 3719/88 skall gälla utan att det påverkar tillämpningen av denna förordning.

Trots vad som sägs i artikel 8.4 i nämnda förordning får dock den kvantitet som importerats enligt denna förordning inte överstiga den kvantitet som anges i fälten 17 och 18 i importlicenserna. Därför skall siffran 0 skrivas in i fält 19 i licensen.

Artikel 8

Produkterna skall övergå till fri omsättning vid uppvisandet av ett varucertifikat EUR 1 som utfärdas av det exporterande landet i enlighet med bestämmelserna i protokoll nr 4 till de Europaavtal som ingåtts med nämnda länder eller av en deklARATION som exportören avgivit i enlighet med bestämmelserna i nämnda protokoll.

Artikel 9

Medlemsstaterna och kommissionen skall nära samarbeta för att säkerställa att denna förordning iakttas.

Artikel 10

De kvantiteter som är tillgängliga för ansökningar mellan den 1 och 10 oktober 1997 anges i bilaga IV till denna förordning.

Artikel 11

Förordningarna (EEG) nr 2698/93 och (EG) nr 1590/94 skall upphöra att gälla.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

A. PRODUKTER MED URSPRUNG I UNGERN

(ton)

Löpnummer	Gruppnummer	KN-nummer	Tillämplig tullsats (% av satsen för MGN)	Årlig kvantitet			
				1.7.1997 – 30.6.1998	1.7.1998 – 30.6.1999	1.7.1999 – 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4705	1	1601 00 91 1601 00 99	20	7 700	8 050	8 400	8 750
09.4706	2	1602 49 15 1602 49 19 1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 1602 49 13 1602 49 30 1602 49 50	20	770	805	840	875
09.4704	3	0210 11 11 0210 12 11 0210 19 40 0210 19 51	20	1 760	1 840	1 920	2 000
09.4708	4	0203 11 10 0203 12 11 0203 12 19 0203 19 11 0203 19 13 0203 19 15 0203 19 55 (1) 0203 19 59 0203 21 10 0203 22 11 0203 22 19 0203 29 11 0203 29 13 0203 29 15 0203 29 55 (1) 0203 29 59	20	33 990	35 535	37 080	38 625
09.4727	H1	1501 00 19	164 ecu/t	2 400	2 400	2 400	2 400
09.4722	H2	1601 00 91	1 759 ecu/t	500	500	500	500

B. PRODUKTER MED URSPRUNG I POLEN

(ton)

Löpnummer	Gruppnummer	KN-nummer	Tillämplig tullsats (% av satsen för MGN)	Årlig kvantitet			
				1.7.1997 – 30.6.1998	1.7.1998 – 30.6.1999	1.7.1999 – 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4803	5	0210 11 11 0210 11 19 0210 11 31 0210 11 39 0210 12 11 0210 12 19 0210 19 10 0210 19 20 0210 19 30 0210 19 40 0210 19 51 0210 19 59 0210 19 60 0210 19 70 0210 19 81 0210 19 89	20	3 300	3 450	3 600	3 750

(ton)

Löp-nummer	Grupp-nummer	KN-nummer	Tillämplig tullsats (% av satsen för MGN)	Årlig kvantitet			
				1.7.1997 – 30.6.1998	1.7.1998 – 30.6.1999	1.7.1999 – 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4805	6	1601 00 91 1601 00 99	20	2 530	2 645	2 760	2 875
09.4806	7	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 1602 49 13 1602 49 15 1602 49 19 1602 49 30 1602 49 50	20	10 890	11 385	11 880	12 375
09.4820	8	0103 92 19	20	1 540	1 610	1 680	1 750
09.4809	9	0203 11 10 0203 12 11 0203 12 19 0203 19 11 0203 19 13 0203 19 15 0203 19 55 (1) 0203 19 59 0203 21 10 0203 22 11 0203 22 19 0203 29 11 0203 29 13 0203 29 15 0203 29 55 (1) 0203 29 59	20	11 220	11 730	12 240	12 750

C. PRODUKTER MED URSPRUNG I TJECKIEN

(ton)

Löp-nummer	Grupp-nummer	KN-nummer	Tillämplig tullsats (% av satsen för MGN)	Årlig kvantitet			
				1.7.1997 – 30.6.1998	1.7.1998 – 30.6.1999	1.7.1999 – 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4621	10/11	0103 92 19 0203 11 10 0203 12 11 0203 12 19 0203 19 11 0203 19 13 0203 19 15 0203 19 55 (1) 0203 19 59 0203 21 10 0203 22 11 0203 22 19 0203 29 11 0203 29 13 0203 29 15 0203 29 55 (1) 0203 29 59 1602 41 10 1602 42 10 1602 49	20	5 830	6 095	6 360	6 625

D. PRODUKTER MED URSPRUNG I SLOVAKIEN

(ton)

Löp-nummer	Grupp-nummer	KN-nummer	Tillämplig tullsats (% av satsen för MGN)	Årlig kvantitet			
				1.7.1997 – 30.6.1998	1.7.1998 – 30.6.1999	1.7.1999 – 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4621	12/13	0103 92 19 0203 11 10 0203 12 11 0203 12 19 0203 19 11 0203 19 13 0203 19 15 0203 19 55 (1) 0203 19 59 0203 21 10 0203 22 11 0203 22 19 0203 29 11 0203 29 13 0203 29 15 0203 29 55 (1) 0203 29 59 1602 41 10 1602 42 10 1602 49	20	2 530	2 645	2 760	2 875

E. PRODUKTER MED URSPRUNG I BULGARIEN

(ton)

Löp-nummer	Grupp-nummer	KN-nummer	Tillämplig tullsats (% av satsen för MGN)	Årlig kvantitet			
				1.7.1997 – 30.6.1998	1.7.1998 – 30.6.1999	1.7.1999 – 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4654	14	0203 11 10 0203 29 55 (1)	20	330	345	360	375

F. PRODUKTER MED URSPRUNG I RUMÄNIEN

(ton)

Löp-nummer	Grupp-nummer	KN-nummer	Tillämplig tullsats (% av satsen för MGN)	Årlig kvantitet			
				1.7.1997 – 30.6.1998	1.7.1998 – 30.6.1999	1.7.1999 – 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4751	15	1601 00 91 1601 00 99	20	990	1 035	1 080	1 125
09.4752	16	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 1602 49 13 1602 49 15 1602 49 19 1602 49 30 1602 49 50	20	1 870	1 955	2 040	2 125

(ton)

Löpnummer	Gruppnummer	KN-nummer	Tillämplig tullsats (% av satsen för MGN)	Årlig kvantitet			
				1.7.1997 – 30.6.1998	1.7.1998 – 30.6.1999	1.7.1999 – 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4756	17	0203 11 10 0203 12 11 0203 12 19 0203 19 11 0203 19 13 0203 19 15 0203 19 55 (*) 0203 19 59 0203 21 10 0203 22 11 0203 22 19 0203 29 11 0203 29 13 0203 29 15 0203 29 55 (*) 0203 29 59	20	13 750	14 375	15 000	15 625

(*) Med undantag av fläskfilé enbart.

BILAGA II

Tillämpning av förordning (EG) nr 1898/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

GD VI-D-3 Griskött

Ansökan om licenser för import till nedsatt tull	Datum	Period
--	-------	--------

Medlemsstat:

Avsändare:

Kontaktperson:

Telefon:

Fax:

Gruppnummer	Begärd kvantitet
1	
2	
3	
4	
H1	
H2	
5	
6	
7	
8	
9	
10/11	
12/13	
14	
15	
16	
17	

BILAGA III

Tillämpning av förordning (EG) nr 1898/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION		GD VI-D 3 Griskött	
Ansökan om licenser för import till nedsatt tull		Datum	Period
Medlemsstat			
Gruppnummer	KN-nummer	Sökande (namn och adress)	Begärd kvantitet (ton)
		Totalt i ton per gruppnummer	

BILAGA IV

Gruppnummer	Tillgänglig kvantitet (ton)
1	2 413,5
2	267,7
3	841
4	10 585,3
H 1	1 200
H 2	250
5	1 650
6	1 125,3
7	5 170
8	770
9	5 610
10/11	320
12/13	1 265
14	165
15	490
16	904,3
17	6 875

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1899/97

av den 29 september 1997

om tillämpningsföreskrifter vad avser fjäderfäkött och ägg för den ordning som fastställs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2699/93 och (EG) nr 1559/94

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3066/95 av den 22 december 1995 om införande av vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om autonom anpassning under en övergångsperiod av vissa jordbrukskoncessioner som föreskrivs i Europaavtalen i syfte att beakta det jordbruksavtal som ingåtts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna under Uruguayrundan⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1595/97⁽²⁾,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1516/96⁽⁴⁾, särskilt artikel 22 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött⁽⁵⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95⁽⁶⁾, särskilt artikel 22 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2783/75 av den 29 oktober 1975 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin⁽⁷⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95, särskilt artiklarna 2.1, 4.1 och 10 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3066/95 fastställs för en övergångsperiod en autonom anpassning av de jordbrukskoncessioner som avses i Europaavtalen mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater å ena sidan och Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien respektive

Rumänien å andra sidan, för perioden från och med 1 januari 1996 fram till dess att tilläggsprotokollen träder i kraft. Dessa åtgärder har förlängts till och med den 31 december 1997 genom rådets förordning (EG) nr 2490/96⁽⁸⁾. På grund av den tid som förfarandet kräver kan inte tilläggsprotokollen till Europaavtalen, vars förhandlingar avslutats, träda i kraft den 1 juli 1997. Förordning (EG) nr 3066/95 har därför ändrats genom förordning (EG) nr 1595/97 för att göra det möjligt att i förväg börja tillämpa resultaten från förhandlingarna när det gäller jordbrukssektorn.

Samtidigt som de avtalsbestämmelser som är avsedda att garantera produktens ursprung hålls i åtanke bör förvaltningen av ordningen säkerställas genom importlicenser. I detta syfte bör man särskilt fastställa bestämmelser för inlämnande av ansökningar och de uppgifter som skall anges i ansökningarna och licenserna, genom undantag från artikel 8 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 av den 16 november 1988 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställselicenser för jordbruksprodukter⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1407/97⁽¹⁰⁾. Licenserna bör vidare utfärdas efter en betänketid och vid behov bör en enhetlig procentsats för nedsättning tillämpas.

I avtalen fastställs en nedsättning av tullavgiften vid import av vissa produkter inom sektorerna för ägg och fjäderfäkött inom ramen för vissa kvantiteter. För att säkerställa att importen blir regelbunden bör denna kvantitet fördelas över olika perioder av året.

För att minska risken för bedrägerier bör det genomföras kontroller av att de sökande uppfyller ansökningskriterierna i den medlemsstat där importören är etablerad eller har sitt huvudkontor.

För att säkerställa effektiv förvaltning av ordningen bör säkerheten för importlicenserna inom ramen för nämnda ordning fastställas till 20 ecu per 100 kg. Med tanke på den inneboende risken för spekulation i ordningen inom

⁽¹⁾ EGT L 328, 30.12.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 216, 8.8.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽⁴⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽⁵⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁶⁾ EGT L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁷⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁸⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 13.

⁽⁹⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT L 194, 23.7.1997, s. 5.

sektorerna för ägg och fjäderfäkött bör aktörerna få tillträde till nämnda ordning endast om de uppfyller noggrant angivna villkor.

Importlicenser för vissa kategorier av produkter inom sektorerna för ägg och fjäderfäkött har redan tilldelats för perioden 1 juli–30 september 1997 genom kommissionens förordning (EG) nr 1522/97 av den 30 juli 1997 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa ägg- och fjäderfäköttprodukter som ges in under juli 1997 i enlighet med det förfarande som föreskrivs i interimsavtalen mellan gemenskapen och Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Rumänien och Bulgarien kan godtas⁽¹⁾. De tillgängliga kvantiteterna bör således fastställas för perioden 1 oktober–31 december 1997 med hänsyn till beviljade kvantiteter och de kvoter som fastställts för perioden 1 juli–31 december 1997.

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 2699/93⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1514/97⁽³⁾, upprättas tillämpningsföreskrifter inom sektorerna för fjäderfäkött och ägg för den ordning som fastställs i interimsavtalen mellan gemenskapen och Polen, Ungern och före detta Tjeckoslovakien. Denna förordning ersätter nämnda Förordning. Förordning (EEG) nr 2699/93 bör därför upphöra att gälla.

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1559/94⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1514/97, upprättas tillämpningsföreskrifter inom sektorerna för fjäderfäkött och ägg för den ordning som fastställs i interimsavtalen mellan gemenskapen å ena sidan och Bulgarien respektive Rumänien å andra sidan. Denna förordning ersätter nämnda förordning. Förordning (EG) nr 1559/94 bör därför upphöra att gälla.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För all import till gemenskapen inom ramen för den ordning som fastställs genom förordning (EG) nr 3066/95

⁽¹⁾ EGT L 204, 31.7.1997, s. 33.

⁽²⁾ EGT L 245, 1.10.1993, s. 88.

⁽³⁾ EGT L 204, 31.7.1997, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 166, 1.7.1994, s. 62.

av produkter som anges i bilaga I till denna förordning krävs att en importlicens uppvisas.

De produktkvantiteter som omfattas av nämnda ordning och satsen för nedsättning av tullavgiften enligt Gemensamma tulltaxan fastställs i bilaga I för varje grupp.

Artikel 2

De kvantiteter som avses i artikel 1 för varje period i bilaga I skall fördelas enligt följande:

När det gäller de produkter som avses i grupperna 1, 12, 19 och 28:

- 35 % för perioden 1 juli–30 september,
- 35 % för perioden 1 oktober–31 december,
- 15 % för perioden 1 januari–31 mars,
- 15 % för perioden 1 april–30 juni.

När det gäller de produkter som avses i grupperna 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 43, 44 och 45:

- 25 % för perioden 1 juli–30 september,
- 25 % för perioden 1 oktober–31 december,
- 25 % för perioden 1 januari–31 mars,
- 25 % för perioden 1 april–30 juni.

Artikel 3

För de importlicenser som avses i artikel 1 gäller följande bestämmelser:

1. Den som ansöker om en importlicens skall vara en fysisk eller juridisk person som då ansökan lämnas in kan bevisa på ett för de behöriga myndigheterna i medlemsstaten tillfredsställande sätt att han har importerat eller exporterat minst 50 ton (produktvikt) när det gäller produkter som omfattas av förordning (EEG) nr 2777/75 och fem ton (motsvarande ägg med skal) när det gäller produkter som omfattas av förordningarna (EEG) nr 2771/75 och (EEG) nr 2783/75 under vart och ett av de två kalenderår som närmast föregår det år då licensansökningarna inlämnas. Detaljhandelsföretag och restauranger som säljer dessa produkter till slutkonsumenter skall dock inte omfattas av denna ordning.

2. En ansökan om licens får avse endast ett av de gruppnummer som anges i bilaga I till denna förordning. Den får avse flera produkter med olika KN-nummer och med ursprung i ett av de länder som avses i denna förordning. I sådana fall skall alla KN-nummer anges i fält 16 och deras beteckning anges i fält 15. Licensansökan skall avse minst ett ton och högst 10 % av den kvantitet som är tillgänglig för den aktuella gruppen under de respektive tremånadersperioder som fastställs i artikel 2.

3. I fält 8 i licensansökningarna och licenserna skall ursprungslandet anges. Licenserna skall medföra en förpliktelse att importera från det angivna landet.

4. I fält 20 i licensansökningarna och licenserna skall något av följande anges:

- Reglamento (CE) n° 1899/97
- Forordning (EF) nr. 1899/97
- Verordning (EG) Nr. 1899/97
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1899/97
- Regulation (EC) No 1899/97
- Règlement (CE) n° 1899/97
- Regolamento (CE) n. 1899/97
- Verordening (EG) nr. 1899/97
- Regulamento (CE) n° 1899/97
- Asetus (EY) N:o 1899/97
- Förordning (EG) nr 1899/97.

5. I fält 24 i licenserna skall något av följande anges:

- Reducción del derecho de aduana en virtud del Reglamento (CE) n° 1899/97
- Nedsættelse af importafgiften jf. forordning (EF) nr. 1899/97
- Ermäßigung des Zollsatzes nach dem GZT gemäß Verordnung (EG) Nr. 1899/97
- Μείωση του τελωνειακού δασμού όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1899/97
- Customs duty reduction as provided for in Regulation (EC) No 1899/97
- Réduction du droit de douane comme prévu au règlement (CE) n° 1899/97
- Riduzione del dazio doganale a norma del regolamento (CE) n. 1899/97
- Douanerecht verlaagd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1899/97
- Redução do direito aduaneiro conforme previsto no Regulamento (CE) n° 1899/97
- Tullialennus, josta on säädetty asetuksessa (EY) N:o 1899/97

— Nedsättning av tullavgiften enligt förordning (EG) nr 1899/97.

Artikel 4

1. Licensansökningar får endast lämnas in under de tio första dagarna i varje period som anges i artikel 2.

2. Licensansökan skall lämnas in till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den sökande är etablerad eller har sitt huvudkontor. En ansökan skall endast behandlas om den sökande skriftligt förklarat att han inte har lämnat in och förbinder sig att inte lämna in ytterligare ansökningar för produkter inom samma grupp för den aktuella perioden.

3. Om en person lämnar in flera ansökningar för produkter i samma grupp, skall ingen av dem tas upp till behandling.

4. På den femte arbetsdagen efter det att ansökningstiden gått ut skall medlemsstaterna anmäla till kommissionen vilka ansökningar som inkommit för varje produkt inom de aktuella grupperna. En sådan anmälan skall innefatta en förteckning över sökande och vilka kvantiteter de ansökt om för varje grupp. Alla anmälningar, även om att inga ansökningar lämnats in, skall göras via telex eller fax på angiven arbetsdag, enligt förlagan i bilaga II om ingen ansökan lämnats in och enligt förlagorna i bilagorna II och III då ansökningar inkommit.

5. Kommissionen skall så snabbt som möjligt besluta om vilka kvantiteter som får tilldelas för ansökningar enligt artikel 3. Om de kvantiteter för vilka ansökningar inlämnats överstiger de tillgängliga, skall kommissionen fastställa en enhetlig procentsats enligt vilken de begärda kvantiteterna skall beviljas.

Om den sammanlagda kvantiteten för vilka ansökningar inlämnats är mindre än den kvantitet som finns tillgänglig, skall kommissionen beräkna den återstående kvantiteten och föra över den till påföljande period.

6. Licenserna skall utfärdas så snart som möjligt efter det att kommissionen fattat sitt beslut.

7. Utfärdade licenser skall gälla inom hela gemenskapen.

Artikel 5

I enlighet med artikel 21.2 i förordning (EEG) nr 3719/88 skall importlicenserna gälla i 150 dagar från det att de utfärdats.

Importlicenser som utfärdas enligt denna förordning får inte överlåtas.

Artikel 6

För ansökningar om importlicenser som avser de produkter som anges i artikel 1 skall det ställas en säkerhet på 20 ecu per 100 kg.

Artikel 7

Bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3719/88 skall gälla utan att det påverkar tillämpningen av denna förordning.

Trots vad som sägs i artikel 8.4 i nämnda förordning får dock den kvantitet som importeras enligt denna förordning inte överstiga vad som anges i fälten 17 och 18 i importlicenserna. Därför skall siffran 0 skrivas in i fält 19 i licensen.

Artikel 8

Produkterna skall övergå till fri omsättning vid uppvisandet av ett varucertifikat EUR 1 som utfärdas av det exporterande landet i enlighet med bestämmelserna i

protokoll nr 4 till de Europaavtal som ingåtts med nämnda länder eller av en deklaration som exportören avgivit i enlighet med bestämmelserna i nämnda protokoll.

Artikel 9

De kvantiteter som är tillgängliga för ansökningar mellan 1 och 10 oktober 1997 anges i bilaga IV i denna förordning.

Artikel 10

Förordningarna (EEG) nr 2699/93 och (EG) nr 1559/94 skall upphöra att gälla.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

A. PRODUKTER MED URSPRUNG I UNGERN

Tillämplig tullsats: 20 % av tullsatsen för MGN

(ton)

Löpnnummer	Gruppnummer	KN-nummer	Årlig kvantitet			
			1.7.1997– 30.6.1998	1.7.1998– 30.6.1999	1.7.1999– 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4701	1	0207 32 11 0207 32 15 0207 32 19 0207 33 11 0207 33 19	10 450	10 925	11 400	11 875
09.4702	2	ex 0207 35 15 ex 0207 36 15 ex 0207 35 53 ex 0207 36 53 ex 0207 35 63 ex 0207 36 63	1 430	1 495	1 560	1 625
09.4709	4	0207 11 30 0207 11 90 0207 12 10 0207 12 90 0207 13 50 0207 14 50 0207 13 60 0207 14 60	23 650	24 725	25 800	26 875
09.4712	7	0207 13 10 0207 14 10	9 240	9 660	10 080	10 500
09.4713	8	0207 26 50 0207 27 50	2 310	2 415	2 520	2 625
09.4714	9	0207 26 10 0207 27 10	5 280	5 520	5 760	6 000
09.4716	10	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	2 310	2 415	2 520	2 625
09.4717	11	0407 91 80	550	575	600	625
09.4734	44	1602 31	1 210	1 265	1 320	1 375
09.4735	45	1602 39	1 980	2 070	2 160	2 250

B. PRODUKTER MED URSPRUNG I POLEN

Tillämplig tullsats: 20 % av tullsatsen för MGN

(ton)

Löpnnummer	Gruppnummer	KN-nummer	Årlig kvantitet			
			1.7.1997– 30.6.1998	1.7.1998– 30.6.1999	1.7.1999– 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4801	12	0207 32 11 0207 32 15 0207 32 19 0207 33 11 0207 33 19 ex 0207 35 15 ex 0207 36 15 ex 0207 35 53 ex 0207 36 53 ex 0207 35 63 ex 0207 36 63	1 650	1 725	1 800	1 875

(ton)

Löpnnummer	Gruppnummer	KN-nummer	Årlig kvantitet			
			1.7.1997– 30.6.1998	1.7.1998– 30.6.1999	1.7.1999– 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4810	14	0105 92 00 0105 93 00 0207 11 10 0207 11 30 0207 11 90 0207 12 10 0207 12 90	3 850	4 025	4 200	4 375
09.4811	15	0207 13 10 0207 13 20 0207 13 30 0207 13 40 0207 13 50 0207 13 60 0207 13 99 0207 14 10 0207 14 20 0207 14 30 0207 14 40 0207 14 50 0207 14 60 0207 14 70 0207 14 99	5 390	5 635	5 880	6 125
09.4812	16	0105 99 30 0207 24 10 0207 24 90 0207 25 10 0207 25 90 0207 26 10 0207 26 20 0207 26 30 0207 26 40 0207 26 50 0207 26 60 0207 26 70 0207 26 80 0207 26 99 0207 27 10 0207 27 20 0207 27 30 0207 27 40 0207 27 50 0207 27 60 0207 27 70 0207 27 80	1 540	1 610	1 680	1 750
09.4816	17	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	1 650	1 725	1 800	1 875
09.4825	18	0408 91 80 0408 99 80 (1)	330	345	360	375

C. PRODUKTER MED URSPRUNG I TJECKIEN

Tillämplig tullsats: 20 % av tullsatsen för MGN

(ton)

Löpnummer	Gruppnummer	KN-nummer	Årlig kvantitet			
			1.7.1997– 30.6.1998	1.7.1998– 30.6.1999	1.7.1999– 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4601	19	0207 32 11 0207 32 15 0207 32 19 0207 33 11 0207 33 19 ex 0207 35 15 ex 0207 36 15 ex 0207 35 53 ex 0207 36 53 ex 0207 35 63 ex 0207 36 63	550	575	600	625
09.4622	21	0207 11 0207 12 0207 13 50 0207 13 60 0207 14 50 0207 14 60	2 860	2 990	3 120	3 250
09.4609	23	0207 13 10 0207 14 10	2 530	2 645	2 760	2 875
09.4610	24	0207 25 10 0207 25 90 0207 26 10 0207 26 50 0207 27 10 0207 27 50	440	460	480	500
09.4614	25	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	5 830	6 095	6 360	6 625
09.4615	26	0408 11 80 (²) 0408 19 81 0408 19 89	330	345	360	375
09.4616	27	0408 91 80 0408 99 80 (³)	2 420	2 530	2 640	2 750

D. PRODUKTER MED URSPRUNG I SLOVAKIEN

Tillämplig tullsats: 20 % av tullsatsen för MGN

(ton)

Löpnummer	Gruppnummer	KN-nummer	Årlig kvantitet			
			1.7.1997– 30.6.1998	1.7.1998– 30.6.1999	1.7.1999– 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4601	28	0207 32 11 0207 32 15 0207 32 19 0207 33 11 0207 33 19 ex 0207 35 15 ex 0207 36 15 ex 0207 35 53 ex 0207 36 53 ex 0207 35 63 ex 0207 36 63	330	345	360	375

(ton)

Löpnummer	Gruppnummer	KN-nummer	Årlig kvantitet			
			1.7.1997 – 30.6.1998	1.7.1998 – 30.6.1999	1.7.1999 – 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4622	30	0207 11 0207 12 0207 13 50 0207 13 60 0207 14 50 0207 14 60	1 980	2 070	2 160	2 250
09.4609	32	0207 13 10 0207 14 10	770	805	840	875
09.4610	33	0207 25 0207 26 10 0207 26 50 0207 27 10 0207 27 50	550	575	600	625
09.4614	34	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	2 750	2 875	3 000	3 125
09.4615	35	0408 11 80 (?) 0408 19 81 0408 19 89	220	230	240	250
09.4616	36	0408 91 80 0408 99 80 (?)	1 100	1 150	1 200	1 250

E. PRODUKTER MED URSPRUNG I BULGARIEN

Tillämplig tullsats: 20 % av tullsatsen för MGN

(ton)

Löpnummer	Gruppnummer	KN-nummer	Årlig kvantitet			
			1.7.1997 – 30.6.1998	1.7.1998 – 30.6.1999	1.7.1999 – 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4650	37	0207 32 11 0207 32 15 0207 32 19 0207 33 11 0207 33 19 ex 0207 35 15 ex 0207 36 15 ex 0207 35 53 ex 0207 36 53 ex 0207 35 63 ex 0207 36 63	550	575	600	625
09.4659	38	0207 32 51 0207 32 59 0207 33 51 0207 33 59 0207 35 11 0207 35 23 0207 35 51 0207 35 61 0207 36 11 0207 36 23 0207 36 51 0207 36 61 ex 0207 35 31 ex 0207 36 31 ex 0207 35 41 ex 0207 36 41 ex 0207 35 71 ex 0207 36 71 ex 0207 35 99 ex 0207 36 90	550	575	600	625

(ton)

Löpnummer	Gruppnummer	KN-nummer	Årlig kvantitet			
			1.7.1997 – 30.6.1998	1.7.1998 – 30.6.1999	1.7.1999 – 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4655	39	0207 12 10 0207 12 90	1 760	1 840	1 920	2 000
09.4656	40	0408 91 80 0408 99 80	660	690	720	750

F. PRODUKTER MED URSPRUNG I RUMÄNIEN

Tillämplig tullsats: 20 % av tullsatsen för MGN

(ton)

Löpnummer	Gruppnummer	KN-nummer	Årlig kvantitet			
			1.7.1997 – 30.6.1998	1.7.1998 – 30.6.1999	1.7.1999 – 30.6.2000	från och med 1.7.2000
09.4757	43	0207 11 90 0207 12 90 0207 14 60 0207 14 70 0207 14 99	1 100	1 150	1 200	1 250

(1) Motsvarande torkat helägg (1 kg flytande ägg = 0,26 kg torkat helägg).

(2) Motsvarande flytande äggula (1 kg torkad äggula = 2,12 kg flytande äggula).

(3) Motsvarande flytande helägg (1 kg torkat helägg = 3,9 kg flytande helägg).

BILAGA II

Tillämpning av förordning (EG) nr 1899/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION GD VI/D/3 — Ägg och fjäderfäkött

Ansökan om licenser för import till nedsatt tull	Datum	Period
--	-------	--------

Medlemsstat:

Avsändare:

Kontaktperson:

Telefon:

Fax:

Gruppnummer	Begärd kvantitet
1	
2	
4	
7	
8	
9	
10	
11	
44	
45	
12	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
21	
23	
24	
25	
26	
27	
28	
30	
32	
33	
34	
35	
36	
37	
38	
39	
40	
43	

BILAGA IV

(ton)

Gruppennummer	Tillgänglig kvantitet
1	4 053,00
2	412,50
4	7 406,00
7	2 520,00
8	642,50
9	2 127,50
10	836,86
11	275,00
44	605,00
45	990,00
12	1 019,60
14	1 925,00
15	1 470,00
16	614,60
17	788,75
18	165,00
19	239,75
21	1 035,38
23	1 065,00
24	157,50
25	2 915,00
26	165,00
27	1 210,00
28	231,00
30	990,00
32	365,00
33	275,00
34	1 375,00
35	110,00
36	550,00
37	231,25
38	171,64
39	880,00
40	330,00
43	310,31

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1900/97

av den 29 september 1997

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitikerna⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 september 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 29 september 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0709 90 79	052	72,0
	999	72,0
0805 30 30	388	55,4
	524	54,3
	528	54,1
	999	54,6
	0806 10 40	052
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	064	45,1
	400	202,4
	999	113,2
	052	72,0
	064	46,7
	388	112,2
	400	56,7
	404	81,2
	528	59,8
	800	140,4
	804	80,4
0808 20 57	999	81,2
	052	98,3
	064	87,1
	400	77,2
0809 30 41, 0809 30 49	999	87,5
	052	162,9
	400	138,4
	624	191,7
0809 40 30	999	164,3
	052	42,9
	060	54,3
	064	81,3
	066	53,6
	068	30,4
	400	107,9
	624	144,5
999	73,6	

(¹) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT L 14, 19.1.1996, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 26 september 1997

om godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena rörande import av odlad atlantlax med ursprung i Norge

(97/634/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2331/96⁽²⁾, särskilt artikel 8.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3284/94 av den 22 december 1994 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽³⁾, särskilt artikel 10.1 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

- (1) Den 31 augusti 1996 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁴⁾ att ett antisubventionsförfarande skulle inledas rörande import av odlad atlantlax med ursprung i Norge.
- (2) Den 31 augusti 1996 meddelade kommissionen genom ett annat tillkännagivande i *Europeiska*

gemenskapernas officiella tidning⁽⁵⁾ att ett antidumpningsförfarande skulle inledas rörande import av odlad atlantlax med ursprung i Norge.

- (3) Båda de ovannämnda förfarandena inleddes till följd av klagomål som ingivits i juli 1996 av Scottish Salmon Growers' Association Ltd. och Shetland Salmon Farmers' Association för sina medlemmar, vilka står för en betydande del av gemenskapens totala produktion av odlad atlantlax. Klagomålen innehöll tillräcklig bevisning om skadlig dumpning och subventionering av den berörda importen för att det skulle vara berättigat att inleda antidumpnings- och antisubventionsförfaranden.
- (4) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter den ansåg nödvändiga för sina slutgiltiga avgöranden. Under loppet av denna undersökning fastställdes att slutgiltiga antidumpnings- och utjämningsåtgärder borde vidtas för att undanröja de skadliga verkningarna av dumpning och subventionering. Avgörandena och slutsatserna beträffande alla aspekter av undersökningarna framgår av rådets förordningar (EG) nr 1890/97⁽⁶⁾ och (EG) nr 1891/97⁽⁷⁾.
- (5) Efter att ha underrättats om kommissionens avgöranden gjorde Norge och de norska exportörer som avses i artikel 1 i detta beslut åtaganden i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr 3284/94. De norska exportörerna gjorde också sina åtaganden i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 384/96.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 317, 6.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT C 253, 31.8.1996, s. 20.

⁽⁵⁾ EGT C 253, 31.8.1996, s. 18.

⁽⁶⁾ Se sida 1 i denna tidning.

⁽⁷⁾ Se sida 19 i denna tidning.

- (6) Dessa åtaganden innebär bl.a. att de norska exportörerna har erbjudit sig att inte sälja den produkt som är föremål för undersökning till sin första icke närstående kund i gemenskapen under ett visst minimipris. Norge har för sin del samtyckt till att vidta ett antal åtgärder som kommer att bidra till att undanröja subventioneringens skadliga verkningar. Både Norge och de berörda norska exportörerna har samtyckt till att uppfylla sina åtaganden från och med den 1 juli 1997.
- (7) Kommissionen anser att den kombinerade effekten av de ovan nämnda åtagandena kommer att vara tillräcklig för att undanröja de skadliga verkningarna av dumpning och subventionering.
- (8) Mot bakgrund av att Norge har erbjudit sig att samarbeta med kommissionen när det gäller att övervaka utvecklingen av den norska exporten av odlad atlantlax till gemenskapen och att de exportörer som gjort åtaganden har samtyckt till att förse kommissionen med regelbundna och detaljerade uppgifter om sin export till gemenskapen, dras dessutom slutsatsen att kommissionen effektivt kan övervaka att åtagandena uppfylls på ett korrekt sätt.
- (9) Under dessa förhållanden anses de åtaganden som gjorts av Norge och de norska exportörer som avses nedan vara godtagbara, och undersökningarna kan därför avslutas i fråga om dessa parter.
- (10) Samtliga berörda exportörer och nästående importörer underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka en rekommendation avsågs att utfärdas om att undersökningarna avseende de parter vilkas åtaganden hade godtagits skulle avslutas utan införande av åtgärder, och dessa parter har givits möjlighet att lämna synpunkter på alla aspekter av undersökningarna. Om kommissionen har anledning att tro att ett åtagande överträds kan följaktligen en preliminär antidumpningstull och en preliminär utjämningsstull införas i enlighet med artikel 8.10 i förordning (EG) nr 384/96 respektive artikel 10.10 i förordning (EG) nr 3284/94. En slutgiltig antidumpningstull och en slutgiltig utjämningsstull kommer att införas om villkoren i artikel 8.9 i förordning (EG) nr 384/96 respektive artikel 10.9 i förordning (EG) nr 3284/94 uppfylls.
- (11) Samråd ägde rum med rådgivande kommittén, och inga invändningar restes mot godtagandet av de åtaganden som gjorts.
- (12) Efter att ha underrättats om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att godta åtagandena, uttryckte gemenskapsindustrin, mot bakgrund av tidigare erfarenheter av minimipriser, oro över att dessa åtaganden inte på ett effektivt sätt skulle avhjälpa den skada den vållades.
- (13) Det bör påpekas att dessa åtaganden innehåller stränga bestämmelser om övervakning och att de dessutom, till skillnad från de minimipriser som tidigare införts, kommer att stödjas med resttullar som kan införas vid överträdelser. Kommissionen anser därför att dessa åtgärder är tillräckliga för att avhjälpa de skadliga verkningarna av dumpning och subventionering.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De åtaganden som gjorts av Norge och av de norska exportörer som anges i bilaga I till detta beslut i samband med antisubventionsförfarandet rörande import till gemenskapen av odlad atlantlax med ursprung i Norge skall godtas.

De åtaganden som gjorts av de norska exportörer som anges i bilaga I till detta beslut i samband med antidumpningsförfarandet rörande import till gemenskapen av odlad atlantlax med ursprung i Norge skall godtas.

Artikel 2

Undersökningarna i samband med de antidumpnings- och antisubventionsförfaranden som avses i artikel 1 skall avslutas i fråga om de parter som anges i den artikeln.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 26 september 1997.

På kommissionens vägnar

Hans VAN DEN BROEK

Ledamot av kommissionen

BILAGA

	Företag	Taric-nummer		Företag	Taric-nummer
1.	A. Øvreskotnes A/S	8095	57.	Gjendemsjø Fisk A/S	8299
2.	A.B.A. A/S	8096	58.	Grieg Seafood A/S	8300
3.	Agnefest Seafood	8325	59.	Gunnar Klo A/S	8301
4.	Alamar A/S	8097	60.	Haafa fisk A/S	8302
5.	Alsvåg Fiskeprodukter A/S	8098	61.	Hallvard Leroy A/S	8303
6.	Altafjord Oppdrett A/S	8099	62.	Herøy Filetfabrikk A/S	8304
7.	Aqua Export A/S	8100	63.	Herøy Lakseoppdrett AL	8305
8.	Aqua Partner A/S	8101	64.	Hirsholm Norge A/S	8306
9.	Aqua Supply A/S	8107	65.	Hitramat & Delikatesse A/S	8154
10.	Aquatrade A/S	8108	66.	Hydro Seafood Sales A/S	8159
11.	Arctic Group International A/S	8109	67.	Hydrotech-gruppen A/S	8161
12.	Arctic Product A/S	8110	68.	Icelandic Freezing Plants Norway A/S	8165
13.	Arctic Superior A/S	8111	69.	Imperial Salmon Co. A/S	8171
14.	Arne Mathisen A/S	8112	70.	Incofood A/S	8172
15.	A/S Aalesundfisk	8113	71.	Inter Road A/S	8173
16.	A/S Austevoll Fiskeindustri	8114	72.	Inter Sea A/S	8174
17.	A/S Keco	8115	73.	J. Meinert A/S	8175
18.	A/S Møre Codfish Company	8116	74.	Jan og Einar Martinussen A/S	8176
19.	A/S Nortraders Ltd	8117	75.	Janas A/S	8177
20.	A/S Refsnes Fiskeindustri	8118	76.	Joh. H. Pettersen A/S	8178
21.	A/S West Fish Sales Ltd	8119	77.	Johan J. Helland A/S	8179
22.	Astor A/S	8120	78.	Karl Storm Andersen Eft A/S	8180
23.	Atlantic King Stranda A/S	8121	79.	Karsten J. Ellingsen A/S	8181
24.	Atlantic Seafood A/S	8122	80.	Kr. Kleiven & Co. A/S	8182
25.	Atlantis A/S	8123	81.	Kurt F. Løseth & Co. A/S	8183
26.	Borkowski & Røsnes A/S	8124	82.	Labeyrie Norge A/S	8184
27.	Brødrene Aasjord A/S	8125	83.	Lafjord Group A/S	8185
28.	Brødrene Eilertsen A/S	8126	84.	Langfjord Laks A/S	8186
29.	Brødrene Karlsen A/S	8127	85.	Leica Fiskeprodukter	8187
30.	Brødrene Remø A/S	8128	86.	Leonhard Products A/S	8423
31.	Christiansen Partner A/S	8129	87.	Lofoten Seafood Export A/S	8188
32.	Clipper Seafood A/S	8130	88.	Lorentz A. Lossius A/S	8189
33.	Coast Seafood A/S	8131	89.	Ma-vo Norge A/S	8190
34.	Companhia do Bacalhau Lda A/S	8132	90.	Marex A/S	8326
35.	Dåfjord Laks A/S	8133	91.	Marinco A/S	8191
36.	Delfa Norge A/S	8134	92.	Marine Seafood A/S	8196
37.	DM Direkte Markedsføringsbyrå	8135	93.	Marstein Seafood A/S	8197
38.	DNHS Fishing Company A/S	8399	94.	Master Seafood A/S	8198
39.	Domstein Salmon A/S	8136	95.	Melands Røkeri Eftf. A/S	8199
40.	E. Slorer Jacobsen & Co. A/S	8137	96.	Memo Food A/S	8200
41.	Ecco Fisk & Delikatesse	8138	97.	Midtco A/S	8201
42.	Edvard Johnsen A/S	8139	98.	Misundfisk A/S	8202
43.	Eurolaks A/S	8140	99.	Myre Sjømat A/S	8203
44.	Euronor A/S	8141	100.	Naco Trading A/S	8206
45.	Fader Martin A/S	8142	101.	Namdal Salmon A/S	8207
46.	Fiskeforsyningen A/S	8143	102.	Nature Sea-lect Ltd	8208
47.	Fjord Aqua Group A/S	8144	103.	Neptun Stavanger A/S	8209
48.	Fjord Trading Ltd A/S	8145	104.	Nergård A/S	8210
49.	Fonn Egersund A/S	8146	105.	Nils Williksen A/S	8211
50.	Fossen A/S	8147	106.	Niscan Corporation	8212
51.	Fresh Atlantic A/S	8148	107.	Nisja Trading A/S	8213
52.	Fresh Marine Company A/S	8149	108.	Nor-Food A/S	8214
53.	Fryseriet A/S	8150	109.	Nor-Trade International	8215
54.	Frøya Fiskeindustri A/S	8151	110.	Nordhav A/S	8216
55.	Gigante Fiskekroken A/S	8152	111.	Nordic Group A/SA	8217
56.	Gje-vi A/S	8153	112.	Nordreisa Laks A/S	8218

	Företag	Taric-nummer		Företag	Taric-nummer
113.	Norexport A/S	8223	152.	Scan-Mar A/S	8263
114.	Norfi Produkter A/S	8227	153.	Scanfood A/S	8264
115.	Norfood Group A/S	8228	154.	Sea Eagle Group A/S	8265
116.	Norfra Eksport A/S	8229	155.	Sea Star International A/S	8266
117.	NorMan Trading Ltd A/S	8230	156.	Sea-Bell A/S	8267
118.	Nornir Group A/S	8231	157.	Seaco A/S	8268
119.	Norsk Akvakultur A/S	8232	158.	Seacom A/S	8269
120.	Norsk Sjømat A/S	8233	159.	Seacom Nord A/S	8270
121.	Northern Seafood A/S	8307	160.	Seafood Farmers of Norway Ltd A/S	8271
122.	Nortrade A/S	8308	161.	Seanor A/S	8272
123.	Norway Royal Salmon Sales A/S	8309	162.	Sekkingstad A/S	8273
124.	Norway Royal Salmon A/S	8312	163.	Sigerfjord-Fisk A/S	8274
125.	Norway Seafarms A/S	8313	164.	Sirena Norway A/S	8275
126.	Norway Seafoods A/SA	8314	165.	Skaarfish Group A/S	8276
127.	Norwegian Salmon A/S	8315	166.	Skarpsno Mat	8277
128.	Norwell A/S	8316	167.	SL Fjordgruppen A/S	8278
129.	Notfisk Arctic A/S	8234	168.	SMP Marine Produkter A/S	8279
130.	Nova Sea A/S	8235	169.	Sotra Fiskeindustri A/S	8280
131.	NTC Norwegian Taste Company A/S	8236	170.	Starfish	8281
132.	Ocean Superior Products A/S	8237	171.	Stavanger Røkeri A/S	8282
133.	Oddvin Bjørge A/S	8238	172.	Stjernelaks A/S	8283
134.	Ok-Fish Kvalheim A/S	8239	173.	Stokfish Norway A/S	8284
135.	Omega Sea A/S	8240	174.	Stolt Sea Farm A/S	8285
136.	Oster Sea Products A/S	8241	175.	Storm Company A/S	8286
137.	Pan Fish Sales A/S	8242	176.	Superior A/S	8287
138.	Pero Food A/S	8243	177.	Svenodak A/S	8288
139.	Polar Gigante A/S	8246	178.	Terra Seafood A/S	8289
140.	Polar Seafood Norway A/S	8247	179.	Thorleif E. Ellingsen A/S	8293
141.	Prilam Norvège A/S	8248	180.	Timar Seafood A/S	8294
142.	Pundslett Fisk	8251	181.	Torget International A/S	8297
143.	Roger A/S	8253	182.	Torris Products Ltd A/S	8298
144.	Rolf Olsen Seafood A/S	8254	183.	Troll Salmon A/S	8317
145.	Ryfisk A/S	8256	184.	Uniprawns A/S	8318
146.	Rørvik Fisk-og fiskematforretning A/S	8257	185.	Vareberg's Røykeri	8319
147.	Saga Lax Norge A/S	8258	186.	Vest Agentur A/S	8320
148.	Sagalax Nord A/S	8259	187.	Vie de France Norway A/S	8321
149.	Salomega A/S	8260	188.	Vikenco A/S	8322
150.	Sandanger A/S	8261	189.	Wannebo International A/S	8323
151.	Sangoltgruppa A/S	8262	190.	West Fish Norwegian Salmon A/S	8324